

DIER & MILIEU

Vereniging

POLITIE DIEREN- EN MILIEUBESCHERMING

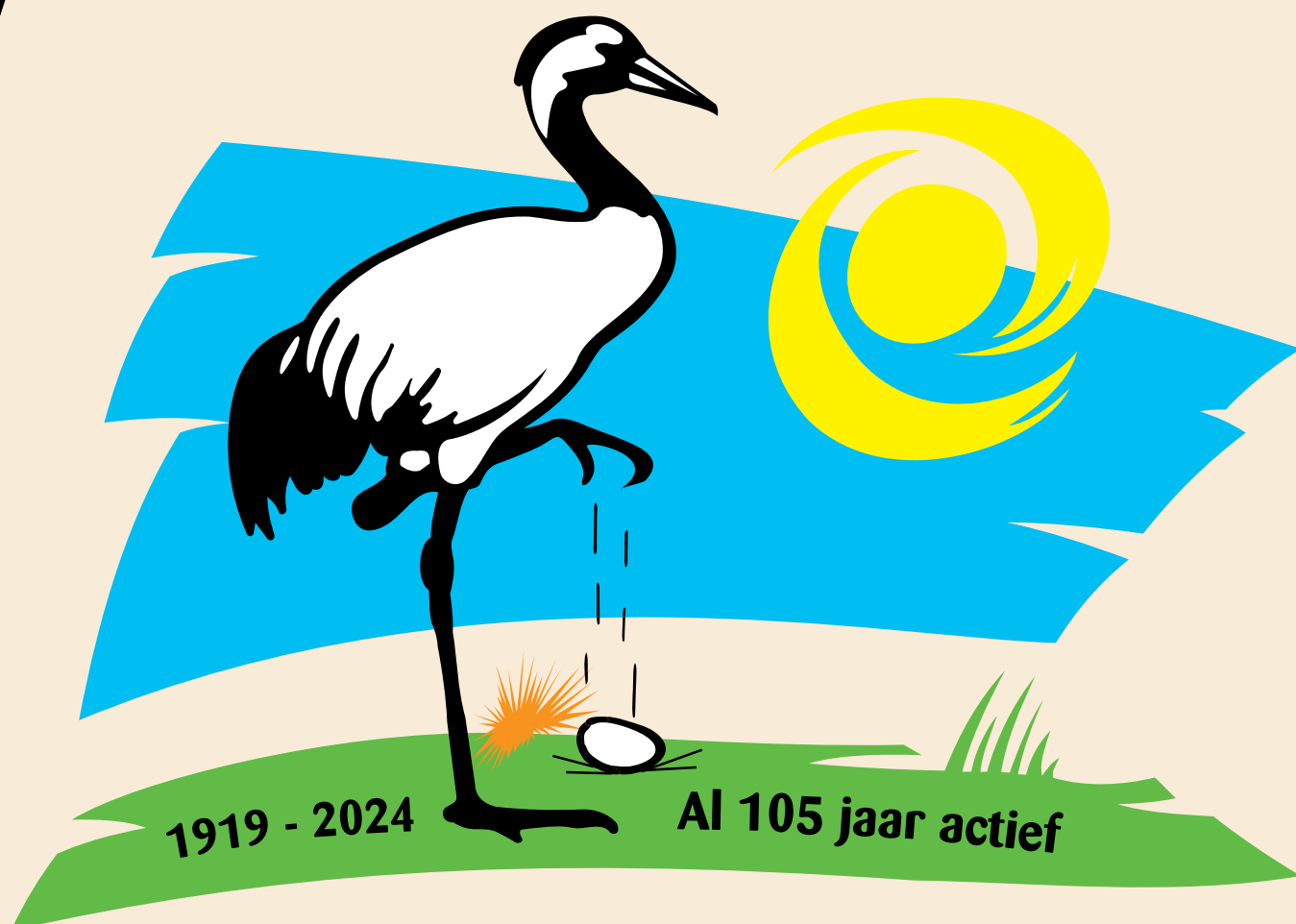
www.politiedierenenmilieu.nl - <https://twitter.com/verenigingpdm>

De Vereniging stelt zich ten doel
dier en milieu te beschermen.

De Vereniging van vakmensen,
voor vakmensen.

De Vereniging wil haar
doel verwezenlijken
onafhankelijk van
enige politieke
stroming.

**BEWAAR-
NUMMER**

Bestuur

Voorzitter: L.J. Sievers, Bovenstraatweg 86,
8096 PG Oldebroek.

Secretaris: R. Ridders

Penningmeester: mr. R. Klooster, Hogerlustlaan
35, 1191 CK Ouderkerk aan de Amstel. Rekening
NL05INGB0000021270 t.n.v. Politie Dieren- en Milieube-
scherming, te Ouderkerk aan de Amstel (algemeen).
IBAN: NL10INGB0004412079 t.n.v. Politie Dieren- en
Milieubescherming, Rijssensestraat 122, 7642 NM Wierden
(contributie/donaties). Vanuit het buitenland:
IBAN: NL10INGB0004412079 - BIC: INGBNL2A.

Administrateur: Kruisvoorde 66, 7339 KV Ugchelen
administratie@politiedierenenmilieu.nl

Ereleden: F. J. Laméris, J.Th.L. Papeveld, J. Rinck,
N.C. Waterschoot, mr. R. Klooster en K. Procee.

Doelstelling

De Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming (PDM) stelt zich ten doel de beginselen waarop dieren- en milieubescherming behoren te rusten, meer ingang te doen vinden onder de hierbij betrokken handhavingsambtenaren in Nederland en de leden te activeren het dier en het milieu te beschermen tegen elke gedraging die in strijd is met de beginselen van een verantwoorde dieren- en milieubescherming, een en ander binnen het kader van de geldende rechtsregels. De vereniging wil haar doel verwezenlijken, onafhankelijk van enige politieke stroming en met eerbiediging van ieders levensbeschouwelijke overtuiging.

Legaten en schenkingen

De Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming is een instelling van algemeen nut! (ANBI)

Schenkingen zijn vrij van schenkingsrecht. Erfelijke verkrijgingen zoals legaten of erfstellingen zijn vrij van successierechten.

Voor het oprichten van een stichting waaraan uw naam kan worden verbonden, vallende binnen (het dierenbeschermings- of het milieubeschermingsdeel van) de doelstelling van de vereniging, kunt u terecht bij de secretaris/administrateur.

Opmaak, layout en druk

Concerndrukkerij Almelo

PDM is een vereniging in opheffing en zal per 1-1-2025 ophouden te bestaan

Dier en Milieu wordt gedrukt op elementair chloorvrij papier. De in dit blad gepubliceerde artikelen en meningen weerspiegelen niet altijd het beleid of de doelstelling van de Vereniging PDM.

Hoewel de redactie streeft naar volledig juiste berichtgeving, kan de juistheid niet altijd gegarandeerd worden. Aan publicaties in PDM kunnen dan ook geen rechten worden ontleend.

Hoofd-/Eindredactie:

K. Kasemir, Omloop 103, 7391 PL Twello.
e-mail: redactie@politiedierenenmilieu.nl

Redactiecommissie:

D. Nijhof, Winterswijk - K. Kasemir, Twello
N. Evertsen - Leiden, W. Kroon - Olst

Redactionele medewerkers:

P. Brandhorst, J.H. Madern, J. Smit
en J. Didden

Advertenties:

Joop Uitenbroek,
Tuin 12, 4307 CH Oosterland.
Tel. 06-24985493

PDM - 105 jaar in vogelvlucht

Geschiedenis en achtergrond van ons logo

Het logo van onze vereniging wordt in mei/juni 1930 gepresenteerd. Dan nog als ontwerp voor een medaille (artikel 2f van de statuten van 1930: "Het toekennen van bewijzen van waardering aan die politieambtenaren, welke zich op bijzondere wijze verdienstelijk maken jegens de bescherming").

De vereniging heeft echter al sinds zijn oprichting de kraanvogel als embleem van waakzaamheid. Maar wat is nu het verhaal achter die kraanvogel met die steen in de poot.

In Don Quichot van Cervantes is het verhaal beschreven van azende kraanvogels, die ter bewaking een wachtpost uitzetten en in hun waakzaamheid de mens ten voorbeeld zijn. In de oudheid is het Plinius die de sage van de kraanvogel heeft beschreven. Volgens deze nam de als schildwacht uitgezette vogel een steen in zijn opgeheven poot om wakker te blijven. Mocht de slaap hem overmannen, dan zou door het ontspannen van de spieren de steen vallen en de vogel zou hierdoor wakker schrikken en zijn bewakingsactiviteiten hervatten. Zo is de kraanvogel voor de Vereniging het symbool van waakzaamheid.

Het vignet van de Bond, de in een krans 'verpakte' kraanvogel, werd als sluitzegel verkocht. Na een moeizaam begin in de verkoop neemt de vraag toe. In 1937 gaan zij in zakjes van 100 "over de toonbank".

Oprichting, Verenigingsproblemen en Oorlogsjaren (1919 – 1944)

In de maanden februari en maart 1919 verschijnen in het Algemeen Nederlandsch Politie-Weekblad vier artikelen van de hand van J.J.A. de Koning, commissaris van politie te Hilversum. Onder de kop "Dierenbescherming" neemt hij de dierenbeschermingsproblematiek van die dagen door. Hij vraagt ten slotte bewijzen van instemming om te komen tot de oprichting van een Bond van Politieambtenaren tot Bescherming van Dieren. De commissaris heeft wat ontkend. Direct na zijn stuk verschijnen er in hetzelfde blad allerlei pennenvruchten van anderen die het-

zelfde doel beogen: verbetering van het dierenwelzijn en verbetering van de dierenwetgeving, waarbij een belangrijke rol wordt toebedacht aan de door de commissaris gewenste organisatie. Het lijkt een offensief.

Het blad "Dierenvriend" neemt de oproep tot bewijzen van instemming in een bericht over. De commissaris heeft inmiddels de korpsleden warm gemaakt voor de oprichting van de bond. Vijf Hilversumse politiemannen vormen een comité. Deze vijf politiemannen stellen een circulaire samen. Zij maken voor de inhoud voor een deel gebruik van de teksten van de commissaris.

Zij pogen de circulaire gepubliceerd te krijgen in het Algemeen Politieblad, maar dat lukt niet. Er komt zelfs een schrijven van de Minister

van Justitie aan te pas, ondertekend door de secretaris-generaal waarin de laatste laat weten dat er tegen opneming van de circulaire wel enig bezwaar bestaat. "Ofschoon de bedoeling mij sympathiek is, heb ik geen termen kunnen vinden om de opneming in het Algemeen Politieblad te doen geschieden. Indien echter door U wordt overlegd een beknopte mededeling, waarin eenigermate meer nauwkeurig het eigenlijke doel van den op te richten Bond wordt omschreven en de wijze waarop gemeend wordt dat dat doel bereikt kan worden, zoo ben ik gaarne bereid publicatie alsnog daarvan op de aangegeven wijze te overwegen", aldus de Minister (Secretaris-Generaal). De circulaire krijgt toch grote bekendheid. De inhoud spreekt de politiemann van die dagen aan.

Op zaterdag 12 juli 1919 wordt dan de Bond van Politieambtenaren in Nederland tot Bescherming van Dieren opgericht.

Zaterdag 12 juli 1919 Oprichting van dezen zoo nuttigen Bond een kloeke en frissche gedachte

Zaterdag 12 juli 1919. Als plaats van oprichting is gekozen hotel de l'Europe te Utrecht. Als inleider is aangetrokken mr. T. Ridder van Rappard, onder-voorzitter van de Nederlandsche Maatschappij tot Bescherming van Dieren. Diens hulde gaat uit naar de commissaris van politie te Hilversum, de heer J.J.A. de Koning die door middel van een reeks artikelen in het Algemeen Nederlandsch Politie-Weekblad de stoot tot de oprichting heeft gegeven en het comité van Hilversumse politiemannen, dat het verdere voorbereidende werk heeft verricht.

De causerie van mr. Van Rappard is van lange duur. Zij wordt in volle lengte geplaatst in het Algemeen Nederlandsch Politieblad. Er zijn vier afleveringen voor nodig. Inspecteur J.F. Berkel van de

Hilversumse gemeentepolitie wordt voorzitter/secretaris in het voorlopig bestuur. Het nu volgende verslag van de oprichtingsvergadering is vermoedelijk van zijn hand.

De heer J.J.A. de Koning. Commissaris van politie te Hilversum van 10 mei 1908 tot 1 juni 1921, tevens redacteur van het Algemeen Nederlandsch Politie-Weekblad. Hij noemt als eerste de naam: Bond van Politieambtenaren in Nederland tot Bescherming van Dieren.

Oprichtingsvergadering

De initiatiefnemers ontvangen veel adhesiebetuigingen.

Het wordt tijd voor een oprichtingsvergadering, de eerste algemeene ledenvergadering van den Bond van Politieambtenaren tot Bescherming van Dieren. De Bond heeft dus al een naam. Het gaat nu nog om de formele oprichting. Daarvoor worden de belangstellenden uitgenodigd voor zaterdag 12 juli "des namiddags 2 uur in een der zalen van het hotel "de l'Europe", Vreeburg te Utrecht.

Tijdens de bijeenkomst zal tevens een voorlopig bestuur worden gekozen. Een mededeling over de bijeenkomst is terug te vinden in de Dierenvriend van 5 juni 1919.

Beschrijvingsbrief

voor de eerste algemeene ledenvergadering van den „Bond van Politieambtenaren tot Bescherming van Dieren", die gehouden zal worden op Zaterdag 12 Juli 1919, des namiddags 2 uur, in een der zalen van het hotel „de l'Europe", Vreeburg te Utrecht:

1. Mededeelingen door den Voorzitter van het Voorlopig Comité;
2. Lezing door Mr. T. van Rappard, Onder-Voorz. v. d. Ned. Mij. tot B. v. D.;
3. Vaststelling dat de Bond is opgericht en het bepalen van een naam;
4. Verkiezing van een voorlopig bestuur;
5. Onderlinge beraadslagingen;
6. Sluiting.

Toegang voor een ieder vrij.

De vlag die in 1954 door de leden aan het bestuur zal worden aangeboden.

Een woord aan dierenvrienden!

Het zal velen uwer wellicht niet onbekend zijn dat op 12 Juli 1919 te Utrecht is opgericht de **Bond van Politie-Ambtenaren in Nederland tot bescherming van dieren.**

Welk een groóte stap in de goede richting, in de richting van daadwerkelijke bescherming van en persoonlijke, onmiddellijke hulpverlening aan het dier!

Hoevelen begroetten dan ook niet dien Bond met grootte sympathie!

Want wij allen weten, wat de Politie ten deze vermag!

Voor haar is er **dagelijks** gelegenheid, ter bescherming van het dier op te treden, al moge zij daarbij niet altijd volten steun in de wet vinden. waardoor vele gevallen van dieren mishandeling en -kwelling buiten de wet vallen.

Doch juist het **preventief** optreden ten deze, tot voor korten tijd nog vrijwel onbekend bij de politie, is zulk een voorname zaak! Dat **voorkomend** handelen zal slechts mogelijk zijn door 't tactvol en overredend optreden van den politie-ambtenaar, waarvan vooral veel invloed ten goede zal uitgaan, als die ambtenaar dat doet, uitsluitend gedreven door liefde tot het dier, doch niet uit ambtelijke overwegingen.

Thans heeft zich een groot aantal van zulke mannen, begrijpende, dat de Politie tot op heden te weinig deed ten bate van het dier, aaneengesloten in een Bond, die de beginselen, waarop de dierenbescherming behoort te berusten, op groote schaal zal propageeren onder **de geheele Nederlandsche politie.**

Resultaten van het optreden van den jeugdigen Bond zijn er reeds. In vele plaatsen is een intensief optreden der politie ten opzichte van onze dieren merkbaar. Afdelingen van den Bond bestaan reeds te Hilversum, Leiden, 's-Gravenhage en Tilburg, terwijl een aanvang is gemaakt met 't stichten van afdelingen te Haarlem, Vlissingen, Amsterdam, Rotterdam, Utrecht, Groningen en Den Helder. **Een zeer groot aantal politie-ambtenaren trad reeds als lid toe.**

En nu komen wij tot U! Ook uw hulp hebben wij noodig! Want de **geheele** Nederlandsche politie moet door **woord en geschrift** worden bewerkt. Daarvoor is... geld noodig! Veel geld!

Geef ons daarvoor uwen steun, door toe te treden als donateur of donatrice van den Bond van Politie-Ambtenaren in Nederland tot Bescherming van Dieren.

Het Hoofdbestuur:

- C. A. C. LÄST, Inspecteur van politie te 's-Gravenhage, Voorzitter.
J. F. BERKEL, Inspecteur van politie te Hilversum, Secretaris.
J. DE JONG, Rechercheur van politie te Hilversum, penningmeester.
H. v. d. BERG, Agent van politie te Hilversum.
J. ENNIK, Rechercheur van politie te Haarlem.
B. BUISSINK, Brigade-Com^o, Rijksveldwacht te Appingedam.
C. W. H. CROES, Opperwachtmeester Koninklijke Marechaussee te Bladel.
A. GOETHART, Agent van politie te Vlissingen.
J. WALRAVEN, Hoofdagent van politie te Tilburg.

Ondergeteekende verklaart als donateur(trice) te willen toetreden tot den Bond van Politie-Ambtenaren in Nederland tot Bescherming van Dieren, tegen een jaarlijksche bijdrage van f.

NAAM:

ADRES:

Aan den Heer J. F. BERKEL,
Secretaris Hoofdbestuur van den Bond van Politie-Ambtenaren in Nederland tot Bescherming van Dieren.
Vaartweg 40b, te Hilversum.

Snel na de oprichtingsvergadering verschijnt er een circulaire. Het is meteen een oproep om toe te willen treden tot de Bond. In de laatste maanden van 1919 komen diverse afdelingen tot stand en anderen zijn op komst. De vereniging (Bond) begint te groeien. ► *Circulaire*

Het eerste jaar klimt het ledental tot 800, maar de vereniging sluit het jaar wel af met een nadelig saldo van f. 9,78.

Volgens het bestuur kan het aantal leden veel hoger worden "indien de leden zelf al hun krachten inspannen om het werk van den Bond bekend te maken onder hunne collega's. Niet genoeg kan daarom de nadruk gelegd worden op het aanwerven van leden en ... van donateurs, waardoor het Hoofdbestuur in staat zal zijn de zoo nodige propaganda te voeren, nieuwe afdelingen financieel te steunen, enz. enz.", aldus een duidelijke mededeling tijdens de eerste vergadering.

In de jaren 1920 en begin 1921 wijst nog niets op een bijna dramatische ineenstorting van het instituut afdelingen. In veel plaatsen worden enthousiast oprichtingsvergaderingen gehouden. Het aantal afdelingen en leden neemt toe. Maar in het jaar 1921 rommelt er toch iets. Het uit zich al op een vergadering van het hoofdbestuur met

de afdelingsbesturen. Er verschijnen stukken die een duidelijke taal spreken. Er ontstaat verzet tegen voorgenomen contributie-verhogingen. In het jaar 1923 organiseert het hoofdbestuur een soort crisisberaad met de afdelingen. Alle voorzitters van de inmiddels negen afdelingen worden uitgenodigd. Er verschijnt er welgeteld één. Het is het einde van het afdelingsrijk.

In 1920 verschijnt ook het eerste verenigingsblad (Mededeelingen). In dit geval wordt het nog geen verenigingsorgaan genoemd. De secretaris schrijft hierover: "Het hoofdbestuur heeft gemeend, waar de drukloonen zo ontzettend hoog zijn, voorshands niet te moeten overgaan tot het uitgeven van een eigen orgaan, waarbij ook de schraal voorziene kas een

belemmering beteekende". Geen orgaan dus maar wel de uitgave van een mededelingenblad. Het eerste nummer bevat de statuten en daarnaast berichten van de afdelingen. Dit eerste nummer is, alhoewel erg vergeeld en kwetsbaar, nog steeds aanwezig in het archief van onze vereniging.

Mededeelingen nummer 2 laat zien hoe in de toekomst de informatiebladen er uit zullen zien. Er is informatie over zusterverenigingen, de activiteiten van de afdelingen en informatie van de overheid. Verder is er aandacht voor praktijkgevallen, jurisprudentie en bevat Mededeelingen een rubriek "Wenken". Deze rubriek is "van dieren beschermende aard en ten dienste van den politieambtenaar bij zijn optreden op straat. De bedoeling is den politieambtenaar aan te toonen waar hij zoo al op kan letten en op moet letten wanneer hij ook werkelijk bezield is van het voornemen de dieren te beschermen". Laten we het in dit geval maar de handhavingskalender noemen.

Koud was het tweede nummer van dit blad verschenen of er diende zich al een klein relletje aan. De advertenties in Mededeelingen van de Bond leveren veel gesprekstof op. Met name de advertentie van de Bond tot Verbetering van den trekhond in Nederland gaf aanleiding om zo te zeggen een rubriek Lezers schrijven te openen. De tegenstrijdigheden van de uitgangspunten van de Bond en het bedoelde in de advertentie waren reden voor veel leden om een brief aan "de Bond" te schrijven.

Een dergelijke advertentie hoort niet in het orgaan

In Dierenvriend waarvan de redactie trouw de activiteiten van de Bond blijft volgen, verschijnt een kritische noot over de dubbelzinnige houding van de Bond ten aanzien van de trekhond.

Verschenen is No. 2 van Mededeelingen van bovengenoemden Bond. "Gaarne vestigen wij weder de aandacht op deze nuttige organisatie en wekken onze lezers op om haar financieel te steunen opdat er nog vele afdelingen in ons land mogen opgericht worden, waaraan groote behoefte

HOOFDBESTUUR:
C. A. C. LAST, Inspecteur van Politie, Den Haag.
Voorzitter.
J. F. BERKEL, Hoofdinspecteur van Politie te Vlissingen, Secretaris.
J. DE JONG, Rechercheur van Politie te Hilversum, Penningmeester.
C. W. H. CROES, Opperwachtmeester Koninklijke Marechaussee te Roosendaal.
B. BUISSINK, Brigade-Commandant Rijksveldwacht te Applingedam.
J. ENNIK, onbezoldigd Rijksveldwachter te Haarlem.
A. GOETHART, Agent van Politie te Vlissingen en J. WALRAVEN, Hoofdagent van Politie te Tilburg.

Mededeeling aan onze Ledes.
Deze brochure wordt toegezonden aan al onze leden.
Doordat het Secretariaat den laatsten tijd met werk overladen werd, is het voorgekomen dat leden op hunne aangifte voor het lidmaatschap geen antwoord ontvingen. Zij allen werden evenwel als lid genoteerd.
Op 12 Juli j.l. ging het 2e vereenigingsjaar van onze Vereeniging in. Het Hoofdbestuur hoopt ook dit jaar op den vollen, krachtigen steun van de leden. Wij kunnen U niet genoeg toeroepen: „Maakt onze Bond bekend, propageert zijne ideeen onder Uwe Collega's en werkt aan onze beginselen nedergelegd in art. 6 der Statuten, zonder ophouden en met eendracht en toewijding mede!”
(beschadigde tekst uit Mededeelingen)

CORRESPONDENTIE-ADRESSEN VAN DE AFDEELINGEN.
Delft: majoor van politie Braskamp;
's-Gravenhage: agent van politie D. Jansen, Molenslootstraat 6;
Haarlem: agent van politie J. P. Meulenbergh, Alb. Thijmsstraat 18;
Hilversum: agent van politie H. J. van den Berg;
Leiden: agent van politie N. Post, v. d. Helmkade 20;
Tilburg: Hoofdagent van politie J. Walraven;
Walcheren: agent van politie L. de Bad, Crocuslaan 10.
West-Zeewijk-Vlaanderen: sergeant mil. pol. P. A. de Buck te Aardenburg.

Vernietigt deze brochure niet, doch geeft haar ter lezing aan collega's, vrienden en kennissen.

Jurisprudentie
De Hooge Raad heeft onlangs arrest gewezen in de zaak van zekeren B. uit Rotterdam, die in hooger beroep had terecht gestaan voor het Haagsche Gerechtshof wegens het couperen van paardstaarten. Het Hof had hem ontslagen van rechtsvervolg, oordeelende, dat beklagde zich niet had schuldig gemaakt aan dieren-mishandeling, omdat het couperen is eene heekkundige operatie en beklagde de grenzen van het geoorloofde niet had overschreden.
De Hoge Raad vereenigde zich met dat oordeel

Een greep uit velen ... of waarom wij steeds paraat moeten blijven!
Een agent van politie en een inspecteur der Vereeniging van Daadwerkelijke Dierenbescherming, hebben een 26-jarigen inwoner van Sloterdijk aangehouden wegens dierenmishandeling. Hij vervoerde in een korf 27 konijnen, terwijl er slechts plaats was voor 12 dezer dieren. Een der konijnen was reeds gestorven, terwijl een tweede stervende was.
In Nieuwer-Amstel moest een paard, voor een kar met groenten gespannen, tegen een hoogte op. Het beest was onwillig en werd toen op verzoek van den voerman door een omstander met de zweep afgetuigd en daarna door een anderen omstander met een stuk hout met uitstekende punten, zoodat het paard stond te trillen en bloedend verwond werd. Het O.M., mr. Wolfson, eischte, toen de voerman terecht stond, één maand gevangenisstraf.

Fusie
Wij vestigen er nog eens de aandacht op, dat op 1 September j.l. de fusie heeft plaats gehad tusschen de Nederlandsche Vereeniging tot Bescherming van Dieren, de Nederlandsche Maatschappij tot Bescherming van Dieren en de Nederlandsche Rode Star.
Het gaat de goede kant uit. Centralisatie, ook op dit gebied, is zeer gewenscht. Daardoor alleen kan dezelfde wijze van actie-voeren worden verkregen; dat eenmaal alle hier te lande op dit gebied werkzaam zijnde vereenigingen zich vereenigen in één massalen Bond tot heil der dieren!

is. Het noodige van dierenbescherming is lang niet bij alle politiemannen doorgedrongen. In deze "Mededelingen" viel ons echter een groote advertentie op, n.l. van den Bond tot verbetering van den Trekhond in Nederland. Vergissen wij ons niet, dan behoort de Bond van Politieambtenaren etc. tot de Federatie van verenigingen tot afschaffing van den trekhond. Is dat zoo, dan behoort een dergelijke advertentie zeker niet in een orgaan van den Bond".

Bond tot Verbetering van den Trekhond in Nederland

Onderafd. van de Nederlandsche Kennelclub „Cynophila”
Secretariaat: Hondiusstraat 10b, Rotterdam

Stelt zich o.m. ten doel de bevordering van het

Fokken van tot trekken geschikte Honden

Type **MATIN BELGE**, een hond uitnemend geschikt tot werken.

Verstrekt alle inlichtingen en verleent zijn bemiddeling bij aankoop van trekhonden kosteloos. Stelt dekruen op zeer billijke voorwaarden of indien noodig gratis ter beschikking.

STEUNT ONS DOEL door toetreding als lid ad. f 2.50 per jaar, of meer.

H. J. CLANCKE, Meers, Voorzitter.
P. ATTEMA, Dm., Leeuwarden, Vice-Voorzitter.
O. H. VAN DE BEEK, Secretaris.

Van de correspondenten

Meppel

Op 22 Mei 1924 is door de Wachtmeesters De Vries en Meintema der brigade bekeurd een bestuurder van een boerenwagen, welke wagen een binnenruimte had van 2.84 M. lang en 0.76 M. breed, waarop zeven varkens, ieder wegende ongeveer 125 K.G. werden vervoerd.

Een dier varkens was verwond, doordat de z.g. endeldarm ongeveer 7 c.M. uit het lichaam hing en steeds langs het hekwerk in dien wagen werd geschuurd.

Het was dien dag warm weder, waardoor die varkens allen met den bek open lagen en naar lucht hapten, terwijl het vocht hun uit den neus liep. (1924)

Waddinxveen

Door den Chef-Veldwachter A. M. de V. alhier werd proces-verbaal opgemaakt tegen zekeren V. te Gouda, terzake dat hij twee honden, welke

met elkander geslachtsgemeenschap hadden, in het water gooide en ze daarna met geweld van elkander trok. Door den Politie rechter te Rotterdam, Mr. IJssel de Schepper, werd hij d.d. 31 Maart 1.1. veroordeeld tot f 40.- boete, subsidiair 20 dagen hechtenis.

Waddinxveen

Door den Chef-Veldwachter A. M. de V. alhier werd proces-verbaal opgemaakt tegen zekeren V. te Gouda, terzake dat hij twee honden, welke met elkander geslachtsgemeenschap hadden, in het water gooide en ze daarna met geweld van elkander trok. Door den Politie rechter te Rotterdam, Mr. IJssel de Schepper, werd hij d.d. 31 Maart 1.1. veroordeeld tot f 40.- boete, subsidiair 20 dagen hechtenis.

Midden-Beemster

Op 11 Maart jl. maakten de Rijksveldwachters S. T. en B. S., van de Brigade Purmerend, proccs-verbaal op tegen een chauffeur, die op een vrachtauto met een bodemoppervlak van $\pm 4' A M2$. 22 nuchtere kalveren vervoerde.

Hij had met die dieren reeds 20 K.M. afgelegd. Door de kleine ruimte trapt en staande kalveren voortdurend op de liggende.

Dezelfde brigade hield in genoemde maand speciaal toezicht op de weekmarkt te Purmerend, omdat het veel voorkwam, dat te veel dieren op een bepaalde ruimte werden geladen. Een viertal processen-verbaal werd opgemaakt.

Na het wegvallen van de afdelingen wordt er wel gewerkt met correspondenten. Deze collega's vullen de rubriek "Uit de praktijk".

Verder werden er ook onderwerpen zelf opgepakt of onder de aandacht gebracht.

Iets over oogkleppen

In 1922 heeft het Hoofdbestuur der Ncd. Ver. tot B. van D. een actie op touw gezet tegen het gebruik van oogkleppen. Inderdaad is het gebruiken van de oogkleppen een afkeurenswaardige gewoonte geworden, doch gelukkig wordt meer en meer ingezien dat de oogkleppen kwellend en hinderlijk zijn; kwellend omdat die kleppen dikwijls slecht zijn bevestigd, waardoor zij tegen de oogen slaan of tegen de oogen drukken, hetgeen het veroorzaken van wondjes kan tengevolge hebben in de omgeving der oogen, en hinderlijk, omdat de oogkleppen bij uitstek zijn wind- en stofvangers, hetgeen weder nadeel aan dat gezichtsorgaan kan veroorzaken. Voorts heeft de praktijk geleerd, dat de inwendige rechte spier door het steeds vooruit kijken, sterk vermoeid geraakt en minder goed gaat functionneren. Juist ook de oogkleppen kunnen bij schrikachtige paarden, wanneer deze nog niet aan die drukking gewend zijn, onrustigheid teweegbrengen, omdat het paard niet kan zien, wat terzijde gebeurt.

In dit verband nu een vraag: Zouden onze leden hunne aandacht ook nog eens bovendien kunnen uitstrekken tot de gewraakte oogkleppen? Wij, politie-ambtenaren kunnen véél invloed doen gelden; met een weinig tact kan men zoo héél veel ten gunste van het trekdier bereiken! (1933)

Tussen 1925 en 1929 begint de vereniging te groeien. Het is het blad Mededeelingen, dat steeds frequenter verschijnt, dat de richting wijst. De leden beginnen elkaar hierin te ontmoeten. Er ontstaan rubrieken die niet eens zoveel afwijken van rubrieken zo'n 100 jaar later. Het bestuur ontdekt langzamerhand de kracht van het blad. Het wordt voortdurend aangeprezen. Het blad krijgt gehalte, het krijgt een stem in kringen van wetgeving en dierenbescherming. In 1925 telt de vereniging (Bond) bijna duizend leden en in 1929 is dat aantal al gestegen naar zeventienhonderd. Ook in die tijd kost het maken van een verenigingsblad al veel geld. Het bestuur roept dan ook met klem op om financieel te blijven ondersteunen. Fijntjes word er nog even op gewezen dat een bondsblad essentieel is. Toen in 1921 en 1922 de Bond wegens geldgebrek geen uitgave meer kon bekostigen, lieten veel leden zich uitschrijven of betaalden eenvoudig hun contributie niet omdat zij ... tóch niets van de Bond hoorden.

In 1929 bestaat de Bond tien jaar. Er verschijnt een jubileumnummer. De omslag krijgt – voor de eerste keer – een steunkleur. Het jubileumnummer wordt gevuld door gastschrijvers.

Foto jubileumnummer 10 jaar

De vereniging heeft altijd geprobeerd om kennis en ervaring van de leden te vergroten. In 1934 vindt het Hoofdbestuur dat het beter moet met de vogelkennis van de leden. Er wordt besloten om een aanbod van de Fa. Van Delft's fabrieken te Koog aan de Zaan te accepteren: een vogelboek van Strijbos (twee delen met platen) voor vier gulden. De leden kunnen het voor twee gulden kopen. Het ontbrekend bedrag wordt via het propagandafonds bijgepast. Ook geeft de Bond inmiddels veel gratis uitgaven uit.

In juli/augustus 1939 verschijnt Mededeelingen ter gelegenheid van het vierde lustrum als dubbelnummer. Het wordt voor de eerste keer op glanzend papier gedrukt. Bestuur en redactie zijn zo trots op het jubileumnummer dat zij twee exemplaren sturen naar het vorstenhuis, één voor de Koningin en één voor Prinses Juliana.

Maakt U reeds gebruik van onze

GRATIS BONDSUITGAVEN

?

- No. 1. Kreupele trekdieren
- „ 2. Gewonde trekdieren
- „ 3. Vervoer van kippen
- „ 4. Vervoer van konijnen
- „ 5. Politie en Dierenbescherming – Is er verband tusschen?
- „ 6. Politie- en Dierenbescherming
- „ 7. De Vleermuis
- „ 8. Lezing J. M. Hoogland Dierenarts
- „ 9. Bondsstatuten
- „ 10. Aanplakbiljetten
- „ 11. Bondsinsigne à 25 ct. (bij den Penningmeester)
- „ 12. Sluitzegels (100 à f 0,50)

Zich te wenden tot E. KRONENBURG
Serg. Politie-troepen Woudenberg

In december 1939 wordt de algemene jaarvergadering 1940 aangekondigd.

Deze zal in Meppel worden gehouden, althans dat is het voornemen. Het zal allemaal geheel anders verlopen. De oorlog dient zich aan en dat heeft ook gevolgen voor de vereniging.

In Mededeelingen verschijnen de eerste namen van gesneuvelden. De kop “Leden die voor het vaderland vielen” komt vanaf nu steeds terug in een onregelmatig verschijnend orgaan.

Tot 1942 wordt het verenigingsorgaan Mededeelingen genoemd. In het begin komt het eens per jaar uit en in 1941 verschijnt het orgaan 12 keer per jaar. In 1942 verschijnt in juli het voorlopig laatste nummer.

◀ Foto voorblad en pag. 2, jubileumnummer van het 20 jarig bestaan

OFFICIEEL GEDEELTE

1. VOLHARDING.

De vloedgolf van leed, welke sedert eenige maanden over Europa stroomde heeft ook Nederland bereikt, kommer en verdriet brengende in de Hollandsche gezinnen. Hoevele hebben niet het verlies te betreuren van een geliefd familielid of vriend? Hoewel wij nog niet over gegevens beschikken, ook onder onze leden zullen zich vele slachtoffers bevinden, die, zoo- wel door hun naasten, als door ons, diep be- treurd zullen worden.

Wij stellen ons, in dit verband, voor, in ons maandblad een lijst te publiceren van onze gevallen leden en vrienden in een rubriek: **ZIJ DIE VOOR HET VADERLAND VIELEN**. Op deze wijze willen wij hun verscheiden dan ter kennis van de collega's brengen en tevens in die eereijst hun de laatste eer bewijzen.

In de eerste dagen, nadat de ramp ons ge- troffen had, hebben ook wij zwijgend ter neer gezeten. De oorlogstoestand had alles gedis- organiseerd. Doch daarna kwam de opdracht der autoriteiten: Alle werkzaamheden moeten weer gewoon doorgaan. Daarom hebben ook

wij besloten, zij het dan ook voorloopig op be- scheiden wijze, voort te gaan met onzen dieren- beschermenden arbeid. **Het werk van 21 jaar mag niet verloren gaan.** Ja, wij weten en be- seffen het ten volle, dat er zoo heel veel ver- driet onder onze medemenschen moet gestild worden, dat er zooveel geholpen moet worden. De goede dierenbeschermers is toch in de eerste plaats een menschevriend! Maar het eene doen, behoeft het nalaten van het andere niet in te houden. Al zal de Politie in deze dagen overbelast zijn, er blijft nog altijd wel tijd over ook zijn oogen den kost te geven ter voorkoming van dierenmishandeling. Waar noodig en mo- gelijk, moeten wij dat tegengaan.

Het is helaas gebleken, dat er nog onmen- schen bestaan, die van den toestand misbruik maakten om zich zelve, ten koste der oorlogs- slachtoffers, te verrijken. Zouden er dan ook geen menschen zijn, die van de tijdsomstandig- heden gebruik zullen maken om het dier te mishandelen of uit te buiten? Daarom, Politie- mannen: **VOLHARDEN!** Blijft hart en oog openhouden, ook voor het leed van het stomme

Begin jaren 50 wordt de ledenwer- ving flink aangepakt. De afdelingen schieten uit de grond. In 1953 zijn er twintig afdelingen en heeft de vereniging bijna 7000 leden. Het blad blijft noodlijdend maar blijft ook een belangrijk onderdeel van de vereniging.

Binnen de vereniging rommelt het echter ook behoorlijk. De afdelingen willen meer zeggenschap en binnen het bestuur is ook regelmatig onenigheid. Dat alles leidt er toe dat twee, tot dan toe, rotsen in de branding het voor gezien (moeten) houden. Voorzitter Kalff en secretaris Berkel treden af.

VERVOLG OP PAG. 14

Een nieuwe naam: Politie-Dierenbescherming

In 1946 verschijnt het nummer in een nieuwe lay-out en krijgt het blad de naam Politie-Dierenbescherming.

No. 7

JULI 1946

21ste Jaargang

POLITIE-DIERENBESCHERMING

VOORTZETTING VAN MEDEDELINGEN
ORGAAN VAN DEN BOND VAN POLITIE-AMTENAREN IN NEDERLAND
TOT BESCHERMING VAN DIEREN

Opgericht 12 Juli 1919 te Utrecht. Goedgekeurd bij Koninklijk Besluit d.d. 26 Maart 1920, No. 48;
24 October 1927, No. 20 en 15 September 1930, No. 52

Redacteur: J. Fremery Kalff, Olympiaplein 60 II, Amsterdam (Z.)
Administratie: D. van den Burg, Bondspenningmeester (Zie blz. 2)

Contributie: f 1,— minimum per jaar; het maandelijks verschijnend orgaan wordt gratis toegezonden	UITGEVERS: A. T. VERSCHOOR & ZOON v.h. Blom & Olivierse CULEMBORG Telef. 315 (K 3450).	EERE-LEDEN: J. H. C. KAPPELHOFF, Gen.-Majoor, oud-inspecteur van het Wapen der Kon. Marechaussee te 's-Gravenhage en B. BUISSINK, oud-bondspenningmeester te Groningen.
--	--	--

INHOUD: 1. Een S.O.S. voor ons maandblad; 2. Juiste adresseering; 3. Nieuwe rubriek „De jeugd voor de dieren“; 4. De dierenarts merkt op; 5. Paardenleed; 6. Verslag van de jaarvergadering (slot); 7. Van den Bondspenningmeester; 8. Hoofdbestuur Ned. Ver. tot besch. van Dieren; 9. Moedige dierenbeschermers onderscheiden; 10. Nu is het tijd; 11. Lezing voor het politiecorps te Velsen; 12. Een „versteekeling“ bij de politie; 13. Tentoonstellingsmateriaal; 14. De jeugd voor de dieren; 15. Uit de afdelingen; 16. Korte Berichten; 17. Correspondentie.

Een S.O.S. voor ons maandblad

Hoe duur alles is, hebben wij in ons vorig nummer bij de bespreking „contributie-verhoging“ doen uitkomen, ofschoon iedere Nederlander daarvan al door- drongen kon zijn en het dagelijks aan den lijve voelt.

Deze verhoging zal de zorgen van onzen lievergen penningmeester, wiens prestaties wij bewonderen, eenigszins verminderen, doch niet wegnemen. Wij verklappen een geheim, als we bekend maken, dat er een voortdurende strijd is tusschen dezen functionaris en den redacteur, zij het dan ook, dat deze strijd met open vizier en op de meest vriendschappelijke wijze, zooals het gelukkig in ons bestuur gebruikelijk is, ge- streken wordt. Wij moeten hier echter openhartig zijn. Beiden staan op hun standpunt. De penningmeester vecht voor een sluitende begroting; de redacteur voor een **mooi, nuttig en actueel maandblad!** Dit laatste beteekent, dat de artikelen niet verouderd mogen zijn. En toch houden we maandelijks belangrijke copy over. Dit mag niet. We hebben reeds meer gedaan dan we konden. Willen we onze voorlichtende taak behoorlijk vervullen, dan dienen we in de naaste toekomst over 12, ja 16 pagina's te kunnen beschikken. Hiervoor is slechts geld noodig; de werkkraacht geven wij wel. Er zijn vele kleinere verenigingen, die over kapitaal beschikken en veel minder presteeren, dan onze bond met zijn leden, die dagelijks voor het lijdende dier op- komen, door het gehele land, in de stad, op de mark- ten, in de hei, op het strand en in het bosch. Kan men ons niet helpen?

Aan de leden, die over een kleine beurs beschikken, kan financieelen steun niet gevraagd worden. Daarom doen we in de eerste plaats een beroep op dieneen, die de onmisbaarheid van politie-dierenbescherming inzien, het werk onzer leden waardeeren en daarbij financieel in staat zijn dien steun te geven, welke noodig is om het bondswerk te ontploien, opdat de Neder- landseche Politie uiteindelijk haar beschermende hand over alle gekwelde en mishandelde dieren zal uitstrek- ken. Daarvoor is in de eerste plaats noodig een wel- verzorgd maandblad, dat voortdurend voorlichtend en propagandistisch werkt en den leden duidelijk kan ma-

ken, waar de rotte plekken te vinden zijn.

Daarnaast moet in de toekomst een Bondsbureau- tie — we gebruiken moedwillig het verkleinwoord — ge- sticht kunnen worden, met een administratieven am- tenaar, als centraal punt. Daar kan dan veel werk ver- richt worden, dat nu nog op de schouders drukt van het dagelijks bestuur. Het gaat toch niet aan, dat voorzitter, secretaris en penningmeester bijna al hun vrijen tijd moeten geven, om de zaken op gang te houden. Als wij aan den penningmeester denken met al zijn administratie als kaartsystemen, adreswijzigingen, welke weer aan den uitgever moeten worden doorge- geven, kwitanties schrijven en verzenden, financieele administratie, enz., dan kunnen wij ons niet voorstellen, dat hij nog bereid is al dien arbeid te verrichten.

Mogen deze regels gelezen en verstaan worden! Er moet hulp komen, financieele hulp, om onzen mooien krachtigen Bond voor instorten te behoeden.

Laat men ons daarnaast eens bij testament geden- ken. Een paar maal viel ons een klein legaat ten deel, maar het waren uitzonderingen. Onze vereniging is vol arbeidskracht en leven, maar helaas ontbreekt ons het noodige geld om te doen wat noodzakelijk is.

Leden, lezers en lezeressen! Propageert voor onzen Bond bij al dieneen, die gij in staat acht, om onze financiën te versterken.

J. F. K. Het Hoofdbestuur.

2. JUISTE ADRESSEERING

Het komt bij herhaling voor, dat de correspondentie voor het Hoofdbestuur aan verkeerde adressen wordt gezonden; zoo komen stukken voor den secretaris of penningmeester bij den voorzitter en redacteur terecht, of omgekeerd. Waar het dagelijks bestuur, dat wegens geldgebrek niet over een bondsbureau met administra- tieven kracht beschikt, overbelast is, verwijzen wij nogmaals uitdrukkelijk naar pag. 2, waar bijna iedere maand een duidelijk aanwijzing te vinden is, hoe de werkzaamheden verdeeld zijn.

Men vergeet niet dat het dagelijks bestuur alles in vrijen tijd belangeloos verricht! Verschillende on- derwerpen behandelde men niet op hetzelfde papier.

Uit mededelingen

WAT KAN IK ALS POLITIEMAN-DIERENBESCHERMER DOEN?

In de komende maanden wordt vaak een deel van de pluimvee-stapel opgeruimd! Extra letten op vervoer pluimvee en toezien, dat de kratten niet te vol geladen zijn. Zorgen, dat geen koppen of poten buiten de krat kunnen steken. Doelmatige kratten moeten gebruikt, anders inhoud doen overladen. Controle houden in slachterijen van pluimvee en opletten of niet te vroeg met plukken wordt begonnen. Inspecteer zo een inrichting doch kom na korte tijd plotseling terug, want vaak denkt men als de Politie pas weg is: „Nu kunnen we ons gang gaan!” Ruw transport belietten! (dragen van kippen enz. aan hals of poten, volgepropte zakken, bengelen aan het stuur van een rijwiel, enz. Politie mannen! Uw wakend oog kan veel dierenleed voorkomen of beëindigen!

J. F. K.

Kikkers vangen als sport

“Eigenlijk moesten sport en natuurbescherming hand-in-hand gaan. Dat dit niet steeds het geval is, bewees de wedstrijd (genaamd “treasure hunt”), welke de Koninklijke Zeilvereniging “Loosdrecht” onlangs had uitgeschreven voor allerlei soorten vaartuigen, waarbij bepaalde opdrachten moesten worden uitgevoerd. Zo moest o.m. een kikker worden gevangen!

Nu is een kikker, zoals onze leden weten, in zekere zin beschermd, immers het ten verkoop voorhanden hebben en het vervoer van meer dan tien kikvorsen is verboden!

Dit was hier wel niet het geval, maar het moet toch veroordeeld worden, dat een vereniging als de Koninklijke Zeilvereniging “Loosdrecht”, aanspoort tot het vangen van nuttige dieren, te meer, waar de zeilsport door vele jonge mensen wordt beoefend, jonge mensen die moeten leren ontzag te hebben voor al wat leeft.

Het Hoofdbestuur meende dan ook bij genoemde vereniging een krachtig protest te moeten laten horen”. (1949).

Zeldzame vogels geschoten

“Roermond.- In Limburg heeft een jager een vogel geschoten, die op een struisvogel leek. Zijn vleugels hadden een spanwijdte van 1 meter en 22 centimeter. Het bleek een Grote Trap te zijn, een vogel, die in Oost-Europa thuis hoort.

Het spreekt vanzelf dat wij ons geërgerd gevoelen door dit bericht, maar naar ik hoop gaat aller ergernis niet alleen uit naar die “jager”, doch ook naar de redactie van dat grote dagblad, die zo’n berichtje van haar correspondent klakkeloos opneemt, zonder een woord van afkeuring over het domweg-maar-neerpaffen van zeldzame dieren en het aldus overtreden van de Wet.

En nu de “duikers”. Van de Opperwachtmeester der Rijkspolitie J. Soetman te Zelhem, ontving ik een knipsel, gedateerd 20 Januari 1950, uit “De Achterhoek”, geïllustreerd weekblad voor Achterhoek en Lijmers, welk knipsel bestond uit een foto en een onderschrift, tezamen wonderlijk veel gelijkend -haast te veel om aan toeval te geloven- op de van een bijschrift voorziene foto van een in Noord-Brabant geschoten zeearend”. (1950)

Rapen kievitseieren

“Uit Zwolle bereikte ons het bericht, dat de boeren uit de Mastenbroekerpolder besloten hadden dit jaar het rapen van kievitseieren op hun gronden niet toe te laten.

Het verheugt ons zeer, dat zij dit besluit namen en wij hopen, dat het een succes zal worden en geven het gaarne door tot navolging. Bepaald ergerlijk is het optreden van sommige verenigingen, zangclubs, sportclubs en dergelijke, die gewoon zijn in de laatste dagen vóór 19 April per autobus er op uit te gaan en dan met hun leden de terreinen afstropen op zoek naar kievitseieren.

In Friesland gebeurt dit veel en zelfs gaat men nu die tochten ook uitstrekken tot buiten Friesland. Het spreekt vanzelf, dat hier geen sprake meer is van sportiviteit en er voor zulke aantallen eierenzoekers geen legsel veilig is”. (1950)

Paling ontslijmen

“Op een onzer algemene vergaderingen werd de aandacht gevestigd op de dierenmishandelingen, welke gepleegd zouden worden in de palingrokerijen, n.l. het ontslijmen van paling, hetgeen voor deze dieren pijnlijk zou zijn. Wij beloofden hiernaar een onderzoek te laten instellen. Ons gewezen hoofdbestuurslid, de heer T. Kuik, nam op zich, een palingrokerij te bezoeken. De palingen werden levend in de rokerij aangevoerd en daarna in een kuip gestort die voor 2/3 gedeelte met water was gevuld. In zo’n kuip werden ca. 150 palingen gestort, waarna aan het water 2 kg fijn keukenzout werd toegevoegd. Door de voortdurende bewegingen der palingen verliezen zij in dit zoutbad de beschermende vette huidlaag. Hierdoor zouden zij de verstikkingsdood tenslotte vinden.

Het verblijf in zo’n kuip duurt ca. 30 min. Hierna worden de dieren op een tafel uitgeschud, opengesneden en van de ingewanden ontdaan. Om het ontslijmingsproces te bevorderen, wordt ook wel van tijd tot tijd met een bezem in de kuip met palingen geroerd. De officier van justitie vond het gewenst, dat het oordeel werd gevraagd van een deskundige van de Veeartsenijkundige Hogeschool, waartoe wij het advies vroegen van de hoogleraar in de veterinaire physiologie, Prof. dr C. Romijn. Wat betreft de voorbehandeling die in begeleidend rapport wordt beschreven ben ik van oordeel, dat deze in strijd is met onze humane opvattingen van dierenbehandeling, doch ik zou hier geenszins uit willen afleiden dat de dieren hierbij pijn ondervinden. Teneinde een snelle verdoving (bewusteloosheid) van de paling te bevorderen zou ik wel willen adviseren zo weinig mogelijk water in de ton te doen en dat water inderdaad van tevoren te verwarmen. Door de verwarming wordt het zuurstofarm en hierdoor wordt de verstikking van de paling verhaast. Nog beter zou zijn een voorafgaande verbrijzeling van de kop teneinde zeker te zijn van uitschakeling van de grote hersenen. Ik denk dat hiertegen wel bezwaren van de palingrokers zullen bestaan”. (1951)

Postduiven

“Ik hoorde dezer dagen iemand zeggen, dat de “duivensport” de wreedste dierenmishandeling is, welke wij heden ten dage kennen. Bij duizenden komen de vogels om van vermoeidheid en honger, want ze zijn er niet op ingesteld om onderweg voedsel te gaan zoeken. En dan krijgen de valken maar de schuld van het wegblijven! Er wordt zelfs verteld, dat er lieden zijn, die hun doffer op het ogenblik van verzending laten zien, dat een vreemde doffer bij hun duifje wordt gelaten, opdat de dieren door jalouzie gedreven sneller zullen vliegen. Of het helpt, weet ik niet. Het is tijd, dat ons volk in deze eens wordt wakker geschud.

Mr E. D. Maaldrink, Burgemeester van Wierden (O.).” (1951)

HULDE

Aan ons lid, de Wmr. der R.P. te Kl. A. Th. v. Kroonenburg te Bladel, werd de bronzen medaille van het Carnegie Heldenfonds uitgereikt voor zijn moedig optreden op 3 mei j.l. door een op hoi geslagen paard tot stilstand te brengen in een drukke straat, waar behalve veel verkeer zich op dat moment ook veel ouders met hun kinderen bevonden. op weg naar de die dag te houden feestelijkheden en kinderoprocht.

vam.

Heeft het veevervoer onze volle aandacht?

NUCHTERE KALVEREN

Politie mannen, !
komt ons te hulp !

Ontwerp Wet op de Dierenbescherming

Vele jaren is reikhalzend uitgekeken naar de komst van de nieuwe "Dierenwet"; de Ontwerp Wet op de Dierenbescherming. Vele problemen zijn jarenlang opgehangen aan de nieuwe wet. De wet, zo weet men al lang, zal in ieder geval het einde betekenen van het Trekhondentijdperk. De Anti Trekken Kettinghondenbond, die vanaf het begin van de Bond sympathie heeft ondervonden en veel ruimte heeft gekregen in het maandblad, zit hoe zijn werk bekroning vond in de nieuwe wet. De Bond beijvert zich verder voor het verbeteren van het lot van de kettinghond. De leden becommentariëren de uitvoering in het blad gepubliceerde ontwerp-wet. Velen van hen komen tot een opvallende conclusie: "dat de nieuwe artikelen 254 en 455 van het Wetboek van Strafrecht ten gevolge zullen hebben, dat de bescherming van dieren -voor zover dit wetboek betreft- verder reikt dan ten aanzien van mensen het geval is. Poging tot mishandeling van mensen is niet strafbaar (artikel 300), eerst poging tot zware mishandeling van mensen is dit wel (artikel 302). Ten aanzien van mensen is het onthouden van verzorging, waartoe iemand verplicht is, slechts strafbaar, indien degene, aan wie die verzorging wordt onthouden, daardoor in een hulpeloze toestand wordt gebracht of gelaten (artikel 255). Ten aanzien van mensen is naast de opzettelijke mishandeling slechts strafbaar het culpoos veroorzaken van de dood of van zwaar lichamelijk letsel (artikel 307), terwijl met betrekking tot dieren alle opzettelijke nodeloze mishandeling en kwelling onder de strafbedreiging van artikel 455 wordt gebracht. Ten aanzien van het laten verrichten van arbeid", zo brachten deze leden nog in herinnering, "zijn de bestaande regelen ter bescherming van dieren in het Strafwetboek reeds stringenter dan die, welke voor kinderen gelden". (1956)

Nieuwe Jachtwet

Een lange rij van artikelen begeleidt de komst van de nieuwe Jachtwet. De vaste medewerker van het bondsorgaan, Astrantis, neemt dit op zich. Hij begint in 1954 en heeft ook 1955 nodig om de vele artikelen te becommentariëren. Het bestuur verantwoordt het behandelen van de Jachtwet als volgt: "Het verschijnen van een reeks artikelen over de nieuwe JACHTWET, van de hand van onze medewerker Astrantis, vereist enige toelichting vooraf, in het bijzonder voor onze donateurs- en donatrices-lezers en lezeressen. Uiteraard kan een verhandeling over het jachtbedrijf in een dierenbeschermingsblad de verwondering opwekken van vele dierenvrienden en misschien zelfs de verontwaardiging. Daartegenover staat, dat de wel zeer bijzondere positie, die de POLITIEDIERENBESCHERMING temidden van de dierlievende organisaties inneemt, het nu eenmaal noodzakelijk maakt om ALLE aspecten van de dierenzorg en ook die, welke een minder prettige klank hebben, te belichten. Bovendien stelt de redactie van dit blad zich op het standpunt, dat de inwerkingtreding van de Jachtwet, welke waarschijnlijk nog dit jaar zal plaats hebben, voor de opsporingsambtenaren van dermate groot belang is, dat het noodzakelijk is -juist van de zijde van onze organisatie- van snelle en voldoende voorlichting te dienen. Het vraagpunt, of de jacht al dan niet uit een oogpunt van dierenbescherming verwerpelijk is, komt vanzelfsprekend hier niet ter sprake, noch de

kwestie welk standpunt de dierenbeschermers in het algemeen ten opzichte van het jachtbedrijf moet innemen. Waar het zich -blijkens het Voorlopig Verslag van de Commissie van Rapporteurs van de 1e Kamer der Staten-Generaal, d.d. 24 juli 1954- laat aanzien, dat de nieuwe Jachtwet binnenkort aangenomen zal worden, meende de redactie van de Politiedierenbescherming reeds terstond met de publicatie van de artikelenreeks te moeten aanvangen. Tenslotte zij opgemerkt, dat onze medewerker Astrantis in deze reeks zijn persoonlijke visie op dit stuk weer geeft". C. K. (1954)

Weer een beul

Dank zij de medewerking van de Directeur van het Gemeentelijk slachthuis te E., werd door de wmr 1e kl. Z. van de Groep Asten, pv opgemaakt ter zake het navolgende feit: Bij de landbouwer van B. te S. moest een zeug biggen. Na het biggen bleef de zeug doorgaan met persen met het gevolg, dat de endeldarm uit het lichaam kwam. Daar van B. van mening was, dat het dier toch dood zou gaan, wilde hij geen geld meer uitgeven voor de hulp van een veearts. Hij heeft toen met een priem, aan weerszijden in de huid van het varken (op de plaats van endeldarm en kling), gaten gestoken. Door die gaten deed hij een touw en naaide op deze manier de zeug aan de achterzijde geheel dicht. Hierna verkocht hij de zeug voor f 300,- aan een veehandelaar zonder hem mede te delen wat het varken mankeerde. Owr. v. B. (1949)

Tong uitgetrokken

De 19-jarige landbouwersknecht H.B. t Hout Bleik werd met een paard naar een hoefsmederij gestuurd om het dier te laten beslaan. Toen het beest het hoofd niet voldoende stil hield, vroeg de knecht een omstander hem te helpen door de tong van het dier vast te houden. Deze helper had echter spoedig genoeg van dit karwei. B. nam daarop een touw en bond hiermee de tong vast. Het andere einde bevestigde hij zodanig, dat het paard voortdurend het hoofd omlaag moest houden. Het dier werd nerveus en begon te rukken, met als gevolg dat het zichzelf de tong uittrok. Onmiddellijk werd een veearts gewaarschuwd; deze moest adviseren om het paard te laten afmaken. Tegen de knecht is proces verbaal opgemaakt. (1950)

Ogen uitgebrand

Ondanks de beweringen van zekere zijde, dat het blind maken van vinken thans niet meer voorkomt, werden wij een dezer dagen geconfronteerd met het tegendeel. Op een bedrijf in Kerkrade kwam een vink aanvliegen, die kennelijk niet in orde was.

Een der aanwezige arbeiders had geen moeite het diertje te vangen. Ontstellend was het te constateren dat de vogel blind was. Door de gemeentepolitie Kerkrade werd onderzoek gedaan, tevens werd het dier op last van de Commissaris van gemeentepolitie door een dierenarts onderzocht. Deze stelde vast DAT DE OGEN VAN DE VINK UITGEBRAND WAREN, hetgeen kennelijk nog niet lang geleden was gebeurd.

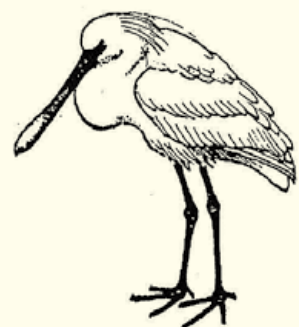
Het politionele onderzoek duurt voort en wij zijn overtuigd, dat dit bij de gemeentepolitie Kerkrade in goede handen is. (1958)

Senegalvogels

Op 27 Juli jl arriveerde op Schiphol een K.L.M.-vliegtuig uit Dakar, met aan boord o.m. twee zendingen uitheemse vogeltjes, z.g. "Senegalvogels". Een partij bestond uit 12 kooitjes, elk 42-57-20 cm, waarin totaal 2000 vogeltjes. Van deze zending waren ongeveer 1000 vogeltjes dood. De tweede partij bestond uit 10 kooitjes, elk 42-63-20 cm, waarin eveneens 2000 vogeltjes. Hiervan waren er 5 tot 6 honderd dood. In vier van de in totaal 22 kooitjes waren alle vogeltjes dood. Ook in de drinkbakjes lagen dode vogeltjes. Van bovenstaande is door de Koninklijke Schiphol pvb opgemaakt. (november 1949)

Blauwe reiger

Lepelaar

Wintervoeding

De strenge winter van 1955/1956 brengt een groot deel van Nederland in actie om hongerende dieren van voedsel te voorzien. In zeer vele gemeenten neemt de politie het voortouw. Vooral de leden van de Bond nemen het initiatief tot een wintervoeding van vogels en andere dieren. Het maart-nummer van het bondsorgaan geeft hiervan een compleet overzicht.

Rietbranden

We ontvingen bericht dat het de gewoonte is om in april en mei rietvelden, slootkanten, braambossen e.d. af te branden, waardoor aan de vogelstand grote schade wordt toegebracht. (mei 1956)

Kwik

Ooievaar

Bond belooft trekker-chauffeurs

Zaterdagmiddag 22-12-'56 zijn in een bijzondere zitting van het voltallige afdelingsbestuur van de Bond van Politieambtenaren in Nederland tot Bescherming van Dieren in hotel Amicitia te Leeuwarden zes Friese tractorchauffeurs gehuldigd voor hetgeen zij gedurende de afgelopen zomer voor de instandhouding van de Friese vogelstand hebben gedaan. Deze zes mannen, allen in dienst bij de Nederlandse Heide Mij., hebben bij hun werk, het ontginnen van heidevelden, de uiterste voorzichtigheid betracht en alle voorzorgsmaatregelen genomen om de op hun werkterrein broedende vogels niet te doden of te verjagen en hun eieren of jongen voor vernietiging te vrijwaren. (d1956)

Kettinghond

De kettinghond, die in het blad voortdurend aandacht heeft gekregen en sympathisanten heeft gevonden, wordt in 1959 opnieuw opgevoerd. "De gemeente zal zich ernstig moeten beraden op een ontwerp-kettinghondenverordening waarbij de ketting natuurlijk taboe moet zijn. Op zijn minst een looplijn of nog beter een behoorlijke ren met toebehoren", aldus in maart.

En een maand later: "Dat de kettinghond zoals we uit de praktijk kennen -immer gekluisterd en ook verder er veelal slecht aan toe!- een zeer beklagenswaardig schepsel is, behoeft hier geen nader betoog". In dit artikel wordt aangegeven dat de strijd moet worden aangebonden tegen de redactie van artikel 286 van de Gemeentewet.

"Met name komt het voor dat het deel dier tekst, dat voor het houden van honden ter bewaking van erven of gebouwen (over de andere nutshonden straks nog iets) GENE of EEN MINDERE BELASTING beveelt, zo spoedig mogelijk dient geannuleerd!

Dan behoeft er om redenen van specifiek fiscale aard, geen hond meer aan de ketting". (1959)

Bedenklijke sport

"Onder deze titel schreven wij in ons orgaan van mei 1954 (pag. 9) reeds over het gevaar van het wedstrijdelement, verbonden aan de premieverlening bij het schieten van houtduiven.

Dat er nogal wat van deze vogels zijn geschoten blijkt uit onderstaand artikel van het Alg. Handelsblad van 22-3-'56.

"Teneinde de schade die houtduiven, wanneer zij in te grote aantallen voorkomen, aan de landbouw doen zoveel mogelijk te beperken, is enige tijd geleden een premie ingesteld van 75 ct. per geschoten duif. Bovendien heeft het Landbouwschap vier prijzen beschikbaar gesteld, voor hen die de meeste duiven zouden schieten. Deze zijn thans toegekend. En wel 'n prijs van 1000 gld. voor de heer W. M. Brinkman te Brummen (2066 geschoten duiven), van 500 gld. voor de heer J. de Kruyff te Voorst (1719 duiven), van 250 gld. voor de heer H. A. v.d. Hoogen te Boxmeer (1077 duiven) en van 100 gld. voor de heer H. G. R. v. Ouden Rijn te Utrecht (1012 duiven). In totaal zijn tussen 21 maart en eind oktober van het vorig jaar 148.038 duiven geschoten (in '54: 140.102). Er worden de laatste tijd weinig klachten meer gehoord over duivenschade.

Wij blijven begrip tonen voor de schade die de houtduiven, wanneer zij in grote getale voorkomen, kunnen aanrichten. Echter, wij doen een

beroep op onze leden om waakzaam te zijn en te blijven, opdat zich geen excessen bij de afschot voordoen".

K. (1956)

Herder verdrinkt hond

"Negen jaar lang zorgde de herdershond van de vroegere herder P. van E. uit 's-Gravenpolder er voor, dat geen enkele van diens schapen verdwaalde. Tot de eerste januari j.l. deed het dier dit, want vanaf die datum moest de schaapherder de zorg voor de schapen aan een ander toevertrouwen. Donderdagmiddag moest van E. zich verantwoorden voor de Middelburgse politierechter, mr. B. S. Sieperda, omdat hij diezelfde hond op de 18e januari opzettelijk in een 1,75 meter diepe sloot verdrongen heeft. Hij stopte de hond met een 10 kg zware steen in een zak en gooide die in het water. Toen de hond weer bovenkwam en tegen de kant wilde opklauteren, duwde van E. net zo lang met een stok tegen de zak totat de hond naar beneden zonk en verdrong". (1958)

Boze buurman

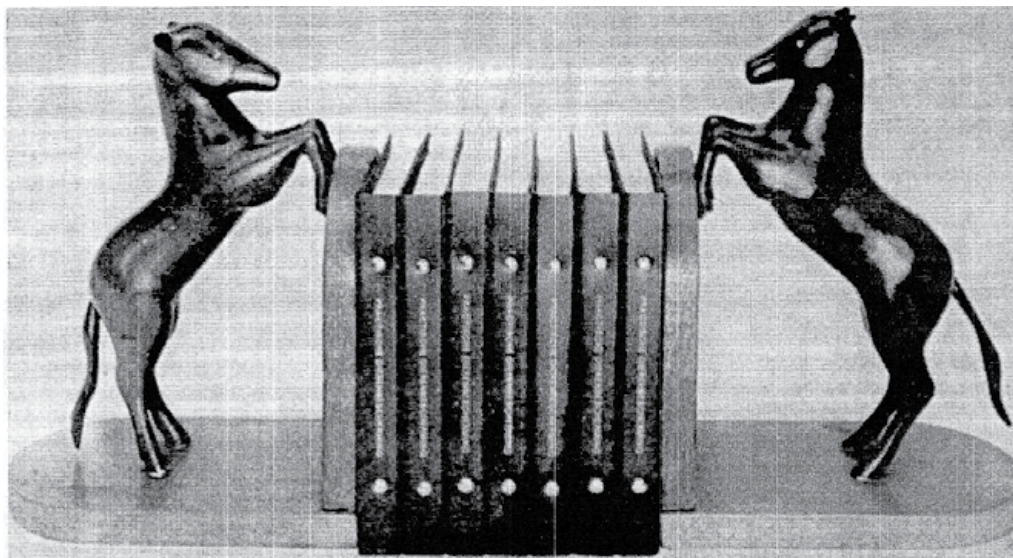
"Leiderdorp. - Ergerlijke dierenmishandeling of "Sadisme"! -Door een der leden van de Rijkspolitie te Rijnsaterswoude is tegen W. D. aldaar pv opgemaakt.

Betrokkene had last van een kip, toebehorende aan zijn buurman. Hij heeft de kip opgevangen, mee naar huis genomen en aldaar de veren met pennen uit het levende dier getrokken, om vervolgens het dier weder te laten lopen. De kip is er zeer slecht aan toe. Een dierenarts ter plaatse gaf een verklaring af, dat de betreffende behandeling die het dier heeft ondergaan, absoluut zeer pijnlijk is geweest". E. K. (1950)

Verzamelwoede

"In het nummer van 6 Februari 1954 van het weekblad "Panorama" kwam een uitgebreid artikel met foto's voor betreffende een man, die zich in de loop der jaren aan ettelijke overtredingen van de Vogelwet heeft schuldig gemaakt.

Deze man blijkt bezeten te zijn van een ziekelijke manie om allerlei vogels en eieren te verzamelen. De vogel, die hij weet te bemachtigen, zet hij op en velen van hen verkoopt hij. Zijn verzamelwoede heeft fantastische vormen aangenomen. Volgens bedoeld artikel werden in 1948 ruim 2000 vogels bij hem in beslag genomen, waaronder 10 purperreigers, 16 roerdompen, 9 blauwe kiekendieven, 50 buizerds, 3 ruigpootbuiszards, 17 koekoeken, 24 ijsvogeltjes, 12 wielewalen, 24 grote bonte spechten, 5 ortolanen, 1 bijeneter en een hop. Eind 1952 werden bij hem weer ruim 2000 beschermde vogels en ruim 1100 eieren in beslag genomen en veertien dagen later vond men elders nog 158 beschermde vogels, ruim 500 eieren en 27 nesten met eieren. Het is te begrijpen dat hij niet in staat is geweest al die vogels en eieren zelf te bemachtigen; volgens zijn verklaring zijn er liefst 2000 mensen, die hem van materiaal voorzien." (1955)

Handleiding Practische Dierenbescherming (in woord en beeld)

Zoals u bekend zal zijn is' in de afgelopen twee jaren regelmatig een vervolg-serie in het maandblad geplaatst met een uitgebreide verhandeling over de Jachtwet - Vogelwet - Visserijwet - Veevervoer - Dieren E.H.B.O. - Wet op de Dierenbescherming - Wintervoeding van vogels enz. enz.

De zeer grote belangstelling hiervoor in politiekringen, bij de Rechterlijke Macht en vele andere geïnteresseerden heeft het hoofdbestuur doen besluiten van deze serie — mede ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Bond in 1969 — een overdruk in brochurevorm (losbladig) te doen maken, nog uitgebreid met een overzicht van de geleidelijke ontwikkeling van de dierenbeschermingsgedachte in het Wetboek van Strafrecht en een artikel over het doden van dieren in nood. Het geheel voorzien van vele tekeningen - foto's - voorbeelden en Besluiten.

Enige der vele tientallen onderwerpen, die uitvoerig behandeld worden in de uitgave PRACTISCHE DIENBESCHERMING.

Dierenhandel, Dierproeven, Dierenverzorging, Dieren in nood, Hoorntouwen, Kettinghonden, Mestkalveren, Genot van de Jacht, Jachttakten, Jachtmiddelen (on-)geoorloofde, Vangmiddelen (on-)geoorloofde, Jachtverboden, Dieren-E.H.B.O., Begrip wild, Eendekoolen Lokaas, Eieren rapen, Jachttijden, Veevervoer, Keuringsbewijs, Kool- en Jachtvogels, Vergunningen, Wind-(lucht)buksen, Vismaten, Vissoorten, Vistijden, Vistuigen, Viswateren, Vismiddelen, Wildschade, Bevoegdheid, Strafbareheid, Wetten-Besluiten, Modellen in beeld enz. enz.

Met recht mag deze gebundelde uitgave worden gezien als een unicum in de vakliteratuur, omdat alles wat in de vele wetten omtrent dieren is bepaald, hierin overzichtelijk bijeengebracht is, met tekst en uitleg.

Aan de samenstelling ervan hebben o.a. medegewerkt de heer G. Seppen, res. Lt. Kol. der Kon. Mar. bd., de heer R. O. Metzlar, Korpschef van gemeentepolitie te Heerenveen, de heer C. Kessels, Inspecteur Mijnpolitie, tevens redacteur van het orgaan, de heer J. Bil, Oppermr. der Rijkspolitie te Dronten, de heer O. J. v. Kooten, Oppermr. der Rijkspolitie bd. te Meerssen.

Het hoofdbestuur is hun en nog vele andere medewerkers grote dank verschuldigd voor de geleverde bijdragen welke én als studiemateriaal én als naslagwerk voor de praktijk velen tot steun zullen kunnen dienen. Voor de bundeling van bepaalde wetten kan gebruik worden gemaakt van een bij te leveren blauw plastic ringbandje 19 x 14 cm. De omvang van de complete handleiding is echter tijdens de samenstelling ervan zodanig uitgegroeid dat, wil men alles bundelen, er twee bandjes nodig zouden zijn. Maar dat kan ieder naar eigen behoefte bepalen.

Ter gelegenheid van het gouden jubileum biedt de Bond de complete Handleiding met 1 ringbandje aan alle leden/donateurs en leerlingen der politie-opleidingscholen aan tegen de luttel prijs van f 4,95 (één exemplaar per persoon).

Niet leden/don., belangstellenden kunnen de uitgave bestellen tegen de prijs van f 6,50, een bedrag dat overigens nog ver beneden de kostprijs ligt.

Een 2e bandje kan e.v. worden bijbesteld tegen de prijs van f 2,00.

Hoe kunt u in het bezit komen van een ex. van deze Handleiding?

Door de verschuldigde kosten te storten op giro 1127994 t.n.v. M. v. Asperen te Yught, met vermelding: HPD.

Als leden/donateurs zullen ook beschouwd worden zij, die zich tegelijk als zodanig opgeven.

De verzending zal medio maart a.s. kunnen beginnen in volgorde van ingekomen bestellingen.

Ter besparing van extra portokosten wordt gaarne de medewerking ingeroepen van H.H. Korpschefs - afd. besturen - (hoofd)-correspondenten - instructeurs der diverse politie-opleidingscholen - groeps- en brigadecommandanten der Rijkspolitie en Kon. Marechaussee, om zoveel mogelijk verzamelde bestellingen te willen opgeven. Dit bespaart veel administratie en bevordert een snellere toezending.

Opgemerkt wordt, dat slechts een naar de behoefte geschat aantal exemplaren is gedrukt en herdruk uitgesteld is. Moge dit dus een aansporing zijn uw bestelling zo spoedig mogelijk te plaatsen, teneinde te leurstelling te voorkomen.

De bondssecretaris,
M. van Asperen.

De algemene ledenvergaderingen heten vanaf 1960 congres. Afdelingsbesturen stellen zich graag kandidaat voor de organisatie daarvan. In alle gevallen zijn gemeentelijke autoriteiten aanwezig. Vaak verschijnt de burgemeester ten tonele. Hoge functionarissen van politie, justitie en marechaussee accepteren graag de uitnodiging. Er wordt weer een nieuwe actie gestart om leden te werven. Zij die tien leden of meer aanbrengen ontvangen het vogeldetermineerboek "Zien is kennen!".

Nadat in de jaren 60 veel artikelen in het verenigingsblad hebben gestaan over de jachtwet,

Vogelwet, Visserijwet, veevervoer, dieren EHBO, Wet dierenbescherming enz. enz., heeft het hoofdbestuur besloten dat er ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Bond in 1969 een losbladig systeem moet komen waarin al deze vakliteratuur gebundeld kan worden. Deze Handleiding Practische Dierenbescherming is door de Nederlandse politie jaren gebruikt. Het maantnummer van 1963 heeft voor het eerst een

blauwe ondersteuningskleur.

**Milieu komt opzetten,
de afdelingen verdwijnen
opnieuw**

In 1970 loopt het ledenaantal nog steeds op maar neemt het aantal afdelingen sterk af. Een enkele afdeling drijft op slechts één persoon. In 1974 komen er duizend nieuwe leden bij maar het streefgetal van 15.000 wordt in dat jaar niet bereikt.

Milieubescherming en politieopleiding

Gezegd mag worden dat de politietaak met betrekking tot de dier- en natuurbescherming een steeds groter wordende belangstelling geniet. In dit verband tracht onze bond op velerlei wijzen uitvoering te geven aan één van haar doelstellingen: het geven van voorlichting aan opsporingsambtenaren bij de vervulling van hun taak op het

gebied van de milieubescherming.

Dat de controle op de naleving van de vele wettelijke voorschriften die de dier- en natuurbescherming betreffen geen eenvoudige deeltaak is, moge o.a. blijken uit de vele vragen en berichten uit de praktijk die ons mondeling of schriftelijk bereiken. Daarbij blijkt telkens weer dat het van groot belang is dat reeds bij de opleiding van de politieambtenaar aan de milieuproblematiek en de daarmee verband houdende wettelijke regelingen de aandacht wordt gegeven die noodzakelijk blijkt te zijn. De vraag rijst in hoeverre deze noodzaak dwingt tot het organiseren van een voortgezette opleiding voor degenen die in het

bijzonder met deze controles zijn belast en/of bijzondere interesse daarvoor aan de dag leggen. Het bijbrengen van basiskennis en -inzicht tijdens de eerste opleiding van de politieambtenaar mag echter in het opleidingspakket niet ontbreken of als gevolg van de vele andere opleidingsactiviteiten op de achtergrond worden gedrongen.

Nu op basis van het WODC-rapport de opleiding van de politieambtenaar in de naaste toekomst zal worden herzien, verdient het aanbeveling om bij het geven van inhoud aan deze opleiding aan de taak van de politieambtenaar met betrekking tot de milieubescherming de aandacht te geven die deze taak verdient.

Politietaak is ook: het opsporen van overtredingen met

betrekking tot het oppervlaktewater.

Hier is vuilnis gestort en wordt afvalwater geloosd in een onopvallende watergang.

Tussen de jaren 1975 en 1980 wordt de basis gelegd voor een grote reorganisatie van de structuur van de Bond. De afdelingen verdwijnen geruisloos.

Langzaam klinkt in die jaren door: "We zullen het milieu er bij moeten nemen". De vereniging maakt zich op voor de viering van het 60-jarig bestaan en toenmalig voorzitter Hoppel zet de toon als hij een naamsverandering suggereert. Er verschijnt ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan een jubileumuitgave van het blad, dat sinds 1973 "Tijdschrift voor dieren- en natuurbescherming" heet. Een aanzienlijke uitbreiding van het werkterrein voor redactie en leden. In het jubileumnummer schrijft Hoppel: "Na 60 jaar politiedierenbescherming gaan wij door met politie dieren- en milieubescherming. Dat zijn wij aan de oprichters van onze Bond, aan het dier en milieu verplicht".

In 1979 signaleert redacteur F.A. van Lieburg een tekortkoming in de opleidingen aan de politietscholen. In het hoofdartikel "Milieubescherming en politieopleiding" van de septemberuitgave 1979 merkt hij op dat uit vele vragen blijkt, dat de controle op de naleving van de wettelijke voorschriften op het gebied van dier- en milieubescherming geen eenvoudige deeltaak is. Aan de milieuproblematiek zal tijdens de opleidingen meer aandacht moeten worden geschonken. Het verdient aanbeveling, bij de te verwachten herziening van de opleiding van de politieambtenaar aan de milieubescherming aandacht te schenken. Deze eerste woorden vanuit de vereniging over een steeds knellender wordend probleem zullen korte tijd later leiden tot een opmerkelijk initiatief van de dan tot vereniging gemetamorfoseerde Bond: een milieucursus voor opsporingsambtenaren. De eerste van het land. Later zullen er tientallen volgen.

Opnieuw nieuwe naam: Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming

Vanaf 6 mei 1982 bestaat de Bond niet meer. Het is nu officieel Politie Dieren- en Milieubescherming. Op 27 april 1983 wordt hieraan "De Vereniging" toegevoegd; de Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming. De doelstelling is gewijzigd en luidt nu: "De Vereniging stelt zich ten doel de beginselen waarop dieren- en milieubescherming behoren te rusten, meer ingang te doen vinden onder politieambtenaren in Nederland en de leden te activeren het dier en milieu te beschermen tegen elke gedraging welke in strijd is met de beginselen van een verantwoorde dieren- en milieubescherming, één en ander binnen het kader van de geldende rechtsregels".

Er worden werkgroepen gevormd in de regio's die "problematiek" en "activering" in eigen regio tot opdracht krijgen.

Vanaf januari 1983 krijgt het blad voor het eerst de titel Politie Dieren- en Milieubescherming. Het blad is voornamelijk gevuld met rubrieken waarvan enkele nu nog steeds bestaan. Verder is duidelijk te merken dat de fotografie steeds belangrijker wordt. Het zijn vanaf medio '70 ook de milieuschandalen (denk aan de affaires Uniser, Lekkerkerk, Volgermeerpolder enz.) die

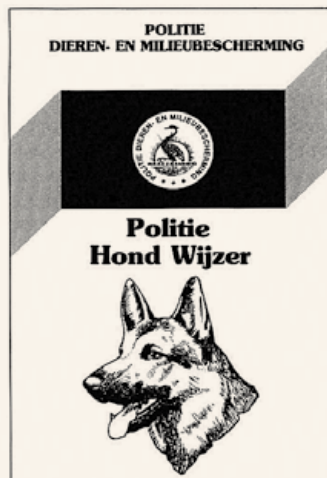
onder de aandacht worden gebracht. Daarnaast is het blad gevuld met allerlei overzichten en besprekingen van de toen massaal opkomende milieuwetgeving.

Als uitvloeisel van de doelstelling kondigt voorzitter Laméris in mei 1984 een Milieustudiedag aan. Deze dag wordt op woensdag 24 oktober 1984 in de Reehorst te Ede gehouden. Minister van Milieubeheer dr. P. Winsemius verricht de opening.

Een ander opmerkelijk initiatief is de uitgave in 1985 van een boek, met als titel "Natuur, Milieu en Wet". Er wordt anderhalf jaar aan gewerkt. Het is een eerste aanzet tot veel meer initiatieven van de vereniging. Op de politietscholen schrikt men zich lam; er is geen milieuopleiding. In het blad van de Politie Dierenbescherming verschijnen de eerste artikelen. En dan is de omgeving goed wakker geschud. Een studiedag, een cursus en een boek, de eerste handleiding voor de politiemannen vormen het resultaat van enkele jaren "er stevig aan trekken". De opsporing komt er hijgend achter aan. En dan maken reeksen van personen en instituten zich meester van het gegeven. Het wordt een opeenstapeling van cursussen, themadagen en lectuur.

Politie Dieren- en Milieubescherming heeft de trend gezet.

Vervolg op pag. 16 ►

Hond wijzer

Paard wijzer

De werkgroep Baronie, stelt een brochure Politie Paard Wijzer samen. Het boekje verschijnt in 1981. Een andere werkgroep, eveneens voornamelijk bestaande uit personen uit het zuiden van het land, voltooit in 1986 de volgende wijzer, de Politie Hond Wijzer. De boekjes die keurig verzorgd zijn, moeten een bescheiden bijdrage leveren aan het verrijken van de kennis over deze dieren.

Veldpolitie

In 1994 weten de leden van de vereniging wel beter: de veldpolitie is in rook opgegaan. In 1980 voeren Provinciale Staten van Gelderland, echter nog een pleidooi tot uitbreiding van de groep Gelderland. In een commentaar schrijft redacteur H. Jansen: Dat niet alleen wij maar ook vele anderen het met ons eens zijn dat de politie meer aandacht moet schenken aan de bescherming van het milieu bleek toen de Provinciale Staten van Gelderland onlangs een motie aannam waarin de minister van Justitie werd gevraagd de groep veldpolitie, werkzaam in de provincie Gelderland, uit te breiden omdat het uit tien man bestaande team onvoldoende aandacht kon schenken aan het milieu en de daarop van toepassing zijnde verordeningen. Aangehaald werd onder andere dat de groep ook werd ingezet tegen het vuilstorten in de bossen, het illegaal kappen van bomen en het weghalen van humuslagen.

Met de Provinciale Staten van Gelderland en alle aangehaalde verenigingen willen ook wij, door middel van ons orgaan, de minister van Justitie verzoeken in het kader van door hem te stellen prioriteiten te willen overwegen toch in 1980 uitbreiding te geven aan de "velddienst" detachementen die van zo groot belang zijn voor de goede orde ten plattelande. (1980)

Legbatterijen

"De tijd van de scharrekippen breekt aan. De EEG-ministers wijzen in 1979 de op dat moment geldende vorm van leg-batterijen af. Het blad vermeldt: "De Raad van EEG-ministers van landbouw heeft zich tijdens de zitting van 18 september 1979 te Brussel unaniem geschaard achter een voorstel om op termijn legbatterijen, zoals die in de huidige vorm gangbaar zijn, te verbieden. Aangezien een deel van de consumenten te kennen heeft gegeven te willen kiezen voor scharreleieren, acht de Nederlandse minister Van der Stee het een overheidstaak de consument te kunnen garanderen dat het gekochte voldoet aan de daaraan gestelde eisen." (1980)

Kleine roofdieren

"Het gaat om het welzijn van onze medeschepsele", roept Jan P. Stribos in het blad uit. Hij voert een pleidooi tot bescherming van de kleine roofdieren in het land. "De das moet uit de Jachtwet verdwijnen en beschermd worden krachtens de Natuurbeschermingswet", is zijn conclusie. Hij wenst ook meer ontzag voor de andere kleine zoogdieren: wezel, bunzing, hermelijn en marter. De dassenproblematiek keert voortdurend terug in het blad. Hij wedijvert in belangstelling met de zeehond. Dit dier, dat uit de Waddenzee dreigt te verdwijnen, krijgt eveneens alle aandacht. Zeker rondom de periode waarin het Wereld Natuur Fonds uit de grote landelijke actie "Geef om de Natuur", geld schenkt voor een nieuw opvangcentrum in Pieterburen. (1979)

Vogels

Vogelwet 1936

In 1980 treedt ongerustheid op over het uitblijven van de wijziging van de Vogelwet 1936. Redacteur J. Bil zegt hierover: "Er worden thans voorbereidingen getroffen voor een ingrijpende wijziging van de Vogelwet 1936 c.q. een geheel nieuwe

Vogelwet. Toegezegd is, dat het betreffende wetsontwerp in de loop van dit parlementaire jaar kan worden tegemoet gezien.

Reeds enkele jaren was sprake van een voorstel tot een ingrijpende wijziging van de Vogelwet 1936.

Onze bond heeft toen (in 1975) zijn wensen aan de staats-secretaris van CRM kenbaar gemaakt. De brief is afgedrukt in het maandblad, april 1975. Dat is bijna vijf jaar geleden.." (1980)

Geprepareerd

Bijna de helft van de in de jaren 1974 tot en met 1978 geprepareerde vogels bestaat uit roofvogels en uilen. Het blad geeft informatie: "In december 1979 verscheen bij het ministerie van CRM een overzicht van de aantallen geprepareerde vogels. Hieruit blijkt dat in genoemd tijdvak van vijf jaar in totaal 16.287 roofvogels en uilen hun weg naar de handel dan wel naar particulieren hebben gevonden.

In hetzelfde tijdvak werden in totaal 37.021 vogels- verdeeld over 283 soorten, waaronder de genoemde aantallen roofvogels en uilen- bij de legale preparateurs gebracht. Er bestaat overduidelijk een voorkeur voor het prepareren van roofvogels en uilen: 16.287 van 37.021 is ca. 44%.

Sterfte

Vogelsterfte door landbouwvergift, gaat steeds door. In 1980 wordt een werkgroep in het leven geroepen. Het blad: "Vooral in het voorjaar worden, zoals in de landbouw, bestrijdings-middelen gebruikt. Door ondeskundig of verboden gebruik treedt vaak vogelsterfte op. Wij vestigen daarom nogmaals de aandacht op een publicatie van de Werkgroep Vogelsterfte, welke hieronder is opgenomen. Het Centraal Diergeneeskundig Instituut te Rotterdam heeft in het leven geroepen een Werkgroep Vogelsterfte. Het doel van deze werkgroep is om zo volledig mogelijke gegevens te verzamelen met betrekking tot geconstateerde sterfte van in het wild levende vogels door ziekte en vergiftiging."

Goudvink

Het lijkt erop, dat het boek "de goudvink" zal nimmer kunnen worden afgesloten. "Het is niet alles eigen kweek dat in de volières blinkt" verzucht medewerker C. Biezeveld, als de Hoge Raad op 20 mei 1980 gekweekte goudvinken in kooien accepteert. Hij zegt: "Wie het op kan brengen alles door te nemen komt mogelijk met mij tot de eindconclusie: er is niets veranderd bij de handhaving van de Vogelwet 1936. Wel is de clandestiene vogelvangst weer meer in trek gekomen, evenals de handel in vogels die graag in de kooi worden gehouden. Daar dient adequaat op te worden gereageerd. Het verschil is echter dat er rekening mee moet worden gehouden dat misschien ook rechtsgeleerden een stuk kennis en inzicht missen op dit gespecialiseerde terrein. Bij het opmaken van processen-verbaal moeten we ons daarvan rekenschap geven! Het geheel van deze geschiedenis doet meer aan een klucht denken. Vandaar het werken met de verschillende bedrijven. Door ongelukkige beslissingen, het toepassen van een strafuitsluitingsgrond die -voor heel andere delicten- precedenten schept, alsmede onzorgvuldigheden in de uitspraken van autoriteiten is een situatie ontstaan die door anderen heel anders wordt uitgelegd. Dit lokt massale overtrekking van de wet uit.

Ten aanzien van de natuurbeschermingswetgeving in ons land dreigen de remmen los te slaan".

Werkgroepen

In de loop van 1986 worden twee werkgroepen geïnstalleerd: de werkgroep Milieuwetgeving en de werkgroep Dieren- en Natuurbeschermingswetgeving. Eén van de taken van de werkgroepen is het onderhouden van contacten met leden van kamercommissies en de afdelingen Wetgeving van betrokken departementen. De werkgroepen hebben enig werk verricht en zijn tot incidentele contacten met kamer- en partijcommissies gekomen.

Huishoudelijk reglement

In 1988 kijkt het bestuur weer eens naar het huishoudelijk reglement. Er zijn blijkens artikel 5 leden, ereleden, leden van verdienste, buitengewone leden en donateurs. Alle categorieën van leden zijn personen die op welke wijze ook, behoren tot opsporingsseenheden, tot leerlingen van politie-opleidingsscholen of tot één van de categorieën hebben behoord en nu pensioen, wachtgeld of uitkering genieten. Maar er zijn dus ook buitengewone leden. Volgens artikel 5 lid 2a kunnen buitengewone leden van de vereniging zijn: Zij, die geen opsporingsbevoegdheid bezitten, doch die naar het oordeel van het bestuur uit hoofde van hun functie en/of deskundigheid, de vereniging bij het vervullen van haar doelstelling tot steun kunnen zijn.

Minister Winsemius komt naar een PDM-cursusmiddag in Epe.

Cursussen en studiedagen

De tweede helft van de jaren tachtig is de periode van de cursussen en studiedagen. De inmiddels vereniging geworden Bond verricht, het is eerder gezegd, groots pionierswerk. Alle energie gaat richting milieu. Voordat anderen op vele plaatsen zich meester maken van de door de vereniging geïnitieerde cursussen en studiedagen, hebben zo'n vijfhonderd politiemensen de eerste milieukennis bij PDM opgehaald, de Politie Dieren- en Milieubescherming. Het werk komt terecht bij de politiemans "in ruste", secretaris Rinck. Deze verzucht in het jaarverslag over 1986: "Uw secretaris heeft zich meer directeur van de Schalkhaarse Onderwijs Instelling (SOI) gevoeld, dan secretaris van uw vereniging". Hij voegt er aan toe: Ook het postorderbedrijf PDMB gaf het nodige werk", denkend aan milieuboeken, stropdassen, opbergbanden en brochures, die "over de toonbank gingen".

De studiedag 1984, in de Reehorst te Ede, zou door de minister van VROM (Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieuhygiëne) dr. Pieter Winsemius worden geopend. Hij moest echter wegens dringende Haagse zaken verstek laten gaan. Maar de minister is wel present op een cursusmiddag te Epe.

Hij staat de redactie van het blad een interview toe en legt uit, dat er in de jaren zeventig nog bijna niets was op het gebied van de milieuwetgeving. "Er is keihard gewerkt om een pakket van wetten tot stand te brengen. Maar daarmee is de maatschappij nog niet veranderd. De handhaving en uitvoering van de wetgeving vormen nu één van de hoofdlijnen van ons beleid".

Winsemius heeft wat PDM betreft, de smaak te pakken en draagt demonstratief de hem geschonken verenigingsdas. Op een vergadering van hem met de leden van de vaste Tweede Kamercommissie voor milieuzaken, legt hij omstandig de activiteiten van PDM en de betekenis van de das met de kraanvogel uit.

De vereniging werkt in 1987 nog mee aan een openbare studiedag "Politie en milieuwetgeving" in het Congresgebouw in Den Haag. De volgende studiedag (Mest en Wet) laat vijf jaar op zich wachten. Zoals in 1984 in De Reehorst te Ede, loopt de studiedag in De Cloese te Lochem (Politie-opleidingscentrum) vol met belangstellenden. In De Cloese laten ook de agrariërs zich gelden. Er heerst volgens het verenigingsorgaan, op de studiedag "mest", een frisse wind. Al is er rijkelijk met mest gestrooid, het heeft er nimmer

gestonken. De teneur: sommige wetten roepen om herziening. Het is hier en daar een allegaartje. Het milieuoeverleg moet beter. "We moeten", aldus een van de inleiders, "voor één ding oppassen: dat de schijt ons niet doodt".

Minister Winsemius moet met het tweede kabinet Lubbers in 1989 inpakken. Het is gestruikeld over de milieuproblematiek. Daarna wordt het voor de vereniging moeilijker toegang tot de Haagse kringen te krijgen. De lang verbeide Gezondheids- en Welzijnswet voor dieren is tegelijk met enige milieuwetgeving doorgeschoven naar het volgende kabinet. In 1986 nog laat staatssecretaris A. Ploeg (Landbouw en Visserij), zich op de jaarlijkse ledenvergadering van de vereniging zien. Hij houdt een inleiding over die wet.

De cursussen vormen het grote succes van de vereniging. Ook wordt medewerking verleend aan een cursus "Milieu" voor B-docenten. De vereniging geeft de cursisten die de cursus volledig hebben gevolgd, een getuigschrift. In deze jaren tachtig vormen het boek Natuur, Milieu en Wet vergezeld van een videoband "Afvvalproject "Brakel", het enige materiaal dat beschikbaar is voor milieupopleidingen. Later wordt meegewerkt aan andere videobanden (Milieu I en II). Minister Winsemius noemt het een grote verdienste van de vereniging dat zij de leemte op het terrein van milieukennis en wetgeving tijdig heeft onderkend en deze heeft opgevuld (voorwoord).

Ledenstand

Het is verbazingwekkend dat ondanks al deze opzienbarende initiatieven, het ledental achterblijft bij het de vereniging omringend enthousiasme. In 1985, 1987 en 1989 klaagt de secretaris zijn nood. Er is even gedacht dat het zeventigjarig jubileum met 15.000 leden zou kunnen worden gevierd. Echter, in 1985 is het aantal leden reeds tot 11.595 gedaald. In 1988 blijft het aantal nog net boven de 10.000 (10.041). "Het is onbegrijpelijk", zegt secretaris Rinck in het jaarverslag 1988, "dat een vereniging die zich de afgelopen jaren zo heeft ingezet zo'n fors verlies lijdt." Hij kondigt overigens zijn vertrek aan (statutair). Ook voorzitter Laméris doet dit. De laatste, commissaris van gemeentepolitie te Voorburg, is benoemd tot Hoofd Veiligheidsdienst Koninklijk Huis.

De contributie die altijd zeer laag is gebleven, gaat in 1989 fors omhoog. Lange tijd is een bedrag van f. 10,- gekoesterd, maar vanaf 1990 betalen de leden jaarlijks f. 25,- (1989).

De tijden veranderen maar PDM blijft actief

De ledenstand begint vanaf 1985 te dalen. Er is gedacht dat het 70-jarig jubileum met 15.000 leden zou kunnen worden gevierd. Echter, in 1985 is het aantal leden gedaald tot 11.595. De reden van deze daling is nooit duidelijk geworden. Toch speelt de vereniging nog wel een grote rol op diverse vlakken. Vooral tijdens de openbare dag van het Coördinerend Politiebestuur op 14 oktober 1987 wordt door vele autoriteiten lovend over onze vereniging gesproken. Verder nemen, met bronvermelding, landelijke en regionale dagbladen en ook landelijke weekbladen artikelen of gedeelten daarvan uit ons verenigingsblad "Politie Dier en Milieu" over.

In de jaren 90 blijven natuur en milieuzaken de gemoederen bezig houden. Justitie laat de verbalisanten in verwarring achter door soms geen uitspraken te doen of geen straf op te leggen. De politie reorganiseert, de veldpolitie is weggevaagd. De politieorganisatie wordt een praatcultuur. De stropers en milieucriminelen grijpen de macht. Voor menig geplaagde politieman/vrouw is de jeu er af.

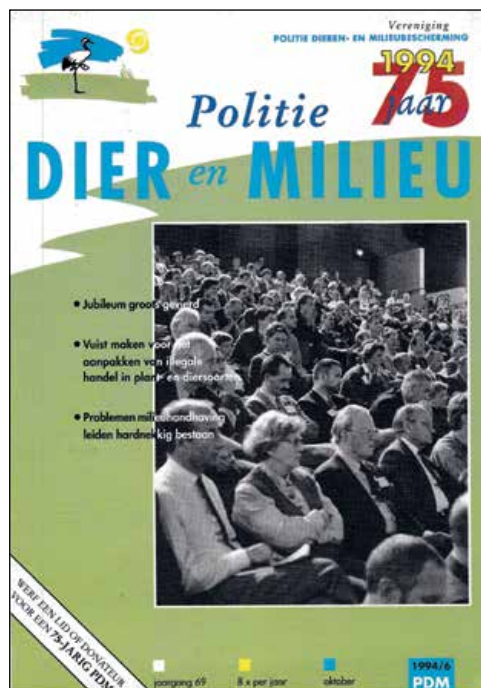
Ondanks dat alles weet PDM stand te houden. De vereniging looft opsporingspremies uit voor tips die kunnen leiden tot oplossing van gevallen van dieren mishandeling.

De Werkgroep regelgeving gaat van start. Een aantal enthousiaste medewerkers uit het milieuveld willen inhoud geven aan de doelstelling van de vereniging. Primaire taak van de werkgroep is toetsing van de wetgeving, met name op het gebied van handhaafbaarheid en uitvoerbaarheid. Er worden themabladen/handleidingen gemaakt en er worden diverse milieuthemadagen georganiseerd op de Politie opleidingsschool in Lochem. Er wordt een vijftal kraanvogels geadopteerd in het Natuurpark Lelystad en er worden PDM bomen geplant. De belangstelling voor themadagen is erg groot en er is ongekende belangstelling voor de viering van het 75-jarig jubileum.

Tijdens de Algemene Ledenvergadering op 21 april 1994 worden de leden van verdienste J. Munter en G. Seppen bevorderd tot erelid van de vereniging.

Het 75 jarig bestaan van de vereniging wordt op 29 september 1994 groots gevierd in Safaripark Beekse Bergen in Hilvarenbeek. Het is een bijeenkomst waar men nu, bij de viering van het 100-jarig bestaan, nog over spreekt.

Na de viering van het jubileum gaat het "werk" gewoon door. Gesterkt door alle positieve aandacht en verbale opkickers pakt iedereen de draad weer op. De ledenwerfactie (in het kader van het 75-jarig bestaan) loopt. Diegene die tijdens het jubileumjaar de meeste nieuwe leden/dona-

teurs aanbrengt wordt door de vereniging beloond met een reis naar Parijs. De winnaar van deze actie wordt in februari 1995

bekend gemaakt; hij bracht in 1994 in totaal 33 nieuwe leden aan.

Op 29 maart 1995 worden voor de derde keer de Politie Dieren- en Milieubeschermingsprijzen uitgereikt. De prijzen worden door Ed Nijpels uitgereikt aan de schildpaddenopvang Alphen aan den Rijn en de Werkgroep Milieu te Emmen. Na de uitreiking van de oorkonden en de geldprijzen merkt de juryvoorzitter op dat er nog nader beraad nodig is over de vraag of de prijs opnieuw zal worden uitgereikt. Vooral over de manier waarop en in welke vorm. Er zijn na het initiatief van PDM, nu weer anderen die tot een soortgelijke opzet komen.

PDM

Natuurfotowedstrijd

We roepen alle lezers van PDM op om deel te nemen aan de eerste PDM natuurfotowedstrijd. Iedereen met een klik-klak camera kan mee doen, maar ook fotografen met professionele apparatuur. Het onderwerp 'natuur' is heel breed en kan variëren van een prachtig landschap tot een close-up van een bloem, maar ook een paard in een mistige wei.

De opnames mogen zowel in eigen achtertuin als op de Zuidpool gemaakt zijn. Wereldwijd dus.

inzendingen

Ter voorkoming van beschadiging kunnen alleen kleurenfoto's ingestuurd worden. Laat van uw dia's dus eerst kleurenafdrukken maken. Om iedereen ruim de kans te geven de komende maanden 'de foto van zijn of haar leven' te maken, sluit de inzendingstijd pas op 1 juni 1999.

Benut uw winter- of voorjaarsvakantie en maak die unieke kiek.

jury

De jury bestaat uit Erwin van Laar (natuurfotograaf), Rob van de Bor (natuurfotograaf), Hans Papeveld (voorzitter PDM) en Hans Peeters (eindredacteur).

prijzen

Er zullen drie prijzen worden toegekend, te weten:
1ste prijs f 150,-, 2de prijs f 100,- en 3de prijs f 50,-.

Een extra prijs van f 100,- wordt toegekend aan de winnende foto in de categorie: *Politie in relatie tot natuur en milieu*. Voorts zullen enkele aanmoedigingsprijzen in de vorm van stropdas of damesshaw! uitgelooft worden.

Alle prijswinnende foto's worden gepubliceerd in PDM nr 3-1999. De winnende foto (1ste prijs) zal worden afgebeeld op de cover van dat nummer.

Spelregels

- De jury zal opnamen uitsluiten die, naar haar mening, hebben geleid tot verstoring van de natuur.
- Iedere deelnemer mag maximaal drie kleurenfoto's op formaat van 10 x 15 cm insturen.
- Achter op de foto moet met balpen vermeld zijn: naam, adres en telefoonnummer van de inzender. Gebruik geen stif, dit geeft vlekken.
- Verzend de foto's in een stevige kartonnen envelop.
- De inzender draagt de publicatierechten van de foto's over aan PDM en geeft toestemming zijn/haar foto's op te nemen in het foto-archief van PDM.
- Per inzender kan maximaal één prijs gewonnen worden.
- Over de uitslag van de fotowedstrijd kan niet worden gecorrespondeerd.
- Van deelname zijn uitgesloten: bestuurs- en redactieleden van PDM en de juryleden van deze wedstrijd.
- Door inzending gaat u automatisch met de spelregels voor deelname akkoord.

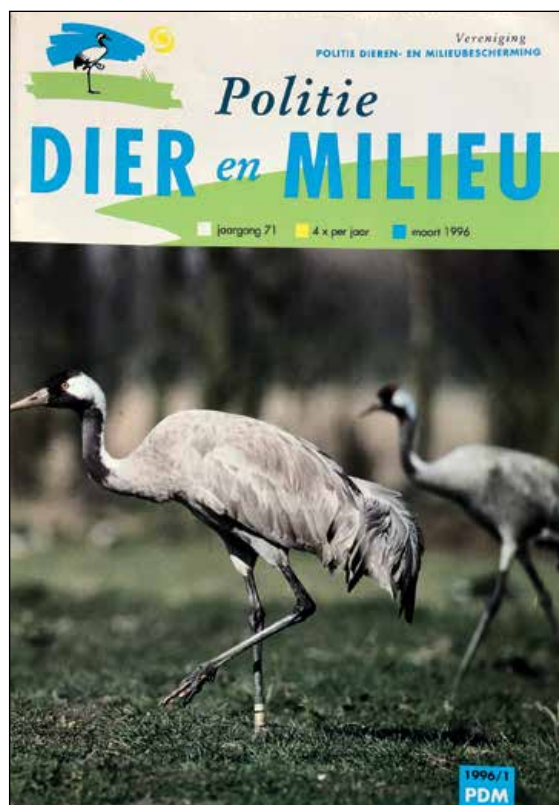
Stuur uw inzending, in stevig verpakkingsmateriaal en voldoende gefrankeerd, vanaf heden doch uiterlijk vóór 1 juni 1999 aan:
Redactie Politie, Dier- en Milieu t.a.v. Hans Peeters, David de Caerslaan 11, 3984 PK Odijk.

De prijswinnaars op een rijtje

Foto boven: Op 29 maart 1995 worden voor de derde keer de Politie Dieren- en Milieubeschermingsprijzen uitgereikt. De prijzen worden door Ed Nijpels uitgereikt aan de schildpaddenopvang Alphen aan den Rijn en de Werkgroep Milieu te Emmen.

In 1996 verschijnt het verenigingsblad 4 keer per jaar. De nummers bevatten meer pagina's en hebben voor het eerst een omslag en een aantal foto's in kleur. Zo hopen bestuur en redactie het blad aantrekkelijker te maken voor de doelgroep.

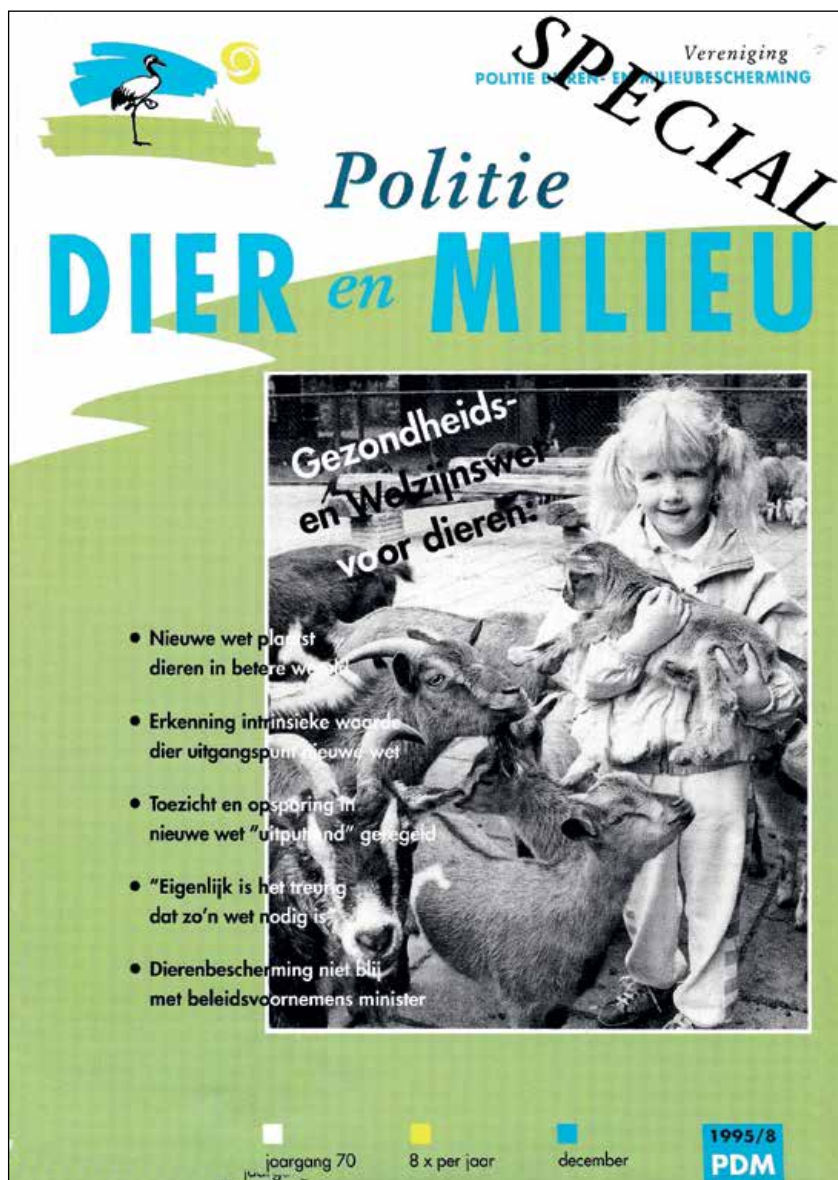

In december 1995 brengt de vereniging een special Gezondheids- en welzijnswet voor dieren uit.

Deze wet zette de eerdere wetgeving over en rond het dier volledig op zijn kop. Het voorwoord is van J. van Aartsen (toenmalig Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij).

Met deze special is er sprake van een naslagwerk maar ook een aantal kritische noten ontbreken niet in dit nummer. Voor een dierenbeschermende ambtenaar is die informatie van belang. "Het is immers niet ondenkbaar dat U tijdens uw werk met deze standpunten geconfronteerd wordt", aldus eindredacteur Niek Waterschoot.

Zie foto hieronder.

De Werkgroep regelgeving krijgt steeds meer vragen hetgeen er toe leidt dat de werkgroep een vaste rubriek in het verenigingsorgaan krijgt. De vragen gaan in dit geval allemaal over de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren.

De laatste kanttekeningen van Niek Waterschoot verschijnen in het decembern timer van 1996. Niek Waterschoot is 14 jaar betrokken geweest bij het wel en wee van het blad. Terugkijkend in kanttekeningen stelt hij vast dat er in die periode veel gebeurd is rond de ontwikkeling en handhaving van het milieuhygiënerecht. De handhaving ontwikkelde zich van niets naar iets en in het geval van het milieubeschermingsrecht ging het van iets naar niets.

Niek Waterschoot is als eindredacteur opgevolgd door Lieke Sievers.

Tijdens de Algemene Ledenvergadering op donderdag 17 april 1997 worden Niek Waterschoot en Step Mulder benoemd tot erelid. Beiden hebben jarenlang zeer waardevol werk voor PDM verricht. Step als secretaris en Niek als eindredacteur van het verenigingsblad.

De Werkgroep regelgeving maakt bekend dat zij in

Werkgroep regelgeving

Bij de Werkgroep Regelgeving kwamen drie vragen binnen. In eerste instantie lijkt dit mager, maar het is een nieuwe rubriek in ons verenigingsblad. En alle begin is nu eenmaal moeilijk.

De vraag zal eerst kort worden samengevat en daarna zal het door ons gevonden antwoord worden geformuleerd. Daarnaast staat de werkgroep uiteraard open voor een (schriftelijke) discussie, zeker voor eventuele vragen die door ons niet direct beantwoord kunnen worden. Deze keer worden twee van de drie vragen behandeld. De derde zal in het volgende nummer verschijnen.

Vraag 1:

In het verenigingsblad Politie Dier- en Milieubescherming nummer 8/95, "de Special", heb ik nergens gelezen over het niet meer van toepassing zijn van de Wet op de dierenbescherming. In het Dibevoakblad kwam ik een artikel tegen waarin werd vermeld dat met het afschaffen van de Wet op de dierenbescherming ook het Honden- en Kattenbesluit op losse schroeven staat. Kortom is deze Wet op de dierenbescherming nu wel of niet meer van kracht of is deze reeds in de nieuwe Gezondheids- en Welzijnswet voor dieren opgenomen?

Deze vraag kwam binnen via Niek Waterschoot en werd hem telefonisch door een PDM-lid gesteld.

Antwoord:

De Gezondheids- en Welzijnswet voor dieren zal op grond van artikel 130 lid 1 van deze wet gefaseerd (artikelgewijs) in werking treden. De artikelen die met name over het welzijn van dieren gaan, staan

vermeld in hoofdstuk 3 van deze wet. Echter niet alle artikelen zijn in werking getreden. In artikel 35 (reeds in werking getreden) wordt de mogelijkheid aangegeven dat bij Algemene maatregel van bestuur nadere regels kunnen worden gegeven over hoe men dieren kan houden. Daar in de wet nog niet zo'n Amvb is opgenomen, is het vanzelfsprekend dat zowel de Wet op de dierenbescherming alsmede het Honden- en Kattenbesluit nog van kracht zijn. Daarnaast zijn mogelijk ook de artikelen uit het Wetboek van Strafrecht van toepassing.

Vraag 2:

Uit de artikelen in uw special over de nieuwe Gezondheids- en Welzijnswet voor dieren heb ik niet goed kunnen achterhalen wat nu onze bevoegdheden als opsporingsambtenaar zijn. Ik kijk dan met name naar het vervoer van dieren, hetgeen geregeld was in de Wet dierenvervoer. In die wet was het geven van "stopstekers" door opsporingsambtenaar niet mogelijk. Dat vind ik een slechte zaak.

Waarom is hierin, voorzover ik heb kunnen nagaan, niet voorzien? Wel in de Wed op de economische delicten (WED), maar dan moet er sprake zijn van een overtreding van die wet en dat is tevens meestal niet bekend.

Kortom: Is een algemeen stopsteken voor de opsporingsambtenaren volgens de Gezondheids- en Welzijnswet voor dieren mogelijk?

Deze vraag werd door de heer J.M.L.M. Koetsenruijter gesteld.

Antwoord:

Na overleg met de heer mr. L.J. Vester (ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en

Visserij) kon het volgende antwoord worden geformuleerd:

Op grond van artikel 116 onder c van de Gezondheids- Welzijns- en Welzijnswet voor dieren kan een voertuig staande worden gehouden, daar in dit artikel verwezen wordt naar artikel 114 van diezelfde wet. Daarin is vermeld ambtenaren genoemd in artikel 141 Wetboek van Strafvordering, als aangewezen (toezichthoudende) ambtenaren bevoegd zijn om op grond van de Gezondheids- en Welzijnswet voor dieren een voertuig stil te kunnen houden, ten einde dit te kunnen controleren op overtredingen van bepalingen uit deze wet. Wil men dit echter doen vanuit het oogmerk van opsporing, dan is het inderdaad zo dat men op grond van de Gezondheids- en Welzijnswet voor dieren geen stopstekers kan geven.

Zoals de vragensteller al vermeldt, moeten we hiervoor rechten ontleenen aan de WED. Artikel 125 van de Gezondheids- en Welzijnswet voor dieren geeft aan welke artikelen van deze wet mede strafbaar zijn op grond van de WED. Dat zijn ondermeer de artikelen 38, 44, 58 en 111 van de GWWD. Daar deze artikelen in artikel 1 van de WED genoemd worden, kan op grond van artikel 23 van diezelfde WED een stopsteken gegeven worden om een voertuig staande te houden teneinde de opsporingshandelingen te kunnen starten. Heeft men echter al op grond van zijn toezichthoudende bevoegdheid het voertuig staande gehouden, dan kan bij constatering van een overtreding alsnog naar de WRD-artikelen gegrepen worden.

Klaas Redder
Werkgroep regelgeving PDM

drie clusters gaat werken (groen, grijs en dierenwelzijn).

Afscheid Jan Bos Veelzijdig mens verlaat redactie

Bijna een generatie lang bepaalde hij het gezicht van ons verenigings tijdschrift. Schreef vele artikelen, drukte een stempel op de inhoud en maakte de lay-out. Vele dagen, weken en maanden was hij in de weer voor PDM. Als niet-opsporingsambtenaar was hij een 'vreemde eend', maar wist zonderling het bestuur te prikkelen en een spiegel voor te houden. Na bijna twintig jaar trouwe dienst verlaat Jan Bos de redactie van PDM.

Het leven van Jan Bos (68) staat in het teken van natuur en schrijven. Als 12-jarige werd hij lid van de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie en richtte kort daarna de afdeling Heereven mee op. Hij werd voorzitter van deze afdeling, richtte het afdelingsblad De Specht op en schreef tal van artikelen over vogels. Dat was het begin van zijn schrijversloopbaan.

Het was voorspelbaar dat hij later zou gaan schrijven of professioneel natuurbeschermers zou worden. Het werd het eerste.

Als verslaggever werkte hij bij verschillende kranten, waarvan meer dan dertig jaren bij De Gooi- en Eemlander. Daar verzorgde hij de rubriek 'Moment Natuur'. Vogels en natuur waren steeds zijn favoriete onderwerpen en speelden in de misschien wel tweeduizend publicaties, die hij in al die jaren schreef, een hoofdrol.

De afgelopen jaren schreef hij in toenemende mate over prehistorie en archeologie. Ook heeft hij een drietal boeken op zijn naam staan:

De vreemde vogels (1972), Leven en overleving (1983) en natuurlijk ons eigen jubileumboek 'Politie dier en milieu 75 jaar' (1994).

Tevens voerde hij de eindredactie van het PDM-boek Natuur, Milieu en Wet.

Organisator en reiziger

Op zijn geheel eigen wijze was hij actief binnen de natuurbescherming in Nederland. In 1967 nam hij initiatieven tot oprichting van de Vo-

gelwerkgroep het Gooi en Omstreken, waarvan hij inmiddels erelid is. Ook stond hij aan de wieg van de Nederlandse afdeling van Greenpeace (1978) en de club voor zeldzame vogelsoorten Dutch Birding Association (1979).

In het TROS radioprogramma 'Wegwezen' sprak hij twee jaar lang over natuuronderwerpen. Als bij een echte trekvogel zit Jan het reizen in het bloed. Na de oprichting van de Stichting Natuur-reizen reisde hij over de gehele wereld. Natuur en cultuur stonden daarbij altijd centraal en veel deelnemers werden door hem enthousiaste vogelaars. Over natuur- en milieuproblemen die hij onderweg tegenkwam schreef hij vervolgens weer. Op deze wijze belijdt hij natuur- en dierenbescherming met volle overtuiging.

PDM

Sinds 1978 is Jan Bos betrokken bij onze vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming. Als redacteur van PDM schreef hij vele artikelen, corrigeerde teksten van anderen, maakte koppen, tussenkoppen en deed de lay-out. Zijn reportages getuigen van een vlotte pen en waren altijd interessant met vaak een verrassende invalshoek.

Hoewel nimmer in naam, voerde hij eigenlijk jarenlang de eindredactie. Het grootste aantal jaren zat Jan samen met Niek Waterschoot in de redactie. Tussen hen beiden ontstond een warme vriendschap.

Jan Bos is een vakman, die ook kritisch

kan zijn. Hij is prikkelend naar bestuur, collega-redacteurs en anderen. Zo was hij eens Leo Horn, de vermaarde voetbalrjter, terecht die een elftal uitnodigde om mee te gaan op houtsnippenjacht. Dit haalde breeduit de krant en Horn aanleerde zijn jachtparty.

Maar bovenal was Jan Bos een gewaardeerd redacteur, die als niet-opsporingsambtenaar menig diender de weg wees op het pad van dieren- en natuurbescherming. Jan verliet weliswaar per 1 januari jl. de redactie, maar gelukkig blijft hij zijn rubriek 'Moment buiten' schrijven. We kennen hem maar al te goed om te weten dat hij ons middels deze rubriek zal blijven voeden met zijn gezonde natuur- en milieuovertuiging. Jan bedankt.

Hans Peeters

In 1998 verlaat Jan L. Bos de redactie. Sinds 1978 was Jan betrokken bij onze vereniging. Als redacteur van PDM schreef hij vele artikelen, corrigeerde teksten van anderen, maakte koppen, tussenkoppen en deed de lay-out. Zijn eigen reportages getuigen altijd van een vlotte pen. Als zijn grootste klus kunnen we toch wel het jubileumboek 75 jaar PDM noemen. Samenstelling en tekst van dit immense werk waren van Jan Bos.

Na het vertrek van Niek Waterschoot en Jan Bos wordt de redactie in april 1998 weer aangevuld en telt, naast de vier redactieleden, drie redactionele medewerkers.

De redactie - aangenaam

Van L naar R: Koos Kasemir, Kees Procee, Lieke Sievers (hoofdredacteur) en Hans Peeters (eindredacteur). (Foto: NcII Peeters)

Met ingang van april jl. is het redac- middels bekende gezichten, maar niet tieteam van ons verenigingstijdschrift voor iedereen. De nieuwe redactie PDM weer op sterkte. Voor velen in- stelt zich daarom graag aan u voor:

Publicist, dieren- en natuur- beschermers
Jan Bos verlaat na bijna 20 jaar trouwe dienst de redactie.

(Foto: P. Mastenbroek)

In 1999 bestaat de vereniging 80 jaar. Geen grote festiviteiten en geen grote acties dit jaar. De voorzitter Hans Papeveld staat uiteraard wel stil bij deze mijlpaal. Hij signaleert verminderde aandacht vanuit de politiek en de gemeenschap. De conclusie van Papeveld is dat er meer mensen lid zouden moeten zijn van PDM en dat de leden zich meer bij de activiteiten van de vereniging betrokken moeten voelen. Een uitdaging voor iedereen die dit leest, zo stelt Papeveld.

Is er nog toekomst voor PDM?

Begin 2000 schetst voorzitter Papeveld een toekomstbeeld dat toch minder rooskleurig is dan we op basis van de gegevens mochten verwachten. Hij stelt vast dat het ledental van de vereniging verontrustend sterk afneemt. De afname van het ledental kan op enig moment het punt naderen, waarop de noodklok zou moeten worden geluid. Uiteraard is het bestuur van mening dat er alles aan moet worden gedaan om dit te voorkomen. Het bestuur komt met "Een brede oriëntatie op de toekomst" en zal daarvoor de volgende vergaderingen lijnen en speerpunten uitzetten. Met enige zorg maar ook met een gevoel van "we willen met de vereniging doorgaan", benadrukte de voorzitter dat een toekomst voor de vereniging zeker aanwezig is en dat met een enthousiast team het mogelijk moet zijn PDM naar het 100-jarig bestaan te voeren.

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van 11 april 2001 krijgen de aanwezige leden een presentatie van mevr. Poolman van organisatie- en adviesbureau K+V. Zij heeft onderzocht wat er binnen de vereniging leeft en waar de vereniging voor moet staan of zou moeten staan. Het onderzoek heeft o.a. aangetoond dat de vereniging bij de leden een goede naam heeft. Het blad van de vereniging wordt als een goede informatiebron gezien voor het werk. Uit het onderzoek komt ook naar voren dat de bekendheid buiten het eigen ledenbestand duidelijk minder hoog scoort. Ook komt naar voren dat niet iedereen overtuigd is van het nut van een vereniging als PDM. Over de uiteenzetting van het onderzoek ontstaat in de vergadering een uitgebreide discussie.

Flora- en faunaspecial

In 2002 verschijnt ons verenigingsblad Politie Dier en Milieu in een nieuwe lay-out. Een andere kleur, een gewijzigd en beter leesbaar lettertype en de presentatie van een aantal nieuwe vaste items moeten het blad actueler, lezenswaardiger en leesbaarder maken.

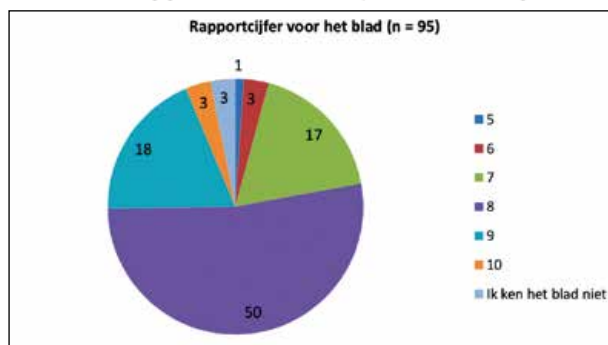
Het is het jaar dat de Flora- en faunawet in werking treedt. Zoals te doen gebruikelijk is dit voor PDM weer een moment om haar leden te voorzien van de nodige informatie zodat zij ook met deze nieuwe wet in de hand goed en onderbouwd kunnen handhaven. Er verschijnt een 85 pagina's

Redenen voor lidmaatschap en waardering voor de vereniging

Op basis van interviews en de enquête, kan worden geconcludeerd dat de meerderheid van de leden lid is van de vereniging zodat zij het blad ontvangen.

Reden om lid te zijn van PDM	n = 95 ¹	%
Het blad	43	45,3%
Contacten met anderen	7	7,4%
Automatisch lid via het werk	6	6,3%
Inhoud van congressen	4	4,2%
Lid i.v.m. opleiding	4	4,2%
De website	1	1,1%
Overige redenen	30	31,6%
Totaal	95	100,0%

Het blad wordt dan ook hoog gewaardeerd door de respondenten met een gemiddeld cijfer van 7,7.

Bijna driekwart van de respondenten waardeert het blad met een 8, een 9 of een 10.

Vereniging
MINISTERIE VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER EN VISSERIJ

Politie DIER en MILIEU

Vereniging
Politie Dieren- en
Milieubescherming

Uw Partner in handhaving

PDM Flora- en Faunawet Special 2002

dikke special. In haar voorwoord schrijft Geke Faber (Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij) dat het succes van de nieuwe wet staat of valt met een adequate handhaving en dat zij verheugd is dat de Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming heeft besloten een extra uitgave van het blad "Politie Dier en Milieu" te wijden aan de nieuwe wet.

In navolging op de special organiseert de vereniging op 27 oktober 2004 een Themadag Flora- en faunawet. Opnieuw wordt er door de vereniging een speciale uitgave voor die dag gemaakt. Hierin zijn de belangrijkste wijzigingen sinds inwerking-treding (2002) opgenomen alsmede een groot aantal schema's om het werk voor de handhaver wat gemakkelijker te maken.

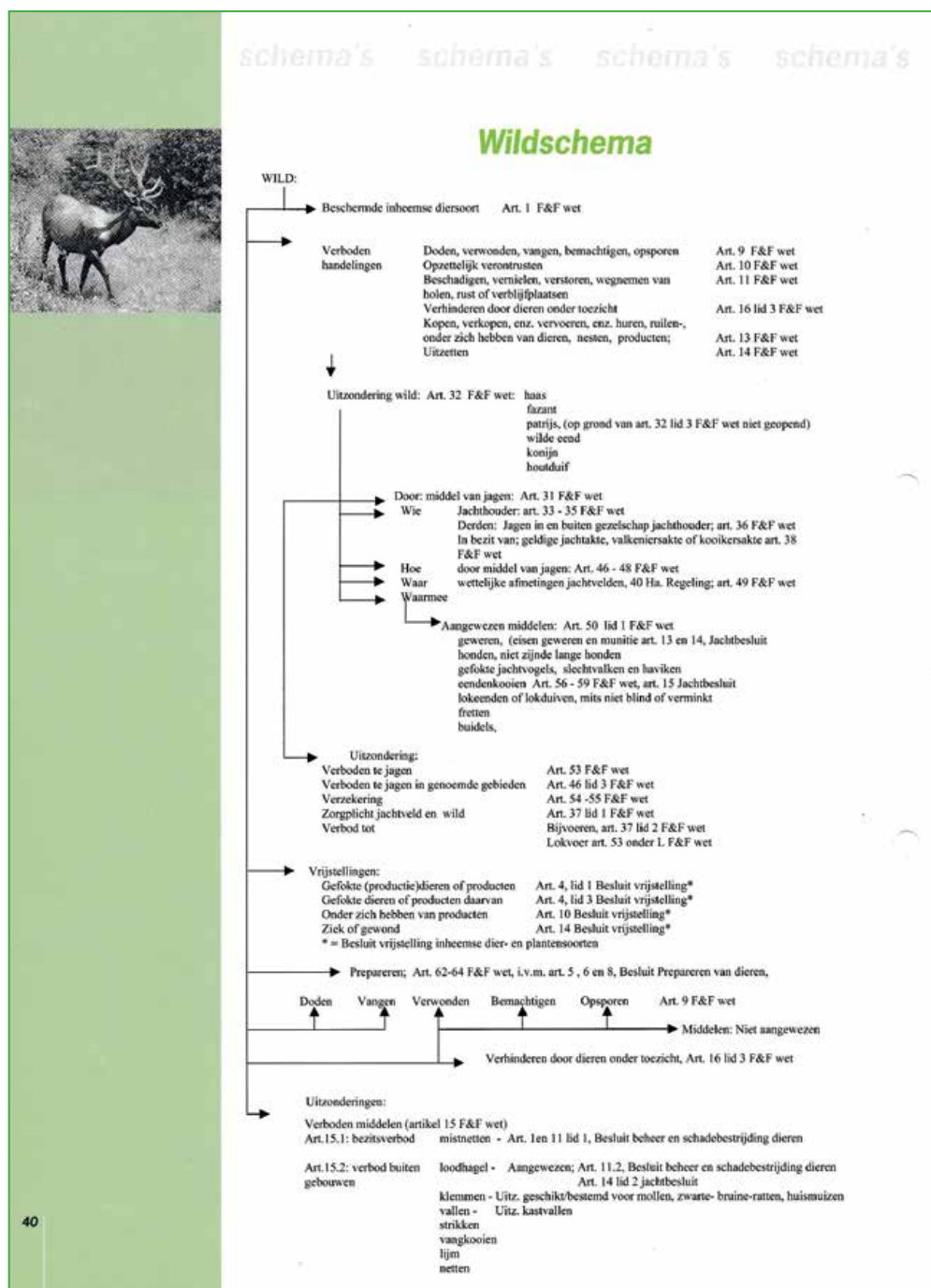
Opnieuw andere outfit en de website gaat de lucht in

In 2004 komt het verenigingsblad uit in een nieuwe kleurstelling. Bovendien ontbreekt voor het eerst op de voorzijde het woord politie. De reden hiervoor is dat de doelgroep niet alleen uit politiemensen bestaat. De vereniging wil de bredere doelgroep van alle handhavers op het gebied van Dier en Milieu aanspreken.

Op 15 mei 2004 gaat de website van de vereniging "in de lucht". En in 2005 zal het aantal nummers van het verenigingsblad van vier naar zes nummers worden

verhoogd. Verder is er een wer-vingsfolder gemaakt. De vereniging moet nieuwe leden hebben om haar voortbestaan te garanderen en het bestuur hoopt onder andere met deze maatregelen toch wat meer handhavers over de streep te trekken om lid te worden van de vereniging.

Zoals in 2004 al aangekondigd valt Dier en Milieu in 2005 iedere twee maanden bij de leden op de deurmat of in de brievenbus. De nummers zijn qua omvang iets dunner maar de redactie hoopt op deze manier wat actueler nieuws te kunnen brengen. Daarbij past opnieuw een nieuw jasje en is getracht de leesbaarheid weer te vergroten door de indeling en let-tertype te moderniseren. Vermeldenswaardig nieuws in 2005 is ook het feit dat penning-meester Roel Klooster uit handen van burgemeester Nawijn van de gemeente Ouder-Amstel de ver-sierselen opspeld krijgt die behoren bij de benoeming tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. Roel is al meer dan 25 jaar verbonden aan de vereniging; 25 jaar als bestuurslid en tevens als lid van het dagelijks bestuur en penningmeester

Themadagen en meer specials

In 2007 plaatst Dier en Milieu een artikel met als kop "Politie Boa dag Regio Noord- en Oost- Gelderland". Als we zo door de geschiedenis terugkijken is dit misschien wel de allereerste aanzet voor de inmiddels regelmatig terugkerende Boa-dagen. Aan het eind van deze dag blijkt dat de meeste politie-studenten geen of weinig kennis hebben van wat er zich in het buitengebied afspeelt en dat de eindconclusie is: leerzaam maar erg ingewikkeld.

Politie BOA dag Regio Noord- en Oost Gelderland

Ingewikkeld, ...

Dit was de eindconclusie van een praktijkdag voor politiestudenten uit de Regio Noord- en Oost Gelderland en een aantal groene BOA's uit de Gelderse Achterhoek.

De organisatie van deze dag was in handen van Hans van Oostrum van het Milieuteam Noord en Oost Gelderland, ondersteund door collega's welke als acteur optraden bij de casussen.

"Oud"leert jong op de Politie BOA dag

Wat bent u aan het doen?

Theorie en praktijk

Het programma van de dag zag er als volgt uit: s' morgens werd het theorie deel, Flora -en Faunawet en Visserijwet, verzorgd door Gerrit Hobbelink werkzaam bij bovengenoemd team. Gerrit is in staat om in een korte tijd middels een Power Point presentatie en geweldige hoeveelheid praktische kennis over te dragen.

s' Middags konden de deelnemers de opgedane kennis middels een aantal casussen in de praktijk brengen.

Dan blijkt ineens dat de situatie toch anders is als in het theorie lokaal. Dat begint al met de klimaatomstandigheden. Bij de theorie binnen droog en in de praktijk bij regen ziet het er allemaal heel anders uit. Dan staat daar ineens een jager welke meerdere zaken (lees strafbare feiten) tegelijk aan het doen is. Voor de politie studenten een totaal vreemde situatie om geconfronteerd te worden met jachtwapens en munitie, vergunningen. Daarnaast moeten ze in de praktijk op hetzelfde moment ook nog omgaan met begrippen als jagen, beheer en bestrijding. Ook de man welke in de berm van de weg zijn auto aan het olie verversen is blijkt dan toch meer te zijn dan vragen wat bent u aan het doen. Een "mistnet" is ook een begrip waar de meeste geen raad mee wisten.

Een totaal nieuwe ervaring

Maar aan het eind van de middag, na geregend maar voldaan zijn de meeste studenten tot de conclusie te komen dat het erg ingewikkeld is in dat "groene wereldje". Voor de meeste politie studenten was deze dag een totaal nieuwe ervaring. De meerderheid blijkt dan weinig of geen kennis te hebben van het buitengebied en wat zich daar zoal afspeelt.

De eindconclusie was dan ook: leerzaam maar erg ingewikkeld. Dat deze dag mag bijdragen aan verhoging van kennis van de deelnemers maar mag bovenal leiden tot een betere samenwerking van allen die met het toezicht in het buitengebied zijn belast.

Tekst en foto's:
Jan Brinkman.
BOA Natuurmonumenten
Beheereenheid "de Graafschap"

En dan was er op 6 juni 2007 de themadag Visserij en Handhaving. Deze dag wordt georganiseerd door Sportvisserij Nederland, de Algemene Inspectiedienst (nu NVWA), de Politieacademie en de vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming. Aanleiding voor deze dag is de invoering van de nieuwe Visserijwet per 1 januari 2007.

Op 17 juni 2008 organiseren de Politieacademie, het Ministerie van LNV en de Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming een themadag Handhaving natuurwetgeving. Natuurhandhaving krijgt langzamerhand een serieuze positie binnen het handhavingsbeleid van de verschillende verantwoordelijke organisaties. Deze ontwikkelingen hebben ook gevolgen voor de medewerkers in het veld en de themadag is dan ook bedoeld om deze ontwikkelingen door inleidingen en workshops beter voor het voetlicht te brengen. De dag wordt druk bezocht. De organisatie kan aan bijna 240

deelnemers een deelnemersbadge uitreiken.

90-jarig bestaan groots gevierd

In 2009 viert de vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming haar 90-jarig bestaan. Een mijlpaal die niet onopgemerkt voorbij mocht gaan. Om dit jubileum op gepaste wijze te vieren wordt het boek Vogels en de Wet.nl uitgegeven.

Dit boek, in opdracht van PDM geschreven door Hans Peeters en Kim Wheeler, beiden werkzaam bij Vogelbescherming Nederland, is speciaal bedoeld voor opsporingsambtenaren bij het handhaven van de vaak ingewikkelde wetgeving.

Het boek gaat over de bescherming van vogels en is vooral een praktische uitwerking van de Flora- en faunawet.

Het bevat onder andere 39 hoofdstukken die uitgebreid ingaan op de thema's: Verstoringen, Jacht en schadebestrijding alsmede Handel en bezit. Verder veel foto's, verwijzingen naar relevante websites en een uitgebreide adressenlijst. Het bevat meer dan 300 pagina's en zal, alhoewel niet meer actueel, nog bij menig handhaver in de kast staan. Een speciale redactiecommissie, bestaande uit Marius Esselman, Gerrit Hobbelink, Koos Kasemir, Michel van der Lande, Kees Procee en Henk Top begeleidde het geheel. Met het oktobernummer van Dier en Milieu kregen alle leden van PDM het boek gratis toegestuurd.

Als je door alle jaren heen naar de rubriek "Uit de praktijk" kijkt dan behandelen de meldingen en ingezonden artikelen vaak dezelfde zaken. Het is toch heel bijzonder (en voor onderzoekers misschien wel interessant om de achtergronden te onderzoeken), dat overtredingen met betrekking tot stroperij, vangen van vogels, mishandelen van of verzorging onthouden aan dieren en stalbranden regelmatig terugkomen in deze rubriek.

UIT DE PRAKTIJK

UIT DE PRAKTIJK

UIT DE PRAKTIJK

Sporen in het riet, die duiden op het te water gaan van mensen.

Stroppers: ze komen een keer aan de beurt

Wij hebben het allemaal meegemaakt: het kan lang duren, het kan kort duren, maar ze komen een keer aan de beurt. Door meerdere boas was het al eerder waargenomen: sporen in het riet, die duiden op het te water gaan van mensen. Een keer werden er enkele fuiken in de buurt gevonden. Ook werd gezien dat er een man in waadpak liep, maar voordat hij ingesloten kon worden was de vogel gevlogen. Dan weer zag een sportvisser de man in zijn waadpak. En dus elke keer, als je in de buurt kwam, dan bleef je alert op mannen op de fiets (want met ander vervoer kon je daar niet komen) die anders dan doorsnee waren gekleed.

Dat duurde drie jaar, tot dit jaar. Tijdens een gezamenlijke dienst van de politie Zuid Holland Zuid en een boa van Vereniging Natuurmonumenten kwamen zij in de buurt van een groot natuurgebied aan de rand van de Oude Maas. Over een voetpad kwam een man aanfietsen, wiens houding al duidelijk liet zien dat het geen boer en geen kaplaar was. De man had een grote lange regenjas en kaplaarzen aan en de fiets had hij grote zijtassen. Gebruikmakend van het feit dat in burger en in een onopvallende auto werd gesurveilleerd werd geduldig gewacht tot de man bij de surveillanten kwam. De surveillanten konden vervolgens zien dat hij een wetsuit aan had, dat ook nog eens nat was. De verdachte was ook "nat", want voordat zij deze man aanspraken, feliciterden de handhavers elkaar met de aanstaande aanhouding van een visstroker.

Bij de controle kwam er inderdaad zeven kilo paling uit de fietstassen van de stroper. De man had hier geen aannemelijke verklaring voor. Hij ontkenste te hebben gevisst en zijn fuiken zijn later ook niet aangetroffen, maar mede met behulp van getuigenverklaringen en het vastleggen van andere feitelijkheden kon toch een proces-verbaal worden gemaakt met voldoende bewijskracht. Meer informatie: Dik Tempelaar Regio Zuid Holland Zuid

Volièrecontroles in Brabant

In maart 2008 werd door personeel van het RMT Brabant Noord samen met een boa van de Landelijk inspectiedienst (LID) een aantal onderzoeken bij vogelhouders ingesteld. Daarbij werd op bijna elk adres een aantal beschermde inheemse vogels in beslag genomen omdat deze waren voorzien van potringen waarmee was geknoeid. Uit de verklaringen van de verdachten bleek dat veel van de vogels waren aangeschaft op de vogelmarkt te Liempde. Deze vogelmarkt wordt daar iedere laatste zaterdag van de maand gehouden. Enkele verdachten verklaarden dat ze de vogels op deze markt hadden aangeschaft bij een Belg. De verdachten konden ook nog een beschrijving van het voertuig van deze Belg geven. Hierop werd besloten om de Belgen die deze markt bezochten aan een onderzoek te onderwerpen. Op 29 maart 2008 werd in de vroege ochtend op de toegangsweg naar deze vogelmarkt gecontroleerd. In het elfde Belgische voertuig dat werd gecontroleerd bleek een aantal beschermde inheemse vogels aanwezig te zijn. Met gebruikmaking van de bevoegdheden uit de WED bracht de 71-jarige bestuurder het voertuig over naar het politiebureau te Bortel waar nader onderzoek werd ingesteld. Bij dit onderzoek werden tweëndertig beschermde vogels aangetroffen die van onjuiste potringen waren voorzien. Naast veel voorkomende soorten zoals vink en putter werden ook zeldzamere exemplaren in beslag genomen waaronder 2 kalandereeuwieren, 1 cirlors, 2 kortneleuwerkieren en enkele exemplaren van een ondersoort van de hier voorkomende vink (africanus). Na telefonisch overleg met de piket milieuoeficer werd aan verdachte een transactie aangeboden van € 1250,-. Deze transactie werd niet betaald waarna de verdachte werd gedagvaard terzake artikel 13 lid 1 onder a Flora- en faunawet. In december 2008 kwam de zaak voor de rechter waarbij de verdachte door de economische politierechter werd veroordeeld tot een onvoorwaardelijk

UIT DE PRAKTIJK

UIT DE PRAKTIJK

UIT DE PRAKTIJK

geldboete van €1500,- en verbeurdverklaring van de in beslag genomen vogels.

Een tweede "vogelzaak" deed zich ook voor in het voorjaar van 2008. Door personeel van het RMT Brabant Noord en een boa van de LID werden onderzoek ingesteld bij een 64-jarige inwoner uit Lith. Wat als een "eenvoudige" volièrecontrole begon leverde een vogelvanger op die net zijn vangmiddelen had opgesteld. Naast de volière bleek een zes meter lang mistnet vangbaar te zijn opgesteld. Bij het net stonden een viertal lokkooitjes opgesteld met daarin respectievelijk twee putters, één sijs en één barnsijs. De handhavers besloten hierop om ook een onderzoek aan de vogels in de twee aanwezige volières in te stellen. Totaal werden zesenzestig beschermde vogels aangetroffen die waren voorzien van een pooring waarmee was geknoeid. Het ging hierbij om tien kwartels, tien vinken, zesentwintig sijsen, vijftien putters, twee kneuen en drie barnsijsen. Inbeslagname van de vogels en vangmiddelen volgde. Er werd proces-verbaal opgemaakt terzake de artikelen 9, 13 lid 1 onder a en 15, lid 1 en 2 van de Flora- en faunawet. Het belang van volièrecontroles door het RMT (waarbij lang niet altijd grote aantallen beschermde vogels in beslag worden genomen) is hiermee maar weer eens aangetoond. Meer informatie: P. Welvaarts, RMT politieregio Brabant Noord

Tekst en foto's: P. Welvaarts

Goudvink. (foto: P. Welvaarts)

De verdachte vond dat er te veel vossen waren. (foto: archief)

Totaal werden zesenzestig beschermde vogels waaronder sijsen aangetroffen. (foto: P. Welvaarts)

Gifmengende oud-jager hoeft niet de cel in

In 2007 trof de politie in de vriezer van een man uit Schuinesloot rond de zeventig vogels aan. Daarnaast werden bestrijdingsmiddelen, zes geweren en een lading munitie gevonden. Vanaf 2004 werd de man, een oud jachttopzichter en jager uit Schuinesloot verdacht van het vergiften van dieren. Omdat hij vond dat er te veel vossen en steenmarters in en rond Schuinesloot waren deed hij gif in vogelkaders en legde die in het bos neer. Het gevolg was dat niet alleen vossen en marters daarvan snoepten maar ook honden en katten die uitgelaten werden. In ieder geval twee honden raakten vergiftigd waarvan er één overleed. De verdachte is eind december veroordeeld tot het betalen van € 8.000,- boete. De helft van dat bedrag werd hem voorwaardelijk,

Bron: de Stentor

Dier & Milieu 2009/1 15

Medio april is het programma voor het 90-jarig bestaan van de vereniging bekend en worden de uitnodigingen verstuurd. De vereniging viert haar 90-jarig jubileum in Burgers Zoo te Arnhem. Op die bewuste dag druppelen om 08.15 de eerste gasten al binnen. Meer dan 200 mensen hebben zich aangemeld. Oude bekenden treffen elkaar, er worden handen geschud en de eerste (sterke) verhalen worden uitgewisseld. Door PDM is een gedragscode opgesteld die elke burger dient te hanteren wanneer hij of zij zich bevindt in de natuur. De voorzitter van de vereniging H. Papeveld reikt het eerste exemplaar van deze gedragscode uit aan het 85-jarig erelid J. Rinck.

De deelnemers krijgen na afloop allemaal een USB-stick met de presentatie 90 jaar PDM uitgereikt. Al het drukwerk voor die dag is overigens gratis ter beschikking gesteld door de Concerndrukkerij uit Almelo, waar ons verenigingsblad tot op de dag van vandaag wordt gedrukt.

Na circa 20 jaar voorzitterschap draagt Hans Papeveld in april 2011 de hamer over aan Lieke Sievers. Papeveld heeft het voorzitterschap met veel verve en enthousiasme vervuld maar vond het nu toch tijd om een stapje terug te doen. Lieke Sievers was al geen onbekende voor de vereniging. Zij heeft een aantal jaren haar taak als hoofdredacteur vervuld, voordat zij het stokje overdroeg aan Koos Kasemir. De eerste taak van de nieuwe voorzitter is Hans Papeveld de verenigingsspelde behorende bij het erelidmaatschap van de vereniging op te spelden. Voor de nieuwe voorzitter ligt er een uitdaging om de vereniging op een goede wijze de toekomst in te loodsen. Die eerste uitdaging staat al in de startblokken. Het bestuur wil met een aantal leden en buitenstaanders in gesprek over de toekomst van de vereniging en plaatst daartoe een oproep in het blad Dier en Milieu.

www.politiedierenenmilieu.nl

Natuurlijk!

Buiten zijn, zo doe je dat:

Respecteer

- de dieren;
- de planten;
- de bomen;
- de historische plaatsen;
- de medemens.

Gebruik

- de riem van uw hond om hem aan te lijnen;
- een tasje om uw afval in te verzamelen;
- de wegen en de paden om schade aan de natuur te voorkomen.

Geniet van de natuur zoals zij is!

Draag uw steentje bij aan de bescherming van de natuur en het milieu: word lid van natuur- en milieuorganisaties!

Voor het eerst wordt over boa's gesproken

Op 24 juni 2011 volgt dan een symposium. De onderwerpen betreffen de dagelijkse praktijk en toekomst van de handhaving natuur-, dieren- en milieubescherming. In een presentatie door Lieke Sievers, de nieuwe voorzitter van de vereniging, wordt stil gestaan bij de plaats van de vereniging in deze toekomst. Ook wordt (wederom) aandacht besteed aan het afscheid van de scheidende voorzitter Hans Papeveld.

De bijna 3000 leden beschikken met elkaar over een enorme schat aan kennis, ervaring en netwerken op hun vakgebied. De vereniging heeft daarmee een enorme potentie als kennisplatform, netwerkorganisatie, adviseur en lobbyist rond de handhaving van natuur-, milieu- en dierenbeschermingswetgeving, terreinen waarop op dit moment van alles aan de hand is. In de komende jaren wil de vereniging deze potentie verder en meer intensief gaan benutten.

Lieke Sievers: *"Het woord vereniging zegt het al: verenigen, verbinden. Onze vereniging heeft een solide basis en wij zijn ons bewust van het belang mee te gaan in nieuwe ontwikkelingen als fusies van ministeries, schaalvergroting van politie, professionalisering van boa's en resultaten in handhaving voor natuur, milieu en dierenbescherming. Wij zijn klaar voor de toekomst. Met U?!"*

oftewel, het Domein Milieu, welzijn en infrastructuur.

Hierdoor worden de groene boa's op één hoop geveegd met alle Milieuboa's.

Het gevolg daarvan is dat alle actieve Milieuboa's, dus ook de groene boa's, de zogenaamde Bijspijkerkursus moeten volgen.

De groene boa's hebben over het algemeen geen bezwaar, men wil best meer kennis en vaardigheden verwerven. De wijze waarop de her- en bijscholing plaatsvindt en de lesstof die ze voorgeschoteld krijgen, veroorzaken echter veel kritiek.

De groene boa zit veel meer te wachten op gereedschap en bagage waarmee hij in het veld uit de voeten kan en waarvan de kennis hem zelfvertrouwen geeft.

Er heerst niet alleen zorg bij de belangenorganisaties van de groene boa's, ook vanuit de vereniging PDM is al in februari 2011 onze zorg in een brief aan de toenmalige Ministeries van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie en van Veiligheid en Justitie uitgesproken. De antwoorden op deze brieven houden in feite in dat we ons nergens zorgen over hoeven maken. Daarna is het helaas met de groene boa alleen nog maar verder bergafwaarts gegaan.

Bij het overleg met betrekking tot de inhoud van de her- en bijscholing vindt afstemming plaats met boa-werkgevers. Veel van deze werkgevers weten echter niets of

nauwelijks iets van de problemen waar de bij hen in dienst zijnde boa tegen aan loopt.

De vereniging PDM is geen belangenvereniging maar heeft wel belangen. Eén daarvan is goed en adequaat toezicht in het buitengebied, wat de handhaving van de natuurwetgeving ten goede komt. Wij zijn er niet gerust op dat het tij nog keert. Het is geen vijf voor twaalf meer maar inmiddels kwart over twaalf en we zijn er nog niet. De recente geschiedenis heeft ons geleerd dat reorganisaties bij de politie, zoals die nu nog steeds gaande zijn, nooit hebben bijgedragen aan een verbetering van het toezicht in het buitengebied.

De hoop van de groene boa's is nog gevestigd op de beroepsvereniging voor Buitengewoon opsporingsambtenaren, de BEBOA.

Onrust onder de groene boa's. Onder deze kop (D&M 2013/2) een artikel over de groep buitengewone opsporingsambtenaren die naar aanleiding van het Visiedocument "Milieuboa's beter benut" van het Landelijk Overleg Milieuhandhaving (LOM) deel gaan uitmaken van het Domein II,

Boa zijn is een vak

De boa laat dus steeds meer van zich horen, maar wie en wat is dan een boa? Dier&Milieu is daarom in 2013 gestart met de serie 'Boa zijn is een vak'. De redactie besluit voortaan consequent het woord boa met kleine letters te schrijven. Van onbekendheid met de term boa tot het niet voor vol worden aangezien en onbegrip van collega's. Het zijn zo een paar dingen waar de Buitengewoon Opsporingsambtenaar in zijn of haar werk dagelijks tegenaan loopt. En dan zijn er nog de discussies over taken en bevoegdheden, over de uitstraling en professionalisering. De boa valt vaak tussen wal en schip. Met het ontstaan van de Politiewet in 1994 werd ook de boa in het leven geroepen. We zijn een kleine twintig jaar verder. Hoe is het om Buitengewoon Opsporingsambtenaar te zijn, dat was de eerste vraag waar de redactie de geïnterviewde boa's mee confronteerde.

In 2013 heeft Minister Opstelten van Veiligheid en Justitie het boa-stelsel laten evalueren. De stelselwijziging van 2010 moest leiden tot een overzichtelijker boa-stelsel. Dat doel is volgens een officieel evaluatierapport bereikt. De indeling in zes domeinen biedt aangrijpingspunten om opsporingstaken te ordenen, bevoegdheden toe te kennen en opleidingseisen te stellen. De minister beschouwt een goede samenwerking tussen politie en gemeentelijke boa's als cruciaal voor effectief toezicht en handhaving in de openbare ruimte. Er wordt onder regie van de VNG gewerkt aan het ontwerp van een modeluniform voor gemeentelijke boa's Openbare ruimte, dat duidelijk te onderscheiden is van dat van de politie. Boa's zijn volgens de minister geen vervanging of concurrent van de politie. Dit is een wekerend thema in het (Kamer)debat. In de Tweede zowel als in de Eerste Kamer leeft de angst, dat de politie zich terugtrekt uit 'buurten en wijken' of, in de woorden van Magda Bernds (D66): *"dat bij de invoering van de nationale politie de wijkagent wordt ingeruild voor boa's die ten koste van de politie als gemeentepolitie gaan fungeren"*. De minister ontkent dit in alle toonaarden.

De minister maakt van de gelegenheid gebruik om ook aandacht te vragen voor toezicht en handhaving in de buitengebieden. Ook daar is – zo stelt hij zonder enige aarzeling – de inzet van boa's (Domein II, Milieu, welzijn en infrastructuur) onmisbaar. Zowel de boa's in overheidsdienst als de boa's in dienst van bijvoorbeeld particuliere landgoedeigenaren en wildbeheereenheden dragen bij aan de veiligheid en leefbaarheid in de buitengebieden en aan natuurbehoud. Het ontbreken van collegiale samenwerking met de politie is een wekerende klacht: *"De afstand tot de politie is letterlijk en figuurlijk groot"*.

Het is volgens de minister echter niet de bedoeling dat de politie zich terugtrekt uit de buitengebieden, al hebben particuliere werkgevers een eigen verantwoordelijkheid voor de veiligheid en leefbaarheid op hun terrein. Net als op straat is ook hier gewoon een goede samenwerking en afstemming noodzakelijk tussen de politie, gemeenten, provincies en de boa's van andere organisaties. De werkgevers van de boa's in de buitengebieden moeten worden betrokken bij het overleg in de lokale driehoeken. De landelijke uitgangspunten voor operationele regie gaan ook gelden voor de samenwerking in de buitengebieden.

Boa platform en Boa dagen

Vanaf 2011 is er hard gewerkt om het in 2011 vastgestelde beleidsplan te realiseren. In dat beleidsplan zijn de toekomstverwachtingen vastgesteld. We zijn immers op weg naar 100 jaar PDM en het beleidsplan was bedoeld om richting te geven aan de koers.

In 2013 heeft Jan van der Meer een analyse en voorstel geschreven m.b.t. het opzetten van een kennis- en studiehuis voor PDM. Dit heeft geresulteerd in een bestuursbesluit de PDM Academie op te starten. De Academie zal financieel selfsupporting moeten opereren. Als eerste uitwerking van dit voorstel zijn er in

2013 en 2014 enkele pilot cursussen gedraaid onder de noemer Praktijkdagen.

In 2013 worden de eerste praktijkdagen "Herkennen vervolging wilde fauna" en "Afpakken milieu" georganiseerd. Doel is het uitwisselen van praktijkervaringen en tips. Tijdens deze dagen krijgen de deelnemers veel theorie maar worden ook situaties nagebootst in het veld. De PDM Academie, met Jan van der Meer als drijvende kracht, is een feit en gaat in 2015 officieel van start.

In 2014 is actief contact gezocht met de Politieacademie als mogelijke samenwerkingspartner waar het gaat om het behartigen van de belangen van de boa's die we als PDM vertegenwoordigen.

In voorgaande jaren is getracht een dergelijke samenwerking te realiseren met Beboa, maar dit is niet van de grond gekomen. De samenwerking met de Politieacademie heeft geleid tot concrete ideeën over de organisatie van een boaweek. Bij de organisatie van deze week zijn ook andere strategische partners aangesloten.

Een andere ontwikkeling is dat de Werkgroep regelgeving op 1 januari 2014 omgedoopt is tot het Kennisplatform PDM. Dit platform onder leiding van A. Tubbing is o.a. betrokken bij de brainstormsessies ten behoeve van het opstellen van de uitvoeringsregeling behorende bij de Wet natuurbescherming.

Men moest goed zoeken naar op scherp gezette klemmen.

De redactie is bezig om meer en meer aan te sluiten bij de ontwikkeling van social media. Alhoewel er eigenlijk te weinig vrijwilligers zijn voor al deze klussen probeert men er het beste van te maken.

Politie Dieren- en Milieubescherming blijft actief trekker als het gaat om de boa's. De vereniging heeft in de persoon van voorzitter Sievers een belangenbehartiger die zich erg sterk maakt voor samenwerking. Zij heeft samen met Herman Reuvers (politie) het initiatief genomen om een Boa-week te organiseren.

Als augustusnummer (nummer 2015/4) komt er een Boa week special uit van Dier&Milieu, waarin naast het programma ook andere lezenswaardige artikelen zijn opgenomen over de boa's, de samenwerking en andere achtergrondinformatie.

De eerste Boa-week is een succes. Ongeveer 750 deelnemers bezoeken een of meerdere dagen. Op alle drie dagen is onze voorzitter L. Sievers de dagvoorzitter. Zij weet het belang van deze dagen nogmaals goed onder de aandacht te brengen. De evaluaties van de deelnemers zijn voornamelijk lovend. De reactie die steeds weer terugkomt is dat er een platform ontbreekt waar boa's terecht kunnen en dat ook kan dienen als gesprekspartner van de minister en andere partijen. De eerste stap naar een dergelijk platform is tijdens deze dagen gezet.

In 2017 is er weer een 3-daags boea-event op de Politieacademie te Apeldoorn en er is dan ook sprake van een Boa-platform. De redactie van ons verenigingsblad is ook verantwoordelijk voor het programmaboek van het Boa event 2017.

HANDHAVING **POLITIE DIEREN- EN MILIEUBESCHERMING**
DIER & MILIEU

Boa week
8, 9 en 10
september
2015
Apeldoorn

www.politiedierenenmilieu.nl - <http://twitter.com/verenigingpdm>

In dit nummer o.a.: jaargang 90, augustus 4/2015

- Boa week (programma)
- Boa week (relevante artikelen)
- Boa week (beschrijving workshops)
- Faunavervolging in Nederland
- Boa zijn een vak (hoe deel je vakmanschap)
- De Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming

Opgericht 12 juli 1919
De Vereniging stelt zich ten doel diert en milieu te beschermen.
De Vereniging van vakmensen, voor vakmensen.
De Vereniging wil haar doel verwezenlijken onafhankelijk van enige politieke stroming.

BOA-Platform

Samenwerking in handhaving

Buitengewoon Opsporingsambtenaren (BOA's) worden steeds belangrijker.

Proactief vullen zij de gaten die vallen door het terugtrekken van de politie, nationale overheid en van maatschappelijke partijen als woningcorporaties en het welzijnswerk.

BOA's lopen in de samenwerking met elkaar, politie, gemeente en andere ketenpartners nogal eens tegen onduidelijkheden aan. Om alle partners, die betrokken zijn bij het werk van toezichthouders en handhavers, te verenigen, is het Platform opgericht. Dat is in het belang van een eigenstandige positie in het veiligheidsdomein en de ontwikkeling van het vakmanschap.

Het BOA-Platform is dé plaats waar professionalisering vorm en inhoud krijgt!

In het BOA-Platform hebben het ministerie van Veiligheid en Justitie, VNG, Nationale Politie, Politieacademie, het Openbaar Ministerie, milieu- en natuurorganisaties, onderwijs- en opleidingsorganisaties, ExTH, vakbonden (ACP en NPB) en het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid hun inbreng op thema's als uitrusting, informatiedeling, opleiding/vorming en onderlinge samenwerking. Het is een centraal punt waar ontwikkelingen en knelpunten worden benoemd en oplossen verkend; uiteindelijk leidend tot adviezen die worden neergelegd bij besluitvormende partijen. Het Platform is geen zelfstandig besluitvormend orgaan; het wil op landelijk strategisch niveau zorgen voor betere afstemming, samenwerking en positionering van de BOA.

Gedreven kartrekkers

Met ex-minister Pieter Winsemius als voorzitter en voormalig korpschef Peter Vogelzang als plaatsvervangend voorzitter heeft het BOA-Platform twee stevige en gedreven kartrekkers aan zich weten te binden.

Ook Lieke Sievers, voorzitter van Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming en burgemeester van Edam-Volendam, is nog actief betrokken.

Onder hun leiding gaan de betrokken partijen via het platform aan de slag met een gezamenlijke beleidsvisie op samenwerking tussen BOA's, politie en gemeenten en versterking van de positie van de BOA.

Bron: boaplatform.org

In Dier en Milieu nummer 1 van 2017 vinden we de eerste oproep voor het 100-jarig bestaan van de vereniging. Het bestuur deelt mee dat in het kader van dat jubileum gezocht zal worden naar passende activiteiten voor onze leden. Het PDM-lid Willem van Dijk is bereid gevonden om het initiatief te nemen om ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan een aanvraag voor het predicaat "Koninklijk" in te dienen.

In het verenigingsblad is inmiddels een oproep geplaatst om leden – als vrijwilliger – op te roepen om ideeën aan te dragen voor onze jubileumactiviteiten.

Het blad Dier&Milieu gaat in 2017 weer terug naar 4 nummers maar krijgt wel 8 pagina's extra. Het blad kan al enkele jaren niet meer worden bekostigd uit de bijdragen van de leden. Heel veel belangstellenden willen het blad wel lezen maar worden geen lid van de vereniging. Er zijn studenten, handhavers en instanties die graag een deel of delen uit Dier&Milieu willen gebruiken voor hun studie, werk of eigen informatiebulletin. De redactie geeft altijd toestemming (met verplichte bronvermelding), maar dit zet voor de onkosten van het blad

verder geen zoden aan de dijk. Het levert zagezegd niets op.

De series "Bespreking van de Wet natuurbescherming" (H. Madern) en "Wat verwacht de Omgevingswet van toezicht, handhaving en opsporing" (A. Tubbing) worden, gelet op de aanvragen en reacties veel gelezen. Het laat zien dat er nog steeds veel behoefte is aan informatie over de uitvoering en handhaving van wet- en regelgeving.

Op naar 100 jaar PDM

In 2018 richt het bestuur zich onder andere op de voorbereidingen voor de organisatie van een evenement in het kader van het honderdjarig bestaan van de vereniging in 2019! Het 100-jarig bestaan en de festiviteiten daaromheen krijgen vorm. Het is de bedoeling dat er in 2019 op 2, 3 en 4 oktober in Apeldoorn weer een zogeheten boa-event georganiseerd wordt. Op de laatste dag van dit evenement, Dierendag, viert de vereniging het feit dat ze honderd jaar geleden werd opgericht. Er zal die dag een speciaal programma gepresenteerd worden, met naar het bestuur hoopt het toekennen van het predicaat "Koninklijk". De dag wordt afgesloten met een feestavond voor bestuur en leden van de vereniging.

Dan is het 2019. Het 100-jarig bestaan kan worden gevierd. Het aantal leden van de vereniging is historisch laag maar dat neemt niet weg dat er nog steeds behoefte is aan en belangrijke taken zijn voor een vereniging als deze.

- De festiviteiten voor het feest zijn rond
- PDM neemt vanaf het begin (2015) als mede-initiator deel aan het boa-platform. Dit platform wordt inmiddels meer en meer gezocht voor het bespreken van strategische vraagstukken, en voor het afstemmen van onderwerpen tussen de deelnemende organisaties
- Omdat de activiteiten van de Academie zich vooral toespitsen op het verzorgen van praktische en praktijkgerichte trainingen en cursussen, is besloten om de toekomstige ontwikkeling van deze

100 jaar Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming

In 2019 bestaat onze vereniging 100 jaar.

Een bijzonder heuglijk feit dat we graag met onze leden willen vieren.

Het bestuur wil daarbij de leden ook zelf om inbreng vragen.

Daarom een oproep aan u als lezer en lid van PDM.

Hoe kunnen we dit 100-jarig bestaan samen, op een mooie, toepasselijke maar vooral ook feestelijke manier vieren?

Wordt het een congres of een feestdag?

Gaan we een film maken of een speciale uitgave van ons blad?

U heeft vast nog andere en betere ideeën. Wij doen hierbij een oproep aan alle leden om met ideeën/voorstellen te komen. Mail ons, niks is te gek, misschien is niet alles haalbaar, maar dat zien we dan wel weer. Laat het ons weten.

Mensen die willen meehelpen om de eventueel te organiseren activiteiten te ondersteunen zijn natuurlijk helemaal van harte welkom.

Kortom, schroom niet, u mag het zeggen!

100 jaar PDM, dat is toch niet niks ...!

Uw reacties kunt u naar onze secretaris sturen. De adressen staan op pagina 2 van Dier&Milieu.

Dier & Milieu 2016 / 6 Pagina 34

PDM-activiteit onder de naam Praktijkschool voort te zetten. Alle ontwikkelingen maken het noodzakelijk dat de organisatie van de Praktijkschool verder verstevigd en uitgebouwd wordt.

- De vaste items in Dier&Milieu, zoals de bespreking van de Wet natuurbescherming (H. Madern), Jurisprudentie (N. Evertsen), LID (J. Smit), Omgevingswet (A. Tubbing), Uit de praktijk (met regelmatige inzending van P. Welvaarts), Boa zijn is een vak en Speurder zorgen voor veel leesplezier. De besprekingen van diverse nieuwe of vernieuwde natuurgebieden (W. Kroon) vormen een mooie afwisseling tussen iets "zwaardere kost" en gemakkelijk weg te lezen artikelen.
- De webredactie (Martin Kasemir jr en Koos Kasemir sr) is verantwoordelijk voor de website, Twitter, Facebook, LinkedIn. De afgelopen jaren is geprobeerd om de site up to date te houden en technisch steeds aan te passen. Het blijft voor de webredactie moeilijk om de juiste keuze te maken voor relevant verenigingsnieuws. Het ongebreideld doorlinken naar berichten en allerlei soorten nieuws lijkt ons ook niet de juiste manier om de leden te voorzien van informatie. Daarnaast zijn redactieleden niet dagelijks onderweg en hebben dus geen/weinig actueel nieuws te melden zoals bijvoorbeeld boswachters en politiemedewerkers dat wel kunnen doen.

Dat de wereld ingrijpend is veranderd in 100 jaar hoef ik niet onder de aandacht te brengen. Met name de komst van internet, social media en strengere privacywetgeving maakt dat het werk van vereniging, redactie en werkgroepen is veranderd.

Wat regelmatig terugkeert op vergaderingen, in het verenigingsorgaan en op de politieke agenda zijn onderwerpen over dierenmishandeling, vogelvangst, boerderij- en stalbranden, vervoer van vee, (vecht)honden, circusdieren, stroperij, handel in (exotische) dieren. Op milieugebied komt daar nog bij: vervuiling van grond en bodem, storten van afval. Wat dat betreft is het werk van de vereniging nog niet gedaan.

Een vereniging moet het hebben van haar leden, zowel qua inkomsten als qua inzet. Daar drijft een goed functionerende vereniging op en zoals helaas algemeen bekend is de interesse en betrokkenheid bij het verenigingsleven in het algemeen in de afgelopen jaren aanzienlijk teruggelopen. Ook onze vereniging is in deze "ik" maatschappij nogal veranderd. Toch hebben we als bestuur en redactie de afgelopen jaren alle negatieve gedachten opzij gezet omdat we toeleefden naar een mijlpaal, het 100-jarig bestaan van onze vereniging. Het besef is er wel dat we ergens in de nabije toekomst weer een beslissing moeten nemen die een grote impact kan hebben op de vereniging.

Is er voldoende steun en belangstelling om door te gaan?!

Al lezend en schrijvend over 100 jaar PDM realiseer ik me dat het zo al 100 jaar gaat en misschien dus ook wel zo zal blijven gaan. Wij maken ons nu in ieder geval op om een eeuw Vereniging Politie

Dieren- en Milieubescherming te vieren, we gaan er een mooi jubileum van maken.

Tekst: Koos Kasemir

Bronnen:

Politie Dier en Milieu 75 jaar (J.L. Bos), Archief Politie Dieren- en Milieubescherming

Uitnodiging

Viering 100 jaar PDM

**Vrijdag 4 oktober 2019
Burgers' Zoo**

**Antoon van Hooffplein 1,
6816 SH Arnhem**

14.45 uur
15.30 uur

Ontvangst
Excursie in Burgers Zoo -
keuze uit verschillende excursies:

- o Themawandeling Niets menselijks is dieren vreemd!
- o Themawandeling Bio-inspiratie
- o Workshop Kruipt in de Huid van een dierversorger
- o Rondleiding Op ontdekkingsreis met een gids

17.15 uur

Presentaties van onder meer:

- o Welkom door Lieke Sievers, Voorzitter PDM
- o Alex van Hooff, Dierentuin-directeur van het familiebedrijf Koninklijke Burgers' Zoo

18.15 uur

Borrel - Receptie

18.45 uur

Diner

Bloemlezing uit het jubileumboek 75 jaar PDM

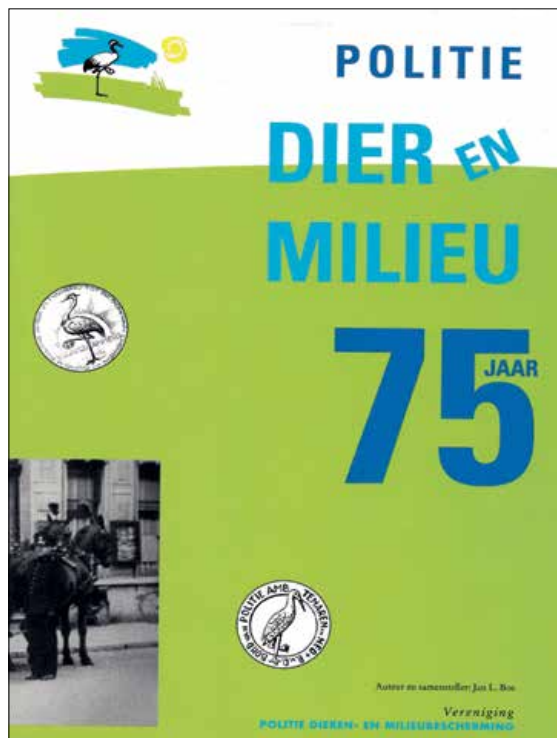
Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming gaf op haar 75ste verjaardag een prachtig geïllustreerd boek uit (inmiddels een collectors item. Jan Bos*) stelde het samen. Hij keek naar de historie van PDM, de praktijk van de politiemann, de ontwikkeling van de wetgeving en natuurlijk naar de artikelen in ons verenigingsblad. Het geeft een fraai overzicht van hoe wij in al die jaren tot dan toe met dieren en het milieu omgingen.

Nu 25 jaar later is er veel veranderd, soms verbeterd, maar helaas ook veel verslechterd. Koos Kasemir schrijft er uitgebreid over elders in dit speciale jubileumnummer. Ik kreeg de aardige opdracht op een andere manier door dat 75-jarige jubileumnummer te bladeren en dan vooral te letten op opmerkelijke, boeiende of gewoon leuke zaken. Hieronder een bloemlezing.

Heilige varkens

Het gaat uiteraard veel over dieren. Zo vind ik een verhaaltje over de heilige varkens die in de Middeleeuwen een beter lot hadden dan honden in die tijd. Ze liepen gewoon vrij rond op zoek naar voedsel. Toen het aantal echter te groot werd, besloot men tot opruiming. Alleen de varkens die behoorden tot de broederschappen van St. Anthonius en St. Martinus mochten blijven leven.

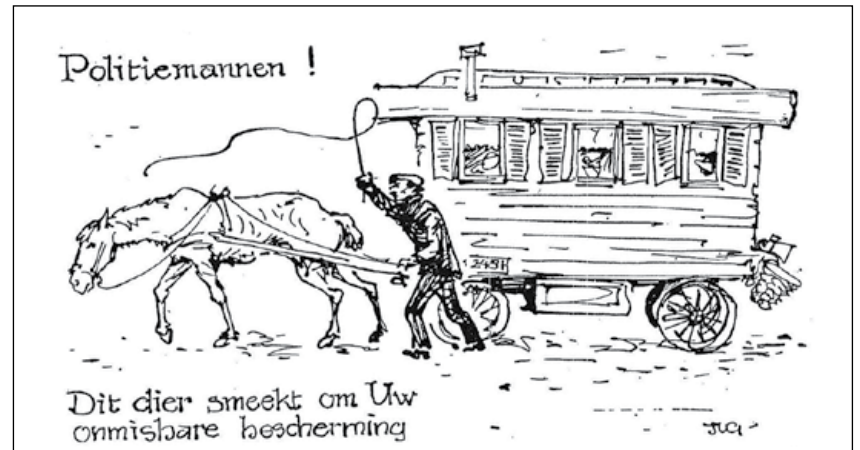
*) Jan Bos was jarenlang actief als redactielid en bestuurslid

Voor de herkenbaarheid werd een oor van hun varkens afgeknipt en ze kregen een bel omgehangen. Dus ook wij hadden heilige dieren zoals thans nog in India.

Volksvermaak

Ik lees over gruwelijke zaken die in voorgaande eeuwen heel gewoon waren, ja zelfs veel mensen een groot plezier verschaften. Zo zijn daar het katknuppelen, het gansrijden, ganssabelen, palingtrekken en de gevechten tussen honden, beren, paarden en zelfs hyena's. Bos schrijft dat in 1580 de victorie voor het dierenwelzijn in het Westfriese Westwoud begint. Daar bepalen de autoriteiten dat het verboden is "creatures den hals off te trecken of kneppelen ofte mishandelen in vastenavondspel ofte andere dagen".

In 1733 zegt letterkundige Justus van Effen iets over de tirannie die de mens over het dier uitoefent: "een wandrogtig tyrann als men ziet levende kreeften aan het spit, zwijnen in naauwe hokken, wanneer men ziet zommige dieren met roeden geeseelen om het vleesch korter te maken, hoe is het mogelijk zonder afgrijzen zo eene meer als beestelijke tyrannie te aanschouwen?" en de dichter Hieronymus van Alphen zegt in diezelfde tijd: "Stoor toch nimmer vogelnestjes.

Denk maar eens hoe oude vogels, om dat storen zouden treuren".

Het trekpaard

Over het treurige lot van trekhonden en paarden werd regelmatig geschreven. De illustraties in het jubileumboek wil ik u echter niet onthouden.

Een fragment van wat burgemeester en wethouders der stad Amsterdam op 9 juli 1834 bekendmaken: "..... De honden welke voor wagentjes zijn gespannen, zullen in allen gevallen behoorlijk moeten zijn gemuilband. Dat alle honden welke losloopen, dadelijk zullen worden doodgeslagen....." En een eindje verder: "een ieder wordt gewaarschuwd om die genen welke tot het doodslaan der loslopende honden uitdrukkelijk zijn gemachtigd, in genen deele zonderlijk te zijn in de uitoefening van hun pligt, als geschiedende zulks op last van het bestuur dezer stad, en hebbende alleenlijk ten oogmerk, om de goede ingezetenen

aan geene gevaren bloot te stellen".

Advertenties

Ook de advertenties die in de loop van de jaren in ons blad verschenen geven een aardig tijdsbeeld. Wat zou je denken van het Hollandsch Wapenmagazijn, leverancier van Rijk, Leger, Vloot, 144 gemeenten en burgerwachten (ook de hoofdletterplaatsing is bijzonder) of die van Aambeienzalf Eureka, waarborgt volkomen succes en de gebrs. Bisschoff die gespecialiseerd zijn in corsetten.

Mijn fantasie gaat met me op de loop als ik hierover door peins. Trouwens, er werd ook geadverteerd voor sigaren, geïllustreerd met een negerkopje met een dikke sigaar. Op die advertenties kom ik nog terug.

Boerderijbranden

Ik schrijf dit artikel begin juli en hoorde vanmorgen op de radio dat er weer eens twee schuren (ditmaal met 100.000 kippen!) in de as zijn gelegd. Ik citeer uit het 75-jarige jubileumnummer "... Er verschijnen in de loop der jaren diverse berichten over boerderijbranden met steeds noodlottig afloop voor tientallen dieren. We beseffen niet hoe ellendig de dood van de arme dieren is. De doodsangst der beesten" Voorzitter Fremery Kalff wijdt er een artikel aan en hij propageert betere stallenbouw. Niks nieuws onder de zon helaas.

Circusdieren en leeuwenmest

Ook circusdieren hebben een vreselijk leven als ik de diverse stukjes over het circus lees van begin vorige eeuw. Het dressereren berust op straf, honger, dorst en pijn zo blijkt. Er verschijnen zelfs advertenties "Bezoekt geen circus!", (pag. 78) en de fraaie tekst: "Het publiek ziet zelden wreedheid, want het ziet slechts kunsten die af zijn. Waarvoor dit alles? Op dat de mensch flauwe kunstjes ziet. Wat is er voor moois aan een leeuw die zoet op zit?"

Iets verderop lees ik een bericht uit 1962 over leeuwenmest. In de bossen van de Veluwe hangen de laatste maanden tientallen kleine jutezakjes, gevuld met mest van leeuwen, beren en tijgers (betrokken van dierentuinen). Ze moeten voorkomen dat herten en reeën de wildbaan verlaten. Een en ander gebeurt in nauw overleg met het Instituut voor Toegepast Biologisch Onderzoek en Natuur. Men gaat daarbij uit van de kennis dat in Afrika

Varkens onder de snelbinder in Ruanda
Foto: W. Kroon

sommige dieren niet alleen bang zijn voor de lucht van roofdieren zelf, maar ook van die van roofdierenmest. Overigens lees ik in een artikel uit 1993 dat het met de huisvesting in meer dan de helft van de Europese diergaarden slecht gesteld is en dat de dieren vaak in miserabele omstandigheden leven. Er is gelukkig toch ook heel veel verbeterd in de loop der jaren, zeker als we naar de huidige dierentuinen kijken.

Kikkers in de knel

In 1936 vindt er een wetenschappelijk onderzoek plaats naar de schade van de groene kikvorschen. Het bleek dat er steeds meer vergunningen werden afgegeven ingevolge de Mollen-, Egels- en Kikvorschenwet tot het vangen omdat ze schadelijk werden geacht voor de vischstand. In werkelijkheid werden de kikkers gewoon voor consumptie gebruikt. Gelukkig blijkt uit het onderzoek het volgende: "het dier wordt voor mensch en visstand als zeer nuttig beschouwd. Er zijn 84 kiktermagen onderzocht

(nadat de dieren pijnloos zijn gedood). In geen dezer magen werden vischresten of vischbroed aangetroffen". De onderzoeker vond er vliegen, muggen (vooral de steekmug en zelfs de malariamug!) kevers, rupsen en "...voor de vischstand schadelijke libellen, kokerjuffers, spinnen en slakken (deze laatsten soms met schelp)". Ziezo, dat was duidelijk!

Konijn onder snelbinder

Berichtje uit 1942. Er wordt een man bekeurd omdat hij op zijn bagagedrager een konijn in een zak onder de snelbinders vervoert. Het dier wordt bewusteloos aangetroffen. Later is het dier, dat in de tuin achter het politiebureau is neergelegd afgemaakt omdat het zichtbaar leed en niet meer uit de bewusteloosheid bijkwam. De man is tevens bekeurd "omdat hij een rijwiel bestuurde terwijl hij zoodanig onder invloed van alcohol verkeerde dat hij daartoe niet in staat moest worden geacht". Er zijn geen foto's van dit voorval, maar ik maakte een paar jaar geleden een paar foto's in Rwanda van varkens die achter op een fiets werden vervoerd. Ik zal dat gesnuif van die beesten nooit vergeten. Het gebeurt helaas dus nog steeds.

Afbinden geslachtsdeel

Maar er is nog meer gruwelijks zo lees ik in een artikel uit 1949. "Door personeel van de Rijkspolitie groep Losser werd geconstateerd dat twee schapen (rammen) in een weiland liepen waarvan de geslachtsdelen d.w.z. de balzak door middel van een touwtje waren afgebonden.

BEZOEKT GEEN CIRCUS!

In elk circus hebben wreedheden plaats, ook al is er wel verschil onderling. Dat de dieren er goed uitzien zegt niets. Wij zagen een prachtig glanzend paard zeer ruw afstraffen. Het leven van alle circusdieren is: nauwe opsluiting, onafgebroken reizen, is tegen-natuurlijk, is ellendig. Bij het vangen en op de dikwijls maandenlange transporten bezwijken vele dieren. Het grootste deel dierendressuur berust op straf, honger en dorst. Het publiek ziet zelden wreedheid, want het ziet slechts kunsten, die af zijn. Waarvoor dit alles? Opdat de mensch flauwe kunstjes ziet. Wat is er voor moois aan een leeuw, die zoet opzit?

Vraagt inlichtingen: Secr. NED. JACK-LONDON-VERBOND
WASSENAARSCHWEG 42, DEN HAAG — GRATIS EN FRANCO

GIRO No. TEN NAME VAN
HET VERBOND: 15097

Van één ram was de balzak reeds nagenoeg uitgedroogd en verteerd en bij de andere was zij reeds geheel zwart. Door het afbinden van de balzak sterft deze af en valt af. De fam. K. wilde de rammen vlug groot en vet hebben hetgeen door het wegnemen van die geslachtsdelen bevorderd wordt”.

Ja ja, ik kom uit Losser en ik weet van niks. Trouwens, ik wist niet dat een balzak vrouwelijk is.

Senegalvogels

Op 27 juli 1949 arriveerde op Schiphol een KLM-vliegtuig uit Dakar met aan boord twee zendingen uitheemse vogeltjes, zogenaamde Senegalvogels. Eén partij bestond uit 12 kooitjes (42-57-20 cm) waarin 2000 vogels zaten; 1000 hadden de vlucht niet overleefd. De andere partij bestond uit 10 kooitjes (42-63-20 cm). Ook hier 2000 vogels waarvan er 600 honderd dood werden aangetroffen. In vier van de 22 kooitjes waren alle vogels dood. De Kon. Mar. Schiphol heeft pvb opgemaakt.

Goudvinken

Maar ook de vogels in ons eigen land zijn niet veilig. In de hele uitgave lees ik over vogelvangen. Vinken op de vinkenbanen, nachtegalen vanwege het fraaie zingen en goudvinken om mee te kweken. Ik lees in een bericht uit 1969 dat er grote verontwaardiging is over een arrest van de Hoge Raad waarbij de zeldzame broedvogel de goudvink, als ze in kooien zijn gekweekt worden ondergebracht in de categorie pluimvee. Men vraagt zich af hoe het mogelijk is dat Nederlands hoogste rechtcollege een dergelijke beslissing kan nemen en *“daarmede het hek wagenwijd openzet voor de vangst van deze (en andere) tot heden beschermde vogels, want daar komt het op neer. Ergens zullen toch steeds de eerste in het wild moeten worden gevangen om er zelf mee te kunnen kweken”*.

Gesol met kuikens

“Tjiep, tjiep, bij aankoop van f 20,-- boodschappen mag uw kind gratis een echt levend kuikentje uitzoeken en meenemen”. Aldus een advertentie van een levensmiddelenbedrijf.

Een opsporingsambtenaar van de Algemene Inspectiedienst Ministerie van Landbouw en Visserij ging op onderzoek uit en kwam tot het volgende resultaat: *“het ging hier om uitgesexte eendagskuikens van legrassen die als waardeloos worden beschouwd. Meestal worden ze meteen gedood en aan varkens- of nertsfokkers verkocht. Deze kuikens waren opgekocht door B, die ze had doorverkocht aan de supermarkt. Alle partijen waren zonder meer in overtreding op grond van de Verordening teeltregeling hoenders 1969”*.

Kleine roofdieren

“Het gaat om het welzijn van onze medeschep-

selen”, roept Jan Strijbos in het verenigingsblad uit. Hij voert een pleidooi voor de bescherming van de kleine roofdieren in het land. Hij wenst meer ontzag voor de wezel, bunzing, hermelijn en marter, maar vooral ook voor de das. *“De das moet uit de Jachtwet verdwijnen en beschermd worden krachtens de Natuurbeschermingswet”*, is zijn conclusie. Die dassenproblematiek komt steeds terug in het blad. De das wedijvert met de zeehond die dreigt te verdwijnen. Zeker rondom de periode dat er door het WNF een grote landelijke actie wordt gevoerd voor een nieuw opvangcentrum in Pieterburen. Het is gelukkig wel goed gekomen met de das, maar het was op het nippertje.

De diep-roode blos der kernegezonden

Een journalist bezoekt in 1934 een ledenvergadering en schrijft er het volgende over: *“Waren deze politiemannen zoete sentimenteltjes? U had ze moeten zien! Marechaussees waren erbij, kerels als boomen, en zij stalen mijn hart! Waren deze agenten suikerkereltjes? Ze kwamen van het plateland, vanwaar vele politiemannen in de steden worden gerecruteerd. Hun hoekige gestalten hadden iets oerkrachtigs en de diep-roode blos der kernegezonden herinnerend aan hun jeugd op heide of weide, was hun op de kaken gebleven”*.

Eerste milieufoto

Jan Bos, de samensteller van het 75-jarig jubileumboek schrijft dat in 1971 de milieuproblematiek ons tijdschrift en de vereniging binnen komt. De Wet verontreiniging oppervlaktewateren wordt in twee

artikelen weergegeven. In 1973 volgt een verhandeling over de bio-industrie of de intensieve mestrijen. De kwaliteit laat te wensen over, maar hieronder de eerste milieufoto in het blad.

Tussen 1984 en 1990 ontstaat de milieukoorts. De jacht op de vervuiling en de vervuilers is geopend. Langzamerhand rust de politie zich toe met wat meer kennis van milieu en milieuwetgeving. Ik citeer uit een artikel: *“PDM vervult hierin een voortrekkersrol. De wetgever poogt hiermee gelijke tred te houden”*. En even verderop: *“Onervarenheid en haast leiden niet tot nauwgezetheid”*. De koppen in ons blad vormen er een weerspiegeling van: *“Puin, een wettelijke puinhoop!”* en *“Wet chemische afvalstoffen faalt, afvalstoffenwetgeving deugt van geen kanten”*, *“Van bestrijding milieucriminaliteit weinig terecht gekomen”* en *“Milieuzaken rijzen de pan uit”*. De redactie van PDM laat in 1984 een milieuspecial uitkomen en ook in de jaren erna wordt steeds de vinger op de wond gelegd.

Bestrijdingsmiddelen en meststoffen

Ik lees dat een grote inzamelingsactie van landbouwbestrijdings- en diergeneesmiddelen in 1984 succesvol is verlopen. *“Veel agrariërs hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt zich op legale wijze te ontdoen van inmiddels verboden middelen. Totaal is er ongeveer 120.000 kg aan restanten van soms al jaren verboden middelen ingeleverd”*. Helaas, we zijn er nog volop mee bezig, gezien de glyphosaat-discussie wereldwijd.

En elders lees ik: *"De invoering van de Meststof-fenwet en de daaraan gekoppelde Wet op de bodembescherming kan voor de boeren een dure zaak worden. Verwacht wordt dat straks voor iedere af te voeren kubieke meter mest een bijdrage van zo'n vijftien gulden zal worden gevraagd". En verderop vermeldt het artikel dat de Nederlandse veestapel zo groeit. "In de Brabantse gemeente Deurne bijvoorbeeld steeg het aantal varkens in vier jaar van 236.500 naar 336.500 stuks....."*

Kat met gaswolk

Toch wil ik niet helemaal in mineur eindigen. Er staan in het jubileumboek ook heel bijzondere en onverwachte stukjes. Zo lees ik over de kat van een Haagse familie die zo rijkelijk met de spuitbus anti-vlooienmiddel werd bespoten dat er een hele gaswolk in de huiskamer hing. Toen de kat langs de gashaard liep, vloog de vacht van het ongelukkige dier door de waakvlam in brand. Het beest rende de gang in en kroop in een slaapkamer onder het bed waar het vuur doofde. Inmiddels woedde in de huiskamer een fikse brand die slechts met moeite door de bewoners werd bedwongen. Helaas wordt over het lot van de kat niet verder gesproken. Misschien liep het nog goed af want het was een langhaar.

Ons verenigingsblad

Over ons verenigingsblad is vanaf de oprichting het nodige te doen geweest. Uit het eerste jaarverslag in 1920 het volgende: *"Het hoofdbestuur heeft gemeend, waar de drukloonen zo ontzettend hoog zijn, voorshands niet te moeten overgaan tot het uitgeven van een eigen orgaan, waarbij ook de schraal voorziene kas een belemmering beteekende"*, aldus de secretaris. Geen orgaan dus, maar wel een mededelingenblad in de vorm van een krant van enkele pagina's.

Advertenties

In dat eerste blad stonden al wel 21 advertenties, waaronder een paar opmerkelijke. *"Het beste boek om in alle ziektegevallen te raadplegen"* en de *"Nieuwe Beltz natuur- en geneeswijze"*. Al best een beetje commercieel dus, en dat bleef zo want in nr. 2 waren er al 27 waaronder de *Vlissingse Pettenfabriek, levert alle soorten uniformpetten voor Politie, Land- en Zeemacht en Muziekgezelschappen*.

Eind 1923 wordt besloten het "blad" elke twee maanden te laten verschijnen. Er is nog geen sprake van een echt bondsorgaan, maar het blad krijgt al een beetje het uiterlijk van een keurige brochure.

Vele jaren later, in 1955, verschijnt ons mededelingenblad met zeker zestig advertenties! Er zijn b.v. advertenties voor Kennels/trimmers, erkende veevervoerders, rattenbestrijders, maar ook het Lido in Amsterdam plaatst een advertentie.....

Financiële zorg

In het jaarverslag van 1923/1924 het volgende: *"Deze uitgave, wij herhalen het met klem, kost veel geld, waartoe zeker ook de portibelangrijk bijdragen. Wij meenden dan ook niet te moeten nalaten hier een bijzonder beroep op onze leden; in het kort, op allen, wien onze arbeid sympathiek is, te doen, teneinde het ons mogelijk te maken, op den ingeslagen weg te kunnen voortgaan. De practijk toch heeft zoo overtuigend aangetoond, hoe nuttig en onontbeerlijk een orgaan is voor eene vereniging als de onze met haar verspreide leden" en even verderop "... Een bondsblad, desnoods in klein formaat, moet er zijn. Maar... dan ook wat méér steun van onze leden. Laat men toch niet van ons eischen, dat wij voor de bijdrage van 0,25 per jaar, zeggen vijf en twintig centen, in een geheel jaar een blad laten drukken, expedieeren enz. enz."*

Hoewel in de jaren twintig de boeken steeds met een batig saldo konden worden afgesloten, vormt het Mededelingenblad een voortdurende bron van zorg. Er verschijnt zelfs een foto van een zorgelijk kijkende penningmeester die peinst over de slechte kasmiddelen. In 1925 wordt daarom een propagandafonds ter ondersteuning van het blad in het leven geroepen. In 1927

bevat dit fonds 37,79 gulden. Het bestuur verzucht: *"is dit resultaat niet werkelijk bedroevend voor een bond met 1800 leden? Komaan, wie zet eens zijn schouders hieronder?"* De leden wordt dringend gevraagd

APPINGEDAM
Onze Penningmeester
peinst over de slechte
kasmiddelen.....
GIRONUMMER 21270

te helpen advertenties te verkopen. Alles om het blad in leven te houden. Dat levert soms merkwaardige advertenties op zoals elders in dit artikel zijn afgebeeld.

Legaten

Gelukkig zijn er de legaten. De penningmeester noteert in 1935 een batig saldo van f 10.420,--. Er wordt in dat jaar een legaat van maar liefst f 600,-- ontvangen. In 1937 worden de onkosten van het bondsorgaan begroot op f 1.500,--. In dat jaar sluit de penningmeester de boeken met opnieuw een batig saldo, berekend tot op een halve cent: f 86.78!

Een ander bericht uit het blad: *"Wijlen Mr. D.J. Romkes, in leven President van de Arrondissementsrechtbank te Winschoten, legateerde aan onzen Bond, vrij van successierechten, een som van 1000,-- Het Hoofdbestuur heeft gemeend het meest in den geest van den overledene te handelen, door het legaat te storten in het propagandafonds. Waarvan gelijk bekend, de rente wordt aangewend ten behoeve van onzen propaganda-arbeid onder de politie"*.

Er zijn in de loop van de afgelopen honderd jaar meerdere legaten aan onze vereniging toebedeeld, soms met heel bijzondere voorwaarden. Zo werd er door een gestorvene bepaald dat met het geld een rustoord voor overspannen dierenasielhouders moest worden opgezet; de rest van het geld was dan voor PDM. Ook werd een heel landgoed geschonken. Helaas wel met heel veel achterstallig onderhoud en een jachtopziener die levenslang vruchtgebruik had. Kortom, het was soms tamelijk ingewikkeld op een juiste manier om te gaan met die gulle dode gevers. Toch zorgden met name die legaten er mede voor dat

VLISSING'S PETTENFABRIEK,
L. F. DERT, Nieuwendijk 31, Telefoon 97,
LEVERT alle soorten UNIFORMPETTEN VOOR
POLITIE, Land- en Zeemacht en Muziekgezelschappen.

de financiën van de vereniging op peil bleven.

Rubrieken door de jaren heen

Ons blad heeft naast losse (actuele) artikelen altijd vaste rubrieken gehad. Momenteel zijn er bijvoorbeeld de rubrieken "Uit de praktijk", "Boa zijn is een vak", "Speurder", "Bespreking van de Wet natuurbescherming" enz.

Enkele koppen uit het verleden:

In 1965 wordt een begin gemaakt met een artikelreeks over praktische dierenbescherming. Deze reeks zal tenslotte uitmonden in de "Handleiding praktische Dierenbescherming".

Er zijn veel zogenaamde rubricisten geweest. Zo was er ene Nansi met "**Animale perikelen**" waarbij op ludieke wijze vooral ambtelijke wegen kritisch werden gevolgd. De heer Seppen maakte een serie artikelen met als titel: "**Beulen, belagers en bestrijders**". Overigens worden in die tijd de advertenties waarin aapjes te koop worden aangeboden nog steeds geaccepteerd.

Wat ook in alle jaren doorklinkt is de roep om kopij en medewerking. Hoewel er af en toe ook zorgelijk wordt gedaan over juist weer te veel kopij, of eigenlijk te weinig pagina's. In 1974 verschijnt de volgende kop: "**Iets voor U**" Een verzoek aan de leden foto's in te sturen voor

de omslag van het blad. *"Dit mede ter voorkoming van herhaling van reeds geplaatste foto's en het meer betrekken van onze leden/donateurs. "Er zijn onder u amateur-fotografen die echt wel eens een leuk plaatje schieten wat hiervoor dienstig zou kunnen zijn. Het zullen dan wel op glanspapier afgedrukte foto's moeten zijn, die kwalitatief aan goede eisen moeten voldoen ..."*

De naam PDM en het logo

In 1984 wordt besloten iets te doen aan het feit dat het bondsblad eigenlijk geen naam draagt. Op 1 januari 1985 wordt de naam "**Politie, Dier en Milieu**" gekozen.

In 1993 wordt een nieuw logo gepresenteerd.

Over het ontstaan van het logo leest u meer in het artikel "100 jaar in vogelvlucht".

Aan banden gelegde stembanden

Tot slot nog een laatste berichtje uit 1993. Tijdens een onderzoek bij

een Schijndelse hondenhandelaar bleek dat de honden reageerden met "blaffende bewegingen", maar nagenoeg zonder blafgeluiden. Daartoe waren ze duidelijk niet in staat. Opmerkelijk! Een dierenarts die de honden onder narcose onderzocht stelde vast dat de stembanden d.m.v. een chirurgische ingreep dermate waren beschadigd dat ze niet meer konden worden gebruikt. Het leverde de eigenaar een overtreding van artikel 254 Wetboek van Strafrecht op, immers er was pijn of letsel veroorzaakt zonder redelijk doel, dan wel met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zodanig doel (het beperken van blafoverlast) toelaatbaar is.

Het was boeiend het 75-jarig jubileumboek door te snuffelen. Ik ging er wat willekeurig doorheen, dus er zijn helaas veel zaken niet aan de orde gekomen. Ik gruwde van sommige verhalen; waar wij als mensen allemaal toe in staat zijn! Ook zorgelijk is dat zoveel problemen nog zo actueel zijn.

Denkend aan het laatste, bovenstaande artikel kan ik slechts constateren dat het een groot geluk is dat PDM zich nooit het zwijgen op heeft laten leggen.

Tekst: Wil Kroon

Kraanvogels-adoptie

De suggestie komt bij de contactpersonen vandaan: adopteer kraanvogels; het symbool van de vereniging. Het leidt tot de adoptie van vijf vogels in het Natuurpark Lelystad. De kraanvogel heeft ooit in Nederland gebroed. De achterliggende gedachte is dat de vogel, die in het natuurpark de ruimte heeft, ooit nog eens als broedvogel in Nederland terugkeert. Met enig feestelijk vertoon in het park, dat de buiten-dependance van Artis vormt, is de adoptie bezegeld. Het vijftal vogels van voorjaar 1991, heeft niet compleet het jubileumjaar gehaald. In 1994 zijn er nog drie over van het oorspronkelijk aantal. Artis gaat nieuw leven in de groep brengen, in de hoop dat er zich toch eens broedstelletjes zullen vormen. Ook hier dus een lichte afbrokkeling, weliswaar bij de symbolen van de vereniging, maar toch, bijna... symbolisch.

Vervolg 105 jaar in vogelvlucht

In Dier&Milieu 2019/3 publiceerden wij een overzicht van 100 jaar PDM. (zie begin van dit bewaarnummer) Bestuur en redactie zijn van mening dat het overzicht van de vereniging compleet moet zijn. In dit allerlaatste (bewaar)nummer van Dier&Milieu vullen we de laatste 5 jaar aan.

Op naar 100 jaar PDM

In 2018 richt het bestuur zich onder andere op de voorbereidingen voor de organisatie van een evenement in het kader van het honderdjarig bestaan van de vereniging in 2019!

Het 100-jarig bestaan en de festiviteiten daaromheen krijgen vorm. Het is de bedoeling dat er in 2019 op 2, 3 en 4 oktober in Apeldoorn weer een zogeheten boa-event georganiseerd wordt. Op de laatste dag van dit evenement, Dierendag, viert de vereniging het feit dat ze honderd jaar geleden werd opgericht. Er zal die dag een speciaal programma gepresenteerd worden, met naar het bestuur hoopt het toekennen van het predicaat "Koninklijk". De dag wordt afgesloten met een feestavond voor bestuur en leden van de vereniging.

Dan is het 2019. Het 100-jarig bestaan kan worden gevierd. Het aantal leden van de vereniging is historisch laag maar dat neemt niet weg dat er nog steeds behoefte is aan en belangrijke taken zijn voor een vereniging als deze.

- De festiviteiten voor het feest zijn rond
- PDM neemt vanaf het begin (2015) als mede-initiator deel aan het boa-platform. Dit platform wordt inmiddels meer en meer gezocht voor het bespreken van strategische vraagstukken, en voor het afstemmen van onderwerpen tussen de deelnemende organisaties
- Omdat de activiteiten van de Academie zich vooral toespitsen op het verzorgen van praktische en praktijkgerichte trainingen en cursussen, is besloten om de toekomstige ontwikkeling van deze PDM-activiteit onder de naam Praktijkschool voort te zetten. Alle ontwikkelingen maken het noodzakelijk dat de organisatie van de Praktijkschool verder versterkt en uitgebouwd wordt
- De vaste items in Dier&Milieu, zoals de bespreking van de Wet natuurbescherming (H. Madern), Jurisprudentie (N. Everts), LID (J. Smit), Omgevingswet (A. Tubbing), Uit de praktijk (met regelmatige inzending van P. Welvaarts), Boa zijn een vak en Speurder zorgen voor veel leesplezier. De besprekingen van diverse nieuwe of vernieuwde natuurgebieden (W. Kroon) vormen een mooie afwisseling tussen iets "zwaardere kost" en gemakkelijk weg te lezen artikelen.
- De webredactie (Martin Kasemir jr en Koos Kasemir sr) is verantwoordelijk voor de website,

Twitter, Facebook, LinkedIn. De afgelopen jaren is geprobeerd om de site up to date te houden en technisch steeds aan te passen. Het blijft voor de webredactie moeilijk om de juiste keuze te maken voor relevant verenigingsnieuws. Het ongebreideld doorlinken naar berichten en allerlei soorten nieuws lijkt ons ook niet de juiste manier om de leden te voorzien van informatie. Daarnaast zijn redactieleden niet dagelijks onderweg en hebben dus geen/weinig actueel nieuws te melden zoals bijvoorbeeld boswachters en politiemedewerkers dat wel kunnen doen.

Dat de wereld ingrijpend is veranderd in 100 jaar hoeft ik niet onder de aandacht te brengen. Met name de komst van internet, social media en strengere privacywetgeving maakt dat het werk van vereniging, redactie en werkgroepen is veranderd. Wat regelmatig terugkeert op vergaderingen, in het verenigingsorgaan en op de politieke agenda zijn onderwerpen over dierenmishandeling, vogelvangst, boerderij- en stalbranden, vervoer van vee, (vecht) honden, circusedieren, stroperij, handel in (exotische) dieren. Op milieugebied komt daar nog bij: vervuiling van grond en bodem, storten van afval. Wat dat betreft is het werk van de vereniging nog niet gedaan.

Een vereniging moet het hebben van haar leden, zowel qua inkomsten als qua inzet. Daar drijft een goed functionerende vereniging op en zoals helaas algemeen bekend is de interesse en betrokkenheid bij het verenigingsleven in het algemeen in de afgelopen jaren aanzienlijk teruggelopen. Ook onze vereniging is in deze "ik" maatschappij nogal veranderd. Toch hebben we als bestuur en redactie

de afgelopen jaren alle negatieve gedachten opzij gezet omdat we toeleefden naar een mijlpaal, het 100-jarig bestaan van onze vereniging. Het besef is er wel dat we ergens in de nabije toekomst weer een beslissing moeten nemen die een grote impact kan hebben op de vereniging. Is er voldoende steun en belangstelling om door te gaan?!

Al lezend en schrijvend over 100 jaar PDM realiseer ik me dat het zo al 100 jaar gaat en misschien dus ook wel zo zal blijven gaan. Wij maken ons nu in ieder geval op om een eeuw Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming te vieren, we gaan er een mooi jubileum van maken.

Eeuwfeest

Op 4 oktober 2019 vierde onze vereniging het eeuwfeest in Burgers Bush in Arnhem. In de openings toespraak roemde voorzitter, Lieke Sievers de inzet, betrokkenheid, en bevlogenheid, door deze afgelopen eeuw heen.

Ze is trots op onze vereniging zo stelde ze: "het feit dat we hier nu staan om het 100-jarig bestaan van onze vereniging te vieren is aan u allen te danken."

Het 100-jarig bestaan van de vereniging is het afgelopen jaar op vele manieren onder de aandacht gebracht; een aantal mensen heeft daarvoor enorm veel werk verzet. Door het organiseren van deze dag; door het maken van een jubileumuitgave van ons blad; door het voorbereiden van en het maken van een bijzondere film.

Door het zijn van de ruggengraat van onze vereniging, vaak op de achtergrond, als secretaris, penningmeester, bestuurslid, lid van een werkgroep zoals regelgeving of als lid van de redactie of de praktijk-scholen, en dat alle jaren van het bestaan van onze vereniging. Ik wil al deze mensen graag heel hartelijk bedanken".

Wat 100 jaar geleden voor PDM de aanleiding was voor de oprichting tot de Bond van politieambtenaren ter bescherming van Dieren, en later in de jaren '70 en '80 werd

uitgebreid met het milieu en de natuur, staat nu meer dan ooit in de schijnwerpers. De missie van onze vereniging is onverminderd belangrijk, onze doelstelling onverminderd relevant. De afgelopen eeuw heeft de mensheid een onvoorstelbare aanslag gedaan op fauna, flora en milieu, op de aarde: daar zijn we ons nu van bewust, hoe ongemakkelijk ook, en dus gaat het nu om fundamentele keuzes.

In Burgers Bush werd het nieuwe logo, de kraanvogel met een kroon op het hoofd gepresenteerd. In het kader van het 100 jarig bestaan van de vereniging heeft het bestuur televisiejournalist en filmmaker Peter Tetteroo opdracht gegeven om 100 jaar vereniging PDM in beeld te brengen. De première van de film vond plaats in Burgers Bush.

De filmmaker is er in geslaagd om onze vereniging op een mooie en informatieve wijze in beeld te brengen.

Presentatie van ons nieuwe logo. De kroon(kraanvogel) op ons werk

Viering 100 jaar PDM... Vrijdag 4 oktober 2019

Locatie:

Burgers' Zoo
Antoon van Hooftplein 1
6816 SH Arnhem · Nederland

Programma:

14.45 uur	Ontvangst
15.30 uur	Excursie in Burgers'Zoo – keuze uit verschillende excursies: o Themawandeling Niets menselijks is dieren vreemd!o Themawandeling Bio-inspiratieo Workshop Kruipt in de Huid van een diervoorzorgo Rondleiding Op ontdekkingsreis met een gids
17.15 uur	Presentaties van onder meer: o Lieke Sievers, Voorzitter PDM (welkom)o Alex van Hooft, Dierentuin-directeur van het familiebedrijf Koninklijke Burgers' Zoo
18.15 uur	Borrel - Receptie
18.45 uur	Diner
21.00 uur	Einde

Aanmelden:

Op dit moment (opmaak van dit nummer) is er nog geen aanmeldingslink. U kunt wel al reageren via het 'Houd mij op de hoogte' formulier.

Dit formulier is te vinden via de link op onze website of rechtstreeks
https://fd2.formdesk.com/sdu/viering_100jaar_PDM

Houd onze website in de gaten voor meer informatie

Fragment uit de film

Digitaal tijdperk

Bij de redactie is men begonnen met digitaliseren van alle oude jaargangen. Bijna alle jaargangen zijn nog aanwezig. De eerste jaargangen van het verenigingsblad Mededeelingen zijn allemaal in boekvorm ingebonden. Deze pagina's inscannen zou betekenen dat er gesneden en geknipt moet worden. Een aantal jaargangen zijn daarom niet gescand maar vanaf 1924 zijn bijna alle jaargangen gedigitaliseerd en aanwezig. De pdf's van die bladen worden centraal opgeslagen. Losse nummers zijn opvraagbaar.

Coronacrisis

Dier en Milieu nummer 2/2020 is ondanks de coronacrisis verschenen, maar gedeeltelijk met een andere inhoud dan gewoonlijk. De redactie kon immers geen afspraken maken voor een veldbezoek of een reportage. Heel veel werk ligt stil of is dusdanig veranderd dat er even tijd nodig is om hierop goed te anticiperen.

Bovendien heeft de coronacrisis ervoor gezorgd dat we ineens geconfronteerd worden met andere en misschien wel veel belangrijker onderwerpen. Veel Nederlanders leven vooral met de coronaberichtgeving op radio en tv. Er wordt veel gesproken over mensen in vitale beroepen, over de mensen in de frontlinie, en gelukkig worden daarbij ook handhavers en toezichthouders genoemd. Maar over wat er echt gebeurt in het veld of op straat horen we nog niet zoveel. In nummer 2 is er dan ook veel aandacht voor de handhavers in coronatijd, Hoe gaan ze hiermee om. De interviews zijn via telefoon en e-mail tot stand gekomen.

De maatregelen met betrekking tot de Coronacrisis had ook gevolgen voor de Algemene Ledenvergadering 2020. De vergadering werd uitgesteld. Het bestuur heeft geprobeerd om iedereen hiervan op de hoogte te stellen. De regelmatige bezoekers van de vergadering hebben allemaal een brief gehad. Daarnaast is op de website en social media een bericht geplaatst dat de vergadering uit is gesteld.

Taart

▼ Ondanks de corona crisis is nummer 2 toch verschenen

DIER & MILIEU
Vereniging
POLITIE DIEN- EN MILIEUBESCHERMING
www.politiedierenenmilieu.nl - http://twitter.com/verenigingpdm
jaargang 95, juni 2020 / 2

HANDHAVING
De Vereniging stelt zich ten doel dier en milieu te beschermen.
De Vereniging van vakmensen, voor vakmensen.
De Vereniging wil haar doel verwezenlijken onafhankelijk van enige politieke stroming.

In dit nummer o.a.:

- Jurisprudentie: Hoe vertel ik het de rechter
- Werken met gedragscodes: groen licht, of toch maar rood?
- Onze handhavers in crisistijd: Wat gebeurt er in "het veld"
- Hoe houdt de provincie Utrecht de invasieve exoten onder controle?
- Wet natuurbescherming: Middelen voor het vangen en doden van dieren

Vuurwerkverbod

En weer is er sprake van een onwerkelijke situatie. Daar waar we in deze Corona periode al regelmatig van de ene verbazing in de andere vielen sluiten we het jaar nu af met een knaller zo lezen we in Dier en Milieu nummer 4/2020. Eind 2020 mag er geen vuurwerk

worden verkocht en afgestoken.

Een situatie die we, voor zover we ons kunnen herinneren, nog nooit hebben meegemaakt.

Vanuit de noodzaak om de werkdruk in de coronapandemie rond de jaarwisseling niet verder op te laten lopen, is vanuit de zorg, politie en burgemeesters verzocht om een

tijdelijk vuurwerkverbod. De laatste jaarwisseling belandden zo'n 1300 mensen in ziekenhuizen en op huisartsenposten met vuurwerkletsel. Het handhaven van de openbare orde wordt tijdens jaarwisselingen op veel plekken in het land bemoeilijkt door incidenten rondom vuurwerk. De verkoop- en het afsteken van vuurwerk wordt tijdens de jaarwisseling definitief eenmalig verboden. Dit om extra druk op de al zwaar belaste zorg en op de handhaving van de openbare orde te voorkomen.

Wolf steeds meer in beeld

"Toen de eerste wolf in maart 2015 in Nederland werd gezien was de opwinding groot. Zo'n groot roofdier waren we niet meer gewend. Paste dat nog wel in onze natuur? De wolf werd onderwerp van studies, nota's, overleg, programma's, plannen en vooral discussies. En die discussies zijn in de afgelopen jaren feller en meer gepolariseerd geworden. Het is duidelijk, er zijn voorstanders en tegenstanders en die worden het voorlopig niet eens. De belangen zijn kennelijk te groot maar ondertussen groeit de populatie wolven rustig verder. Met de vestiging van het paar op de Noordelijke Veluwe in 2018 werd de terugkeer van de wolf naar Nederland officieel een feit".

Schokkend nieuws

Het actuele ledenbestand bedroeg op 1 januari 2021 onder de 1000 leden. De activiteiten die de vereniging ontplooit doen het erg goed, maar leveren geen nieuwe leden op. Ook moeten de bestuursleden de laatste jaren steeds dispensatie vragen aan de ALV om, gezien hun leeftijd, aan te mogen blijven als bestuurder! In de statuten van de vereniging is namelijk opgenomen dat een bestuurder de leeftijd van 60 jaar nog niet bereikt mag hebben.

Ook de redactie kampt met het probleem van continuïteit. Het bestuur roept daarom de leden bijeen voor het bijwonen van een buitengewone Algemene Ledenvergadering. Doel van deze bijeenkomst is om de leden een aantal scenario's voor te leggen aangaande de toekomst (op dezelfde weg doorgaan – andere vorm of afbouwen) van de vereniging PDM.

Hoe ingrijpend ook, maar tijdens de buitengewone Algemene Ledenvergadering van de vereniging PDM op 24 juni 2022 te Oldebroek hebben de aanwezige leden unaniem ingestemd het voorstel van het bestuur om de vereniging met ingang van 31 december 2024 te ontbinden.

In de loop van de jaren 2023 en 2024 zijn diverse acties in werking gesteld om de ontbinding te realiseren. Daartoe heeft het bestuur regelmatig overlegd over de te volgen route en procedures om uiteindelijk tot opheffing te kunnen komen.

Aan de inhoud van Dier en Milieu was nog niet veel te merken van een ophanden zijnde stop. Vaste rubrieken zoals de Omgevingswet, nieuwe natuur, speurder en LID bleven terugkomen. Vanaf 2023 kwam er een serie bij waarin de redactieleden een persoonlijke terugblik gaven op hun jaren lidmaatschap van onze vereniging.

Bijeenkomsten onder leiding van Lieke Sievers

Redactie Dier&Milieu

De vereniging PDM wordt met ingang van 31 december 2024 opgeheven. Op 1 januari 2025 is er dan de stichting PDM met dezelfde doelstellingen als de vereniging had.

De kraanvogel, de als schildwacht uitgezette vogel had een steen in zijn opgeheven poot om wakker te blijven. Mocht de slaap hem overmannen, dan zou door het ontspannen van de spieren de steen vallen en de vogel zou hierdoor wakker schrikken en zijn bewakingsactiviteiten hervatten. Toen onze vereniging 100 jaar werd kreeg onze kraanvogels zelfs een kroon. Zo is de kraanvogel voor onze vereniging het symbool van waakzaamheid.

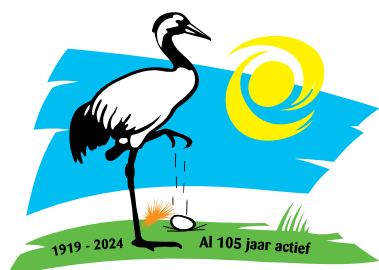
Op 31 december 2024 is de kroon van zijn hoofd gevallen en licht de steen op de grond. Symboolisch voor het einde van de 105 jaar waarin de vereniging PDM gewaakt en zich ingezet heeft voor dier en milieu.

Tekst: Koos Kasemir

Bronnen:

Politie Dier en Milieu 75 jaar (J.L. Bos)

Archief Politie Dieren- en Milieubescherming

Stichting Politie Dieren- en Milieubescherming

Tijdens de buitengewone Algemene Ledenvergadering van de vereniging PDM op 24 juni 2022 te Oldebroek hebben de aanwezige leden unaniem ingestemd met het voorstel van het bestuur om de vereniging met ingang van 31 december 2024 te ontbinden.

In de loop van de jaren 2023 en 2024 zijn diverse acties in werking gesteld om de ontbinding te realiseren. Zo zijn de website en alle social media offline gehaald en heeft de redactie bijgaand overzicht van 105 jaar PDM als bewaarnummer gemaakt.

Daarnaast is er ook hard gewerkt om de nieuwe stichting Politie Dieren- en Milieubescherming op te richten. Formeel is de stichting op 8 maart 2024 opgericht als voortzetting van het gedachtengoed van de Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming (PDM). Het huidige bestuur zal de stichting in eerste instantie vormgeven.

Op 31 december 2024 valt het doek definitief voor de Vereniging PDM.

Doelstelling nieuwe stichting

De Stichting stelt zich ten doel de beginselen, waarop dieren- en milieubescherming behoren te berusten, meer ingang te doen vinden onder de hierbij betrokken handhavingsambtenaren in Nederland en hen te activeren het dier en het milieu te beschermen tegen elke gedraging die in strijd is met de beginselen van verantwoorde dieren- en milieubescherming.

Bereiken doelstellingen

De stichting tracht haar doelstelling te realiseren door ondersteuning van activiteiten, projecten en organisaties binnen het Koninkrijk Nederland, voor zover die niet strijdig zijn met de geldende wet- en regelgeving en met betrekking tot dierenwelzijnsorganisaties voor zover zij een ANBI-status hebben.

Op dit moment staan alleen deze formele uitgangspunten vast. De uitwerking zal in de komende maanden worden uitgewerkt in criteria waaraan de aangevraagde projecten moeten voldoen. Ook over hoe deze worden gepubliceerd wordt nog nagedacht. Op de een of andere manier zullen ze u ter ore komen.

